

VARSITY MAGAZINE

A woman in a red vest is celebrating, holding a lit torch high in the air. She is surrounded by a large crowd of people, many of whom are also holding torches. The scene is filled with excitement and energy, with a lot of movement and light from the torches.

VERONIQUE MEESTER p.66

JAN VAN DER BIJ p. 24

LEO DE KEIZER p.32

***“Het boksgala is de
Varsity, maar dan met
meer blauwe ogen en
minder blaren”***

P.54

JAARGANG 25

VARSITY 142

WENN ES WIRKLICH DARAUF ANKOMMT

EMPACHER

REDACTIONEEL

Geachte lezer,

Wat heb je nodig om een Magazine in elkaar te zetten over de Varsity? Hoe zorg je voor een omlijsting van al die prachtige verhalen rondom het grootste en oudste studentensportevenement van Nederland? Iets dat laat zien dat studentenroeien zoveel meer is dan uitslagen, meningen en nabeschouwingen - maar een oprechte cultuur?

Ten eerste: U. Zonder donateurs, trouwe lezers, sponsors en bereidwillige vrijwilligers is de totstandkoming van dit blad niet mogelijk. Papier is duur - drukkers zijn duurder. En toch vinden wij het belangrijk om deze uitgave fysiek te doen: een blad in de hand leest veel lekkerder en is mooi voor later. Even gluren bij de deelnemers. Voorpret die essentieel is voor een Varsity.

Maar goed: hoe breng je dat over - het Varsity Gevoel? Ook dit jaar hebben we weer een poging gedaan. Het was een heel avontuur. Het valt op zich ook aan te raden. Bij deze vast een tipje van de sluier:

Begin met twee keer zoveel Machine Coated HVO-papier als bij voorgaande edities. Laat het glimmen. Vraag Omri Blankesteijn voor de vorm én voor zijn pijp. Zorg dat je op tijd een foto van hem hebt, bijvoorbeeld door een van onze 5 fotografen. Voor je het weet is hij offline.

De Het VM-Redactie

Max Waterreus, Douwe 't Hart, Merlijn Teuben & Omri Blankesteijn

Stuur mensen op pad. Een mix van gearriveerde én aanstormende talenten. Vergeet alle uitslagen, cijfers en WK-statistieken. Laat ze alles voor je uitzoeken. Wees vasthoudend, overtuigend en irritant: doe geen concessies.

Verzoek Merlijn Teuben om koffie in te schenken, of naar gelegenheid bier. Drink genoeg, te veel zelfs en te vaak. Kook orzo maar bestel ook voor honderd-en-twintig euro aan Grieks - regel dat je het geld terug krijgt. Trommel dichters, kunstenaars en cartoonisten op om hun artistieke verdienste tot uiting te brengen. Hou een ouderwetse roddelsessie: welke verhalen doen de ronde, wat is interessant?

Regel een adjunct, zoals Douwe 't Hart en laat hem samen met Merel de Bokx een strenge eindredactie voeren. Puzzel vervolgens met Max Waterreus alle stukjes beeld, geluid en papier in elkaar. Tel daar een heleboel gemiste slaapuren, onvoorziene kosten en boze mailtjes bij op.

Wat je overhoudt, is dit. De 25e jaargang van het Varsity Magazine - geen bladzijde overbodig. Ruim 120 pagina's dik - vers van de pers. Wij wensen u veel leesplezier.

Tot op 29 maart!

Vóór alles de voorpagina

**De damesvier van de D.S.R.V. Laga
wint de honderdeenveertigste
Varsity in Houten.
Beeld door Sander Halter.
Ontwerp door Liz Oudendijk**

Inhoud

KNSRBoks, pagina 52

Op bezoek bij de bureu, pagina 44

De maker van deze foto, pagina 30

ACTUEEL

Fotokatern; rode zondag
pagina 12

Ceresband op de Varsity
pagina 39

Vidar in brand
pagina 80

Roeikamp voor odesa
pagina 100

ACHTERGROND

Orca's eerste overwinning
pagina 29

Bobslee op Broekhuizen
pagina 42

Het einde van Amphitrite
pagina 49

Boeiverschillen op de Bosbaan
pagina 74

Het roeihuis
pagina 83

SKADI 2001
pagina 84

Land zonder Varsity
pagina 97

PORTRETTE

Jan van der Bij
pagina 24

Leo de Keijzer
pagina 30

Hidde Mollee
pagina 60

Linn van Aanholt
pagina 64

Veronique Meester
pagina 66

Rosemary Jansen
pagina 78

Emma Erades
pagina 94

OPINIE & MEER

Essay: Roeien en het grote geld
pagina 39

Gedicht
pagina 54

Spintroeien
pagina 62

VARSlTY 142

Uitgebreide voorbeschouwing
pagina 18 + 20

Jeugdroeiers in het Hoofdnummer
pagina 76

Expertpanel
pagina 105

Dames Vieren
pagina 106

Praktische info
pagina 112

Oude Vieren
pagina 113

MEER VARSlTY MAGAZINE

pagina 122
of kijk op varsitymagazine.nl

BEELD JONAS RIKMENSPOEL

FOTOKATERN

TEKST MERLIJN TEUBEN

BEELD SAM YATES EN VICTOR VAN DER KAAIJ

In zwart-wit zie je hoe het echt zit: gespannen gezichten, strakke halen en boten die nét niet stil lijken te liggen van de spanning. Geen afleiding, geen poespas, alleen roeien zoals roeien bedoeld is.

En dan is er rood.

Rood dat ineens opviel langs de kant, in een vlag, op een das of in een shirt. Rood dat zei: hier gebeurt het. Tijdens de 141e editie was dat geen toeval. Rood staat voor de ploegen die toen het verschil maakten.

In dit katern zie je alles wat was in zwart-wit.

En precies dat ene moment waarop het rood het overnam.

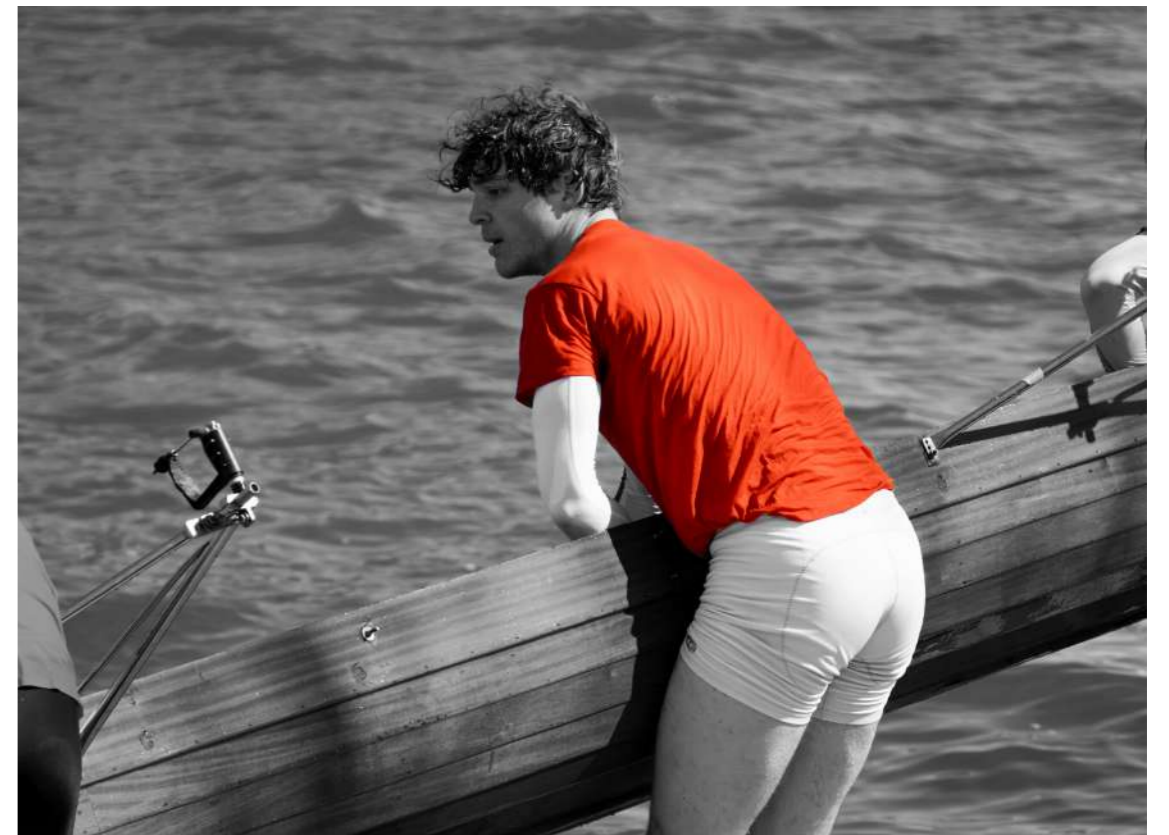

De Rode
Varsity

BIOS-groep

VOORBESCHOUWING

Sinds 1997 legt de Club van Broekhuizen ijzersterke journalistiek op uw deurmat. Zonder TikTok, Twitter, Signal of al die dingen - nee: ouderwets veldwerk voert hier de boventoon.

Niet de gratis neergekalkte prietpraat van kolderiek uitzijnde oud-voetballers met een karpatenkop waar menig troglodiet jaloers op zou wezen. Niet het niveau van de typemachine-ringstaartmaki's van de Telegraaf of de lijzige grachtengordelcolumnisten van de NRC. Nee - wij zweven hier ergens in het midden. Lezers van het Varsity Magazine zijn de intellectuele types onder de sportievelingen en de sportieve types onder de intellectuelen. Precies zoals dat altijd zo is geweest in de vaderlandsche roeiwereld. Grachtengordelélite? Nee - doe ons maar het Amsterdam-Rijnkanaal.

Daarover gesproken: 29 maart staan wij daar, u ook. Langs de kant van de klotsbak, aan de poorten van de Hel van Houten, voorafgaand aan de Slag om Jutphaas. Het is een moment met mythische allure waar de Oude Vieren aan het eind van de dag de degens zullen kruisen tot slechts een enkeling overblijft en zich tot winnaar van het Hoofdnummer mag kronen.

OUDE VIER

1. Nereus
2. Skoll
3. Triton

Daarom is een voorbeschuiving als deze lastig. Het is elk jaar weer laveren tussen Scylla en Charybdis: de duivelse dilemma's die de dames en heren Oude Vieren van elkaar onderscheiden. Was het maar zo simpel dat u de lezer (gegroet!) op Polymarket kon inzetten: dan had de armzalige redacteur die dit stuk schrijft allang de winkansen overgenomen.

Maar goed, W.F. Hermans zei ooit: "Zoals een goed kok van een koeienlijk een smakelijke biefstuk bakt, zo bak ik dus een biefstuk van die mevrouw." Dus, schuif uw stoel maar aan, servet op schoot en mes en vork in de aanslag - het feestmaal kan beginnen.

Race der Oude Vieren

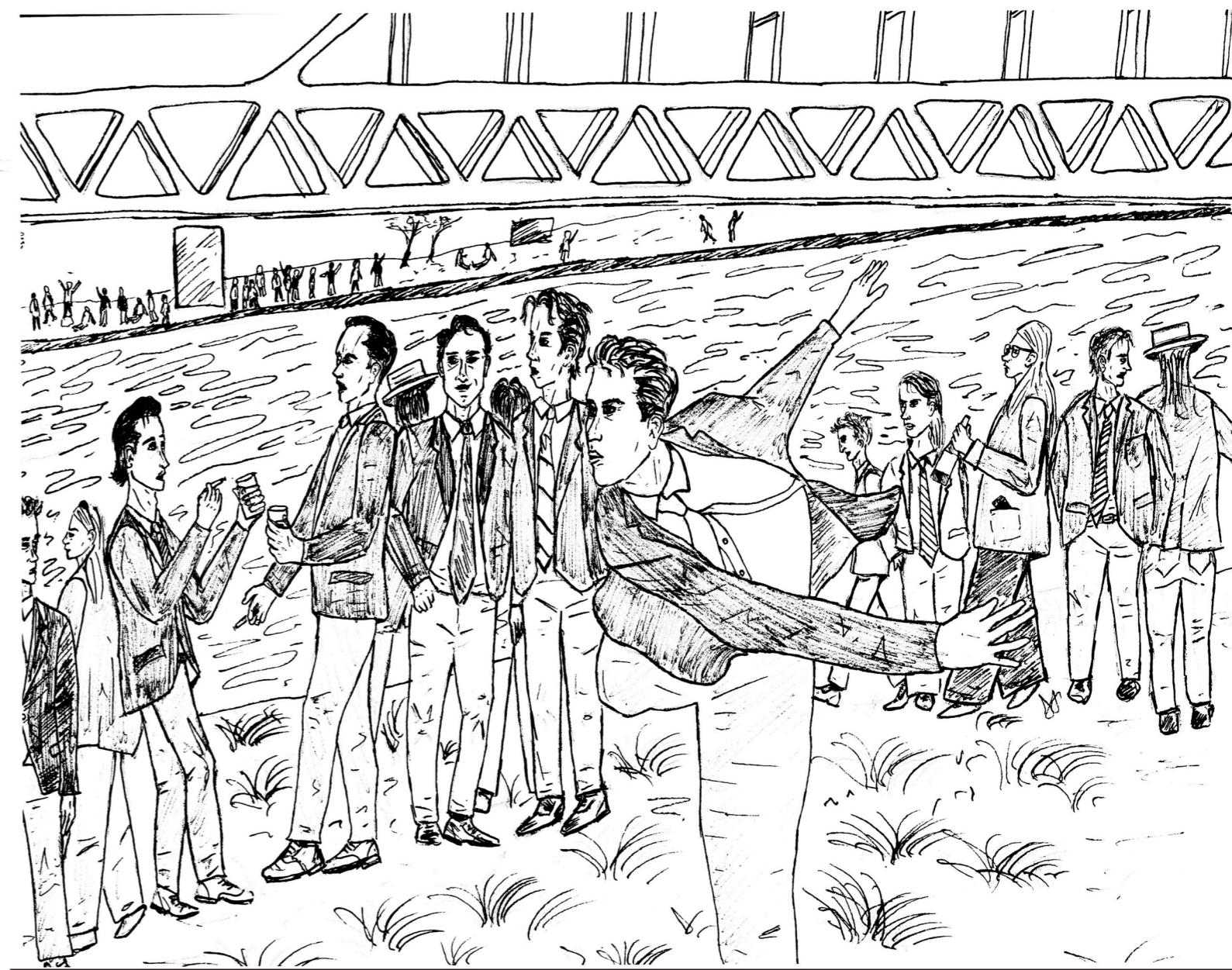
Om maar gelijk een kwestieus stuk vlees op het bord te pleuren: Skoll. De Amsterdammers van de Jan Vroegopsingel en die Fries van de Gustav Mahlerlaan 2970 wisten vorig jaar flink roet in het eten te gooien voor menig jas-das dragend figuur. Met 1,04 seconden wisten zij Triton voor te blijven in een bloedstollende race die achter het VIP-deck werd beslist. Het was de eerste keer dat Skoll het Hoofdnummer won op de Varsity: gaan ze het dit jaar weer doen? Alleen Olav Molenaar blijft samen met stuurvrouw Lotte Vedel over. Vermogen heeft de boot van Skoll wel en met een oud lichte pik op boeg zal die klotsbak ook wel getemd worden. Of het genoeg is?

"Misschien worden ze dit jaar wel vierde? De redactie zou het niet weten"

Richten wij ons op de nummer twee van vorig jaar dan houdt de redactie het hart vast. Er stroomt donkerblauw bloed uit, want er is een heuse adering geweest. Alleen stuurvrouw Gielliet is over van de Oude Vier van verleden jaar. Het enige imposante op het eerste gezicht is de dubbele achternaam "Den Beer Poortugael". Maar goed - de tijd dat je daarmee beter was dan de rest is al even voorbij. Misschien dat coach Eggenkamp even een belletje moet plegen naar Kai en Harold.

Proteus-Eretes is afgelopen jaar voor de derde keer op rij derde geworden. Dit jaar is de stuurvrouw vervangen door Robin Haak en mag ook Jim Wijngaarde deelnemen. Misschien worden ze dit jaar wel vierde? De redactie zou het niet weten - Proteus houdt de poot stijf en lijkt een zwijgcontract getekend te hebben. Misschien dat u onderhand in een pdf de tijden van Proteus kunt bewonderen.

Maar goed: wie dan wel? Natuurlijk willen we Skoll niet uit het oog verliezen. Nereus dan: statistisch gezien hebben ze een goede kans om te winnen. Is de cultuur op de Amstedijk nog steeds dat niet de Varsity winnen je een loser maakt of zijn ze het inmiddels gewend? Een Florijn in de Oude Vier is in elk geval een goede keuze. Met vier jeugdroeiers verschijnt er een degelijke ploeg aan de start die veel samen heeft geroeid. Ze schijnen ook hard te kunnen roeien. Niemand gunt het de Amsterdammers meer om te winnen dan zichzelf - de rest van roeiend Nederland is maar wat blij dat de afgelopen jaren de Amsterdamsse arrogantie in recessie is. De Oude Vier die Nereus aan de start legt zou wel eens als een duveltje uit een doosje er met de winst vandoor kunnen gaan.

Race der Dames Vieren

Vorig jaar wisten de dames van Laga de Stoutste dromen van menig Lagaaiër te overtreffen: eindelijk weer winst voor het scharlakenrood uit Delft. Maar goed: dat was vorig jaar. Youssifou, Jansen, Mulder en Dullemans: ze kwamen, ze zagen, ze overwonnen en ze vertrokken. De Dames Vier die op 29 april namens Laga aan de start mag verschijnen, is een geheel andere vier dan afgelopen jaar. Is dit slecht? Nee. Is het goed? Onduidelijk. Doen ze mee voor de winst? Zeker. De dames uit Delft zijn lang en hebben vermogen en blikken aan boord. Het is alleen niet het paradepaardje van afgelopen jaar. Maar dat hoeft gelukkig ook helemaal niet: op de Varsity geldt sinds jaar en dag de regel 'alles kan gebeuren'.

Nummer twee van vorig jaar, Skoll, heeft ditmaal ook een volledig nieuwe vier aan de start gelegd. Voor alle vier de dames is het de eerste keer dat ze meedoen op de Varsity. Wat hier nu van te maken? Het vermogen druipert er in elk geval af: met ingestuurde 2k tijden van (ruim) onder de 6:50 lijken de dames goede zaken te doen. Behalve als dit een behoorlijk uitgevoerde psychop is van de dames van de Jan Vroegopsingel om de tegenstand week in de benen te maken. Skoll doet in elk geval mee.

DAMES VIER

1. Orca
2. Skoll
3. Nereus

Wat doet daarentegen de A.S.R. Nereus? Hier ook -net als bij de heren- vier jeugdroeiers aan de start. De dames van Nereus hebben niet vreselijk veel met elkaar geroeid de afgelopen jaren, maar misschien is het toch de souplesse, de kracht en het vertrouwen dat je als jeugdroeier in een boot hebt die je nodig hebt om op de woeste baren van het Amsterdam-Rijnkanaal als eerste over de streep te komen. Want laten we wel wezen: als er iets is dat er in het DNA van Nereus is, dan is het winnen.

VARSITY VERHALEN

Aan de strijd die de Oude en Dames Vieren elk jaar bij de Varsity op het water leveren gaat veel vooraf. Elke vereniging bereidt zich voor op een speciale, traditiegetrouwe manier om de kansen op de felbegeerde winst te optimaliseren. Deze verschillende gebruiken, rituelen en plechtigheden voeren de spanning naarmate de Hoofdnummers dichterbij komen behoorlijk op, zowel voor roeiers als vereniging. Hoeveel ze bijdragen aan de wedstrijd zelf valt te betwisten, maar toch komen ze elk jaar terug.

TEKST MATHILDE NABBEN

NJORD Bij de lichtblauwe vereniging worden de banden met de moedervereniging de week voor de Varsity goed aangehaald. Het is even

geleden, maar de quaestoren van Minerva willen toch even weten hoe het ervoor staat met de kans dat er tóch een kroegjool georganiseerd moet worden. Het traditionele diner waarbij de roeiers maar liefst een kilo biefstuk wegwerken heeft tot nu toe nog niet zijn vruchten afgeworpen. Maar toch is de ochtend van elke Varsity heel Leiden overspoeld door vrolijke studenten in witte broeken, die aan het einde van de middag heel wat minder wit terugkomen. De roeiers hebben van die drukte gelukkig geen last. Die genieten na bij een zeer vooraanstaande familie binnen Njord met allemaal oud-Varsity winnaars en coaches, waar ze letterlijk en figuurlijk onder de vleugels worden genomen.

LAGA De limousine van Laga heeft de gevolgen van de winst van vorig jaar nog in het dak staan. De dames en hun coaches stonden namelijk te springen

op het dak, terwijl ze door een afgeladen Grote Markt werden toegejuicht. Iedere uitgang van de markt was afgezet door een ME-busje want de gemeente was in paniek geraakt door onverwachts zó veel uitzinnige studenten bij het gemeentehuis. Alle vier de dames zijn uiteindelijk benoemd tot Lid van Verdienste, wat een verrassing moest blijven. De oorkondes daarvoor zaten in een Albert Heijn tas, maar de president van vorig jaar had ze er echter niet uit gehaald, waardoor te midden van al dat rood een blauwe uitschieter te vinden was. Het Damesch dispuut heeft ter ere van de eerste overwinning van de Dames Vier extra strofen aan het Dameschlied toegevoegd, die daar voor het eerst ook zijn gezongen. Het zou natuurlijk mooi zijn als Laga het kunstje kan herhalen deze Varsity.

NEREUS De Varsity voelt volgens een roeivriend van Caspar Oorthuys "alsof je op bedevaart mag naar Mekka". Het heilige roeiwater is het

Amsterdam-Rijnkanaal, waar normaal vrachtschepen varen. Het is alleen érg breed, érg open en érg onstuimig water, zeker als het waait. Dat roeit toch anders dan de Bosbaan. Bij Nereus is er daarom een traditie die bestaat uit een spar tussen de Jonge Acht en de Oude Vier achter een motorboot om toch alvast te wennen aan de golven die er ook tijdens de Varsity ongetwijfeld zullen zijn. Daarnaast worden de relaties van de Oude Vieren op de proef gesteld; er wordt expres ruzie gemaakt zodat de roeiers zich goed boos maken vlak voor de wedstrijd. Of deze traingsmethode

AEGIR Naast het roeigeweld op het Amsterdam-Rijnkanaal kijken veel Aegiranen reikhalzend uit naar een andere speciale

gebeurtenis op de andere kant. Tijdens deze mysterieuze picknick wordt de nieuwe praeses bekendgemaakt. Die wordt vervolgens uitbundig gefeliciteerd door allerlei studenten die wellicht al iets te diep in het glaasje hebben gekeken en de

dag erna alweer zijn vergeten wie het nou was geworden. Uiteindelijk is nog maar de vraag hoe belangrijk het is dat men onthoudt wat er op de Varsity gebeurt, dit jaar zijn de kansen van Aegir misschien wel een stukje kleiner dan voorgaande jaren. De Hooghoudt-fabriek is immers gestopt met Hooghoudt produceren, waarvoor de wedstrijdroeiers van Aegir traditioneel hun jasjes tegen ruilen van een ouderejaars. En dit brengt natuurlijk geluk, wat bij de Varsity net het verschil kan maken.

BEELD ROSA-ANNE KOECKHOVEN

alle kanten op gaan. Coen: "Eigenlijk is het gewoon een kutwedstrijd". En het is echter nog maar de vraag of de ervaren Varsity-roeiers, die veelal worden beperkt door verplichtingen van de bond, mee mogen doen. Het vertrouwde draaiboek speelt dus een belangrijke rol bij het houvast bieden aan een geheel nieuwe Oude Vier dit jaar, terwijl de Dames Vier al langere tijd samen roeit.

Hooghoudt verplaatst jeneverstokerij naar België

TRITON Na 52 jaar ineens winnen en vervolgens elk jaar een favorietenrol. Bij Triton is de voorbereiding tot in de puntjes verfijnd.

"Je moet ook heel vaak verliezen wil je snappen hoe het werkt", aldus hoofdcoach Coen Eggenkamp. Ondertussen is een trainingskamp de week voor de Varsity daarom vaste prik. Het korte, smalle en erg beschutte roeiwater in Utrecht is immers compleet het tegenovergestelde van het Amsterdam-Rijnkanaal in Houten. Ook het pannenkoeken eten bij Kaj Hendriks tussen de voorwedstrijd en het Hoofdnummer is een vanzelfsprekendheid. Tel hier een rituele bootverbranding en de succeswensen van de slag van de laatst zegevierende Oude Vier bij op en in theorie is dan alles geregeld. Maar vanwege de heftige wind en golven kan het bij de Varsity elk jaar

Skadi-Nereus ponton verdwijnt

BEELD DOORTJE DE GROOT

ARGO

Op zaterdagochtend vindt het Varsityontbijt plaats op de W.S.V. Ceres, voor alle startende ploegen, hun coaches en het bestuur. Tijdens dit ontbijt klimmen de Oude Vier en de Dames Vier op de tafels om hun strijdplan toe te lichten. De volgende ochtend, op zondag, is er nog een ontbijt voordat de bussen

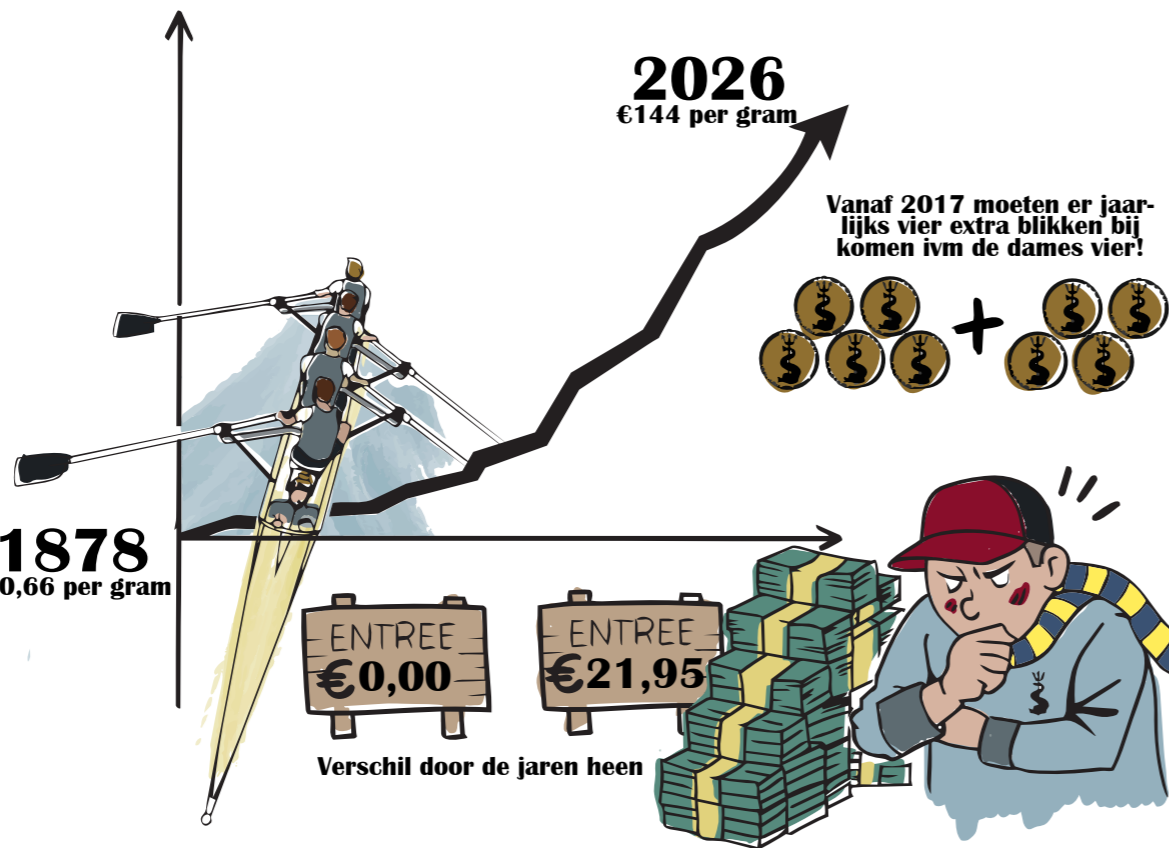
vertrekken. Ditmaals bij Argo zelf, waar traditioneel de lente wordt ingeluid met het eerste witte bier op de tap – enigszins vergelijkbaar met de witte rook bij een pausverkiezing. Maar is dat misschien niet wat vroeg gejuicht? Aan de sfeer zal het in ieder geval niet liggen bij Argo. In de week voorafgaand aan de Varsity eet de hele vereniging samen nasi, en eerstejaars leren tijdens workshops de fijne kneepjes van het kluitengooien en het brassen. Verliezen hoort er ook bij: wie verliest, haalt een biertje voor de ander. Er moet immers ook iets te vieren zijn, want Argo wint niet vaak. Toch maken de Argonauten er met het motto “We winnen aan de kant” altijd een mooie dag van, door volop bij te dragen aan het Varsity-gevoel. En niet zonder succes: vorig jaar werden de traditionele nummers in de Overnaedsche zelfs allebei gewonnen door Argo.

SKADI Bij Skadi gaat de voorbereiding gepaard met een vleugje mythologie. Vlak voor het Varsitydiner roeit de praeses symbolisch naar

de oorsprong om de godin Skadi te raadplegen met één vraag: hoe wordt de Varsity gewonnen? Of het antwoord ooit echt komt blijft onduidelijk, maar het ritueel staat als een huis. Tijdens het diner zelf gelden er duidelijke regels. Ieder stuurtje wordt geacht een rode fles wijn soldaat te maken tijdens een speech. Wie weet zorgt dit nog voor interessante stuurmanoeuvres op de zondag? Ook aan de kleding is precies af te lezen hoe succesvol een roeier is. Zwarte jasjes vormen de basis, maar wie een

1878
€0,66 per gram

Goudprijs zorgt voor inflatie van Varsitykaartjes

BEELD JESSICA TURLINGS

blik op zijn naam heeft, draagt een wit randje op het jasje. De winnaars van de Hoofdnummers verschijnen zelfs volledig in het wit. Hoe meer wit er tussen het zwart verschijnt, hoe succesvoller de vereniging oogt. Na een jaar in een tijdelijke sociëteit is Skadi inmiddels druk bezig met de laatste fase van de verbouwing van het nieuwe pand, dat recent is opgeleverd. De vereniging lijkt daarmee een nieuwe fase in te gaan. Met de laatste Varsity-overwinning in 2023 nog vers in het geheugen en een flinke lichtung nieuwe leden, is het vertrouwen aanwezig. De vraag is alleen of de godin dit jaar opnieuw gunstig gezind is.

SKØLL De winst van vorig jaar kwam niet geheel uit de lucht vallen maar kwam voor een groot deel van de vereniging toch wel als een verassing. Er

was dan ook bij de fustenveiling, waarbij geld wordt opgehaald om een eventuele kroegjool te bekostigen, enthousiast ingekocht door de leden. Daarentegen waren de Skøllies tijdens de kroegjool veel te druk met feestvieren (het bier was zelfs op een gegeven moment op!) om zich zorgen te maken over hun dure fusten. Bijna was het stuurtje van de Skøll-boot er niet bij geweest. Na de finish zat Lotte vast in de punt, terwijl de boot langzaam begon te zinken door de aanhangende mensen. Alsof dat nog niet genoeg was, trok Jan van der Bij doodleuk een halve liter terwijl hij nog in de boot stond. Daarna moest de Oude Vier natuurlijk naar het winnaarsdiner, maar geen van de heren had de winst verwacht dus men had zijn correct thuisgelaten en verscheen stijlvol in trainingsbroek.

Het bestuur van Skøll had moeite met überhaupt het diner halen, want de bestuursauto begaf het onderweg. Maar ondanks de chaos was het een gouden dag voor Skøll. Misschien dat de leden na de rekening van de fustenveiling wat minder goud zagen blinken in hun portemonnee.

PROTEUS Proteus-Eretes leverde als enige van de deelnemende verenigingen aan de Varsity geen gegevens van hun roeiers aan voor dit

blad. Het Varsity Magazine was volgens de officiële lezing “te duur”. Dat een boekverbranding van een voorgaande editie van dit Magazine op Proteus heeft plaatsgevonden, de pdf naderhand rustig door te scrollen zal zijn en ieder andere vereniging in de afgelopen jaren gratis exemplaren toegestuurd kreeg, gaat aan deze krenterigheid voorbij. De redactie betreurt de houding van Proteus: misschien dat Proteus dit jaar wél de Varsity gaat winnen - dan heeft dit Magazine niet de juiste tijd en aandacht hieraan kunnen wijden in de voorbeschouwing en het deelnemerskatern. Dat past niet bij de holistische en inclusieve kijk die dit Magazine op de studentenroeisport wil hebben - maar nu niet heeft. We komen binnenkort wel op de thee om het uit te praten.

Nota Bene. Onze meeloper heeft bij het na-bellen per abuis Euros verstaan als Proteus-Eretes. Hoewel er geen wezenlijk verschil tussen die twee verenigingen zit, willen we het rechtzetten en juist benoemen dat het de roeiers van Euros waren die besloten geen foto's in te sturen.

PELARGOS In het Haagse is de varsity niet iets waar de roeiers een positief gevoel van krijgen. Afgelopen jaar hebben ze een

poging gedaan om het negatieve verband tussen hun club en de varsity te verbreken. Hun eerstejaars vier met klassemment ging zo goed, dat ze die ploeg hebben doorgezet naar het oude vier veld in Houten. Het was een moeilijke dag voor de roeiers die onderkoeld de boot uit stapten maar Pelargos is eindelijk zichtbaar geworden. Omdat het lustrum er weer aan komt, was er dit jaar wederom een Oude Vier gepland. Juist omdat ze dit jaar niet starten, mag dat de komende drie jaar niet. Toch is het niet gelukt om een serieuze Oude Vier rond te krijgen door blessures.

BEELD ROSA-ANNE KOECKHOVEN

AMBITIE,

TEGENSLAGEN

EN

VERENIGINGSGEVOEL

TEKST SOPHIE EEUWIJK
BEELD SANDER HALTER

TeamNL roeier en Varsity-winnaar Jan van der Bij weet hoe bepalend ze zijn, zeker als je gaat voor goud. In dit interview vertelt hij wat hem drijft.

Wat is ambitie voor jou?

Ik denk dat je ambitie altijd het beste uit jezelf halen moet zijn. Als jij ervoor kiest om dat roeiend te doen, dan moet je roeiend het beste uit jezelf proberen te halen. Voor sommige mensen begint dat op bij compowedstrijden, anderen zitten daarboven met club-acht, daarboven, eerstejaars, daarboven middengroep en als je het daar goed doet ouderejaars. Als je dat hebt uitgespeeld, denk ik dat je op ons ambitieniveau komt. Richting Tokyo was mijn droom om naar de Spelen te gaan en net daarvoor werden we Europees kampioen. Ik dacht toen misschien dat er ook een medaille in zou kunnen zitten. Maar dat mocht niet zo zijn. Ik ben wel met die ambitie doorgeslagen naar Parijs, voor die medaille. Dat hebben we behaald. Dat is een prachtige zilveren plak, daar ben ik ook trots op. Nu zit ik hier te gaan voor goud en dat willen we gaan halen en daar gaan we alles voor aan de kant zetten.

Wanneer merkte je dat je niet alleen wilde roeien, maar ook tot de top wilde behoren?

Dit is waarom dat eerste jaar zo belangrijk is. Eerstejaars roeien in het teken staat van vrienden maken, opbouwen waarom de sport zo mooi is en ontdekken wat de sport zo uniek maakt. Ik was verliefd geworden op de roeisport. Ik vond dat helemaal geweldig. Ik wist wel dat ik fysiek best sterk was, maar ik kon voor geen meter roeien. Toen gingen we door naar het middengroepjaar en bleek ik iets belastbaar te zijn. Dus toen ben ik ook extra gaan trainen en brak vervolgens op de NKIR het Skøll record. De roeibond had toen al snel interesse en nog sneller mocht ik met de beste roeiers van Nederland roeien, ineens! Het was niet eens een ambitie of druk van mezelf, van 'nu moet ik'. Maar het was meer van 'ik kan ineens veel leren'. Je moet wel echt heel veel willen leren en je moet vooral je zwakte weten. Dat is ook hoe ik het ingestoken heb en waarom ik er nog steeds ben.

Heeft een specifieke tegenslag jou gevormd als sporter? Haal je daar ook enige ambitie uit?

Toen we bij de bond kwamen in een tijd, hoe snel ik erbij kwam, zo moeilijk was het ook om te stijgen in de rankings. Het maakte eigenlijk niet uit hoe hard je trainde of hoe snel je beter werd; de boten waren toch eigenlijk al redelijk bekend. Dat zorgde er wel voor dat je des te meer de drang had om jezelf te bewijzen en om beter te worden. Is het een tegenslag? Nou ja, toen vond ik het een tegenslag, maar als

ik er nu op terugkijk, denk ik, nou, dat ging hartstikke mooi. Wat wel ook heel pijnlijk is, is tweede worden met Skøll op de Varsity, achter Triton, terwijl je iedereen om je heen ziet zwemmen voor een vereniging. Je dacht echt: 'We zijn lekker bezig, en dat was gewoon niet genoeg.' De aanvaring met Triton was misschien al waar ik het meeste energie uit haalde, omdat je het de volgende keer echt al makkelijker veel beter kan doen.

Hoe ga jij om met die tegenslagen?

Je gaat weleens een keer niet goed in een trial, je gaat weleens teleurstellend een test doen, maar inmiddels weet ik dat dat erbij hoort. Het is niets nieuws. Op dat moment beleef je dat heel anders, en is dat een teleurstelling. Je moet alleen nooit vergeten dat het allemaal onderdeel van het proces is. Toen wij die zilveren medaille in Parijs haalden, dan zie je dat het allemaal wel ergens voor geweest is, snap je? Al die emotie, al die steun, al dat leren, dat zit in die medaille.

Is dat ook hoe jij je door lange trainingdagen, lastige trails en koude dagen heen trekt?

Als je maar verslaafd aan de roeisport bent, dan zijn zulke tijden een eitje. Je moet niet denken dat alles bij de roeibond veel vetter is. Dat is een soort illusie. Het is allemaal wel veel beter geregeld. We gaan naar het buitenland, je ontmoet gigantisch goede roeiers, maar je houdt het alleen vol als je echt verknokt bent aan de roeisport. Je denkt anders alleen maar na over waar je wel niet mee bezig bent. Maar als je dan één mooie dag hebt, dan denk je: 'Wat is dit een fucking vette sport?' Dat is genoeg om je erdoorheen te slepen en om steeds verder te blijven pushen.

Na Parijs, bijvoorbeeld, wist ik nog niet of ik wel of niet door wilde. Maar ik wilde nog behoren tot de allerbeste ter wereld. Er brandde nog vuur. Ik wilde nog. Zo ging het ook met de oude Vier van Skøll. Ik zei de hele tijd tegen die gasten dat we dit een keer moeten winnen. Toen we in de boot stapten, gingen de opzetjes best kut. Toen zei ik: 'Hoe graag willen we dit nou?' Iedereen wilde echt heel graag. Het brandde. Dat was genoeg voor mij om te zeggen dat het wel goed zou komen op de Varsity. Toen lukte dat. Dat is hetzelfde soort gevoel eigenlijk. Als je z'n schouders eronder zet en het echt lukt, één mooie dag.

Waarom had je zo veel ambitie voor de

Varsity in het bijzonder?

Toen ik lid werd bij Skøll had de vereniging nog niet zo heel veel gedaan. Ik mocht voor het eerst met Skøll de Amstelbeker winnen. Daarna mocht ik voor het eerst de Blauwe Wimpel bij elkaar roeien. Dan ontbreekt er voor mij wel eigenlijk iets. We waren zo goed bezig en we hadden heel goede roeiers. *Waarom hebben we die fucking Varsity nog nooit gewonnen?*

Op een gegeven moment word je te oud en die studie moet ook een keer klaar zijn. Dus we hadden nog één kans. Iedereen stijgt dan ook net iets boven elkaar uit en dan lukt het blijkbaar. Toen ik verloor van Triton sprak ik ook met Kaj en Harold. Die meenden dat zij het meer hadden gewild dan wij. Na onze overwinning, werd er toegegeven dat wij het net iets meer hadden gewild. Dat is wat het bijzonder maakt, het willen boven alles. Omdat het nog niet gebeurd was, terwijl Skøll inmiddels goed genoeg was om mee te doen met alle roeiverenigingen in Nederland.

Het WK, het EK en al die andere wedstrijden, die start ik voor mezelf, voor dat egoetje. Varsity is voor je vereniging. Je vereniging verlangt ernaar. Daarom heb je ook een kroegjool - voor je vereniging. Op een kroegjool kom je er ook achter wat je hebt gedaan. Dan staat diezelfde Olympiër waarmee je in het tweede jaar in twee zonder bent gestapt daar schreeuwend voor je neus met ook besturen van vijftig jaar geleden.

Was er ook echt een soort 'Skøll-gevoel' in de aanloop naar de Varsity, die er op andere wedstrijden minder is?

Nee, want sowieso dat gevoel heb je altijd al. Dus op het moment dat je Skøll aantreedt, dan doe je het ook voor Skøll. Dus nee, dat is niet speciaal voor deze wedstrijd. Het is er altijd al.

Hoe voelde het om over die finishlijn heen te komen? Om je riem uit de dol te trekken en daar te staan met alle zwemmers?

Nou eigenlijk was je gesloopt en het water was best koud. Maar op het moment dat je daar finisht, is het gewoon heel vet dat het met je gasten gelukt is. Het leukste gedeelte was 250 meter voor de finish, omdat ik gewoon kon draaien en wist dat die gasten mee zouden gaan. Het maakte me niet uit wat Triton nu ging doen. Het is een heel gek gevoel en het vetste wat je als atleet kan overkomen. Dan zie je vooral iedereen op je afkomen, het moment waar je de andere keren van gebaald hebt. Nu komen ze een

keer voor jou zwemmen. Het is een beetje onbeschrijfelijk.

Hoe was het om uiteindelijk bewezen te hebben dat Skøll ook de Varsity kan winnen?

De vereniging is je gewoon heel dankbaar. Dat is gewoon super vet. De oprichter kwam bijvoorbeeld speciaal naar Nederland om ons te feliciteren. Een bijkomend effect is dat je legendarisch wordt. Ik denk dat iedereen op de vereniging inmiddels weet wie je bent. Het is leuk, maar dat was nooit mijn doel, niet waar ik voor gestreden heb.

Dit was mijn dankjewel aan de vereniging, voor het geweldige wat ze voor mij hadden betekend.

Zou je nog een keer meedoen als het van de bond wel zou mogen?

Nee. Nee. Nee. Nee. 100% nee. Het is de kou, de geur; het is een klotsbak. Ik krijg allemaal bier naar mijn hoofd gegooid bij het oproeien. Er zit niks van klassen in en ik heb mijn taak voor de vereniging volbracht. Nu mag de nieuwe generatie het doen. Ik wilde het heel graag afstrepen en dat is gelukt. Daar ben ik heel trots op met die jongens!

ORCA WON DE VARSITY

Dronken supporters gooien bierflesjes naar winnaars WOEDE OVER ORCA-ZEGE

HOUTEN — Utrechtse vreugde maar ook boosheid bij veel verenigingen zondag aan het Amsterdam-Rijnkanaal. Orca won de Varsity en dat was niet de bedoeling van alle corpsclubs. De gevoelens van onlust werden zelfs geuit door het gooien van bierflesjes naar de winnaars en dat tekent de dronkemanssfeer rond deze wedstrijd.

De Varsity is al lang niet meer wat het geweest is. Vroeger was het het grote kampioenschap voor de studentenroeiverenigingen. Een overwinning telde heel zwaar. Toen ook de roeiclubs van de niet-erkende corpora en zelfs niet-gebonden studentenroeiclubs in de roeiwereld prestaties gingen leveren moest er, om de Varsity voor doodsbloed te behoeden, worden toegestaan dat zij ook meededen.

Dudok van Heel was een keer kanaltrooper. Phocas kwam een keer dichtbij, maar de Oude Vier werd altijd nog gewonnen door een corpsclub. De „knorren” telden in de ogen van de KNSRB-verenigingen nog niet echt mee en het jaarlijks jaarsacht en dat deed al pijn, maar zondag was het echt hullen geblazen. In 1977 won Orca voor het eerst het tweede hoofdnnummer eerste jaarsacht en dat deed al pijn, maar zondag was het echt hullen geblazen. In 1977 won Orca voor het eerst het tweede hoofdnnummer eerste jaarsacht en dat deed al pijn, maar zondag was het echt hullen geblazen.

Deze Grote Varsity zal niet de laatste zijn en ook hier zal het eeuwfeest wel gehaald worden, maar de winst van Orca en vooral de reactie van de verliezende supporters toonde aan dat de Varsity als roeiwedstrijd een achterhaalde zaak is. Het voor de winnaar „verplichte” feest wilde Orca niet geven; ook aan de traditie van de grote afbraak van het gebouw van de winnende club werd een eind gemaakt.

TWEDE KEUS

Dat Orca kon winnen met wat nog een tweede keus van de vereniging genoemd kon worden, maakt duidelijk dat de club sterk is. Paulsen, Dam en Abelsma roeiden met Nereus naar Heiloo in Mannheim en schoten daar te kort om kans op

van Dorp, Dick Knopper en Wim van de Brink met stuurman Hein-Dik Barentsen lieten in Houten zien dat ze ook wel een stukje kunnen roeien. De „reserves” die zelf niet zo genoemd willen worden, hadden het op de eerste kilometer danig moeilijk met Nereus, Agir en Laga. Noord ging voor de drie kilometer zelfs het snelste weg en Triton bleef meteen al achter. Favoriet Skadi deed het rustig aan en accepteerde op de eerste kilometer in een rustig tempo een lengte achterstand. Bij het naderen van de bocht in het kanaal wilden alle stuurlieden naar de binnenbocht, wat gewoon niet kon met zoveel boten naast elkaar. Orca stuurman Barentsen kon het vóór in zijn boot lijdend ook al niet zo goed bekijken als zijn collega's die achter in de boten zaten en wist dus niet precies hoever hij kon oploeven. Kamprechtster Suernonch bleef opvallend alleen hem, de enige niet-corpsclub, waarschuwen en dus moest Orca enkele keren weer hogerop gaan roeien. Het roeien van Orca ging op de eerste twee kilometer ook lang niet vliekeloos en toen Skadi na de bocht langzaam naar een lengte voorsprong ging leek de Varsity beslist.

De Rotterdamse supporters hadden toen al genoeg reden om zich uit te kleiden en voor te bereiden op de koude duik in het water maar ze werden pijnlijk verrast. Op de laatste 100 meter was merkwaaardig genoeg een vuile klap van Orca de inleiding van een opmars van de Utrechtse club. Ineens werden Laga en Agir afgeschud en begon de lengte achterstand op Skadi kleiner te worden. Skadi voelde zich plotseling weer bedreigd en ging te gehaast roeien waardoor Orca, nu ineens de zege rijkend en ijzersterk roeiend, op de laatste 200 meter langzaam kon komen en met een tafje voorsprong won.

VERDEELD

Grote vreugde bij de ruime Utrechtse supporterschare. Teleurstelling en woede bij de verliezers. Dronk supporters van verliezende clubs gooiden met bierflesjes naar de Orca-winnaars tijdens hun overwinning. Orca-voorzitter Rob van der Heuvel moest dronken Agir-supporters van zich af zaaan om de overwinningsskrans veilig van het terrein te krijgen. Alle drustaties van niets-presterende roeiers kwa-

GROTE VREUGDE BIJ de Orca-ster die na veel spanning het hoofdnnummer van de Varsity won.

Het was voor Orca veel gemakkelijker geweest als er in het begin een duidelijker afcheiding was geweest zodat Hein-Dik Barentsen ook naar de binnenbocht had kunnen gaan. Maar de kracht van Njord en Agir viel erg mee en de gewenste twee langtes voorsprong konden niet genomen worden. Erg meevallend was trouwens ook Laga, dat in alle nummers achter aankwam maar hier met een half lichte oude vier erg lang meedeed. De veteranen van Nereus drukten Orca in de eerste kilometer steeds veel te ver naar binnen maar bleken daarna nergens meer. Triton moest al heel snel afhaken en kwam zo ver achter te liggen dat het kamprechtsterbootje voorbij moest en de Utrechtse boot bijna vol water liep.

ADVERTENTIE

Raasveld Opel - De Bilt heeft de occasion die u zoekt!

Zomaar even een gebruikte auto kopen is geen kunst... maar een goeie wel!

Koop daarom nu een O.K. inruilwagen keuze uit diverse merken, modellen en uitvoeringen.

Tegen uiterst scherpe prijzen

AUTOBEDRIJF J. RAASVELD B.V. DE BILT

Afdeling Service: Hesterweg 200 - Tel. 76 20 91
Afdeling Verkoop: Ambachtstraat 6 - Tel. 76 23 32

TEKST BENTE WASSENAAR

Afgelopen jaar won de A.A.S.R. Skøll voor het eerst in haar geschiedenis de Oude Vier. Alhoewel ze voor het eerst dit nummer wonnen, leek dit moment als één overwinning uit velen. Een overwinning zoals deze was lang niet vanzelfsprekend voor de niet-corporale studentenverenigingen. De overwinning van '25 is niet alleen maar mogelijk geweest door een enkel meerjarplan vanuit de eigen vereniging. Dit verhaal begon al meer dan 50 jaar geleden.

Vanwege het afzwakkende imago van de Varsity werd er vanuit de K.N.S.R.B. nagedacht om niet-corporale verenigingen dan toch toe te laten op de Varsity. Skoll verzocht zelf ook al in 1971 of ze niet eens een keer mee mochten doen. Twee jaar later werden eerst deelnames van niet-corporale roeiers aan reguliere nummers toegestaan. De volgende stap was het toelaten van vrouwen op het wedstrijdwater. Pas in 1980 werd het eindelijk tijd voor een volledige opening van het hoofdnnummer; niet-corporale verenigingen mochten eindelijk meedoen aan de Oude Vier.

Gelijk in dit eerste jaar (dat tevens het 20e lustrumjaar van Triton was) komt Orca als eerste over de streep. In het jaarverslag van de K.N.S.R.B wordt hun reactie mooi omschreven: 'Hoewel het te ver zou gaan om nu ceremonieel een minuut stilte te houden, kan het toch wel worden geconstateerd dat de zogenaamde follow-up van het tot dan zo geslaagde gebeuren volledig in het water viel; dit in scherpe tegenstelling

tot de supporters van het winnende Orca.'

De teleurstelling vanuit de roeiers van de K.N.S.R.B bleef niet intern. Zoals in De Telegraaf op de ochtend erna wordt vermeld, werden de roeiers uit de Oude Vier verwelkomd op de kant met bierflesjes naar hun hoofd, vooral van teleurgestelde leden van Agir, Skadi en Laga. Naderhand werd er vooral gezegd dat het probleem was dat er geen (kroeg)jool werd georganiseerd.

Na de wedstrijd vluchtten de Orcanen richting hun clubhuis, vrezend wat er anders nog gaat komen. Van een (kroeg)jool komt het er niet van. Drie jaar later, precies tijdens de 100e editie van de Varsity, winnen ze weer. Het verhaal gaat dat de praeses van Njord destijds tijdens het feestdiner zijn mes vaker in de tafel stak dan in het geserveerde vlees.

De overwinning van Skoll mag dan misschien wel uniek zijn, de reacties erop zijn dat gelukkig minder.

LEO

TEKST ANNELOES VAN DER HOUT
BEELD DANY SLUIJK & PROTEUS PAPAZZI

DE

KIJKZEE

“Ik probeer beelden te maken die iemand anders niet kan fotograferen”

Wie bij de afgelopen WinterWedstrijden in Delft bij hectometerpaaltje 34.6 aan de Delftse Schie vanaf de kant richting het water keek, zag fotograaf Leo de Keizer (69) op een houten plank zo dicht mogelijk bij het water foto's maken van de roeiers. Dit past bij zijn uitdaging om “beelden te maken die iemand anders niet kan fotograferen”, zoals hij ook deed bij de afgelopen Varsity: in duikpak. Wie is de man achter deze foto's en hoe pakt hij het fotograferen

De Keizer heeft in zijn studententijd een aantal jaar wedstrijd geroeid en gecoacht bij de D.S.R.V. Laga. Hier is ook zijn passie voor fotografie begonnen. “Ik had bij de Ringvaart weleens iemand gezien die foto's maakte en hier zwart-wit afdrucken van verkocht. Toen dacht ik 'hé, dat is leuk!', en dat was een beetje mijn inspiratie om dat ook te gaan doen.”

U haalde veel voldoening uit het fotograferen, maar toch bent u gestopt.

“Dat klopt. In mijn laatste jaar in Delft stond ik een beetje op een tweeksprong: of ik ga de fotografie kant op, of ik ga gewoon mijn studie afmaken en werken. Ik besloot dat laatste te doen.” De Keizer is na zijn studie elektrotechniek in de industrie gaan werken en later in de bankenwereld terechtgekomen. Wat ook meespeelde in zijn keuze was dat het perscontact dat hij steeds vaker had, erg tegenviel.

En nu heeft u die passie weer opgepakt.

“Nog voordat mijn werk was afgelopen, dacht ik al: 'ja, ik ga dat weer doen'. Ik kan wel achter de geraniums gaan zitten, of gaan

schilderen, maar het is ook belangrijk dat je iets sociaals doet. En omdat ik dit doe, kom ik in contact met ongelooflijk veel mensen en zie ik ook weer veel mensen uit mijn jeugd terug.”

Waar haalt u de meeste voldoening uit tijdens het fotograferen?

“Het fotograferen van skiffs vind ik erg leuk, dat is wat overzichtelijker om vast te leggen dan bijvoorbeeld een acht. (...) En als mensen zeggen van 'ja dat vind ik toch wel een mooie foto', dan word ik daar ook wel een beetje blij van.” Tijdens het nabewerken goed gelukte foto's terugzien geeft hem veel voldoening.

“Ik kan wel achter de geraniums gaan zitten, maar het is ook belangrijk dat je iets sociaals doet.”

Wat is uw doel tijdens het fotograferen?

"Ik vind het een uitdaging om bezig te zijn, door te gaan, ook al ben je soms moe. Ik probeer er bovenop te zitten, want datgene wat je met je telefoon kan maken, wordt al heel veel gedaan." De Keizer maakt om die reden bijvoorbeeld ook geen sfeer opnames, "die worden al zoveel gemaakt". Ook probeert hij zo dicht mogelijk bij de roeiers en het water te zijn.

"Tijdens de WinterWedstrijden probeerde ik zo laag mogelijk te gaan, het liefst heel vlak op het water."

"Tijdens de WinterWedstrijden probeerde ik bijvoorbeeld zo laag mogelijk te gaan, het liefst heel vlak op het water, dan worden die beelden gewoon net wat mooier. Het is maar een fractie maar daar moet je wel wat voor doen. Dus toen heb ik een plank gekocht en die vastgeschroefd aan de kade waar ik op ben gaan zitten."

U heeft tijdens de afgelopen Varsity in een duikpak gefotografeerd.

"Bij de Varsity zijn er natuurlijk een aantal tradities: de krans die naar de boot gaat, de overwinning. De kunst is om daar zo dicht bij mogelijk te komen. Men komt al gauw vrij dichtbij, vanuit een boot, maar niet vanuit het water en dat is dus wat ik dit jaar heb gedaan. Het is wel leuk, tussen de roeiers, je ziet al die koppen, van mannen en vrouwen in het water: dat beeld, dat zie je niet zoveel."

Fotograferen in een duikpak is wel even wennen. "Het gaat allemaal heel snel en zwemmen is traag, ook al draag ik zwemvliezen. Het moment dat de roeiers met een krans in de boot zitten duurt ook maar even. Ze zijn dan zo afgekoeld, het is maar een paar minuten en dan is het hele moment voorbij. Maar dat heb je niet in de hand."

Zien we u dit jaar weer in een duikpak op de Varsity?

"Ja! Dit jaar wil ik meer beelden maken en moet mijn drijver beter zijn dan vorig jaar. Eigenlijk heb ik nu een onderwatercamera, dus ik moet een soort ballon hebben waarop ik kan stellen. Want als je 'm nu loslaat, dan drijft hij net onder het oppervlak. Maar daar maak je geen mooie foto's van, dat doe je als je in een aquarium zit." Ook heeft De Keizer een nieuwe lens, waarmee hij nog beter kan zoomen, en dus weer andere beelden kan maken.

Is er een moment dat u specifiek is bijgebleven?

"Ja, zo'n moment is het omslaan van een skiff die ik had vastgelegd. Hij sloeg om, en je zag zo die boot heel schuin gaan en hij glijdt als het ware van zijn bankje het water in. Dat was wel een heel bijzonder moment, ook omdat ik de foto na afloop gepost had en deze viraal ging online."

Maar De Keizer houdt niet van het vastleggen van drama. "Als je de gebeurtenis fotografeert op het moment zelf is dat waardevol, maar de focus ligt niet op de slachtoffers ervan. Ik ga niet iemand fotograferen die iets stressvols heeft meegemaakt." Het omslaan van een skiff kan volgens De Keizer dus een goede foto zijn, maar het afvoeren van de roeier in een reddingsboot niet. "Daar heeft niemand wat aan."

ESSAY ROEIEN

TEKST MEREL DE BOKX
BEELD DOORTJE DE GROOT

EN HET GROTE GELD

Verwordt de roeisport tot een volksaangelegenheid?

Eind 2024 luidde een krantenkop van de Trouw als volgt: 'In 2025 ontvangt de KNRB 2.554.000 euro van NOC-NSF'. Hiermee kwam de roeisport bovenaan de lijst te staan met het grootste budget voor een sportdiscipline. Een breder budget betekent meer aandacht in de media en daarmee een prominentere plaats op het 'sportieve' wereldtoneel. In hoeverre achten wij het wenselijk dat de roeisport steeds verder de richting van het (ooit ook kleinschalige) voetbal op gaat, als zijnde het paradepaardje van de betaalde sportwereld?

Roeien staat in Nederland al jaren stevig op de kaart en mede door de successen in Parijs lijkt die lijn alleen maar te stijgen. Tegelijkertijd groeit ook de internationale belangstelling voor het Nederlandse roeien gestaag. Niet geheel onlogisch, aangezien Nederlandse ploegen al jaren tot de wereldtop behoren en die positie vrij moeiteloos weten vast te houden. Die toenemende aandacht is bijvoorbeeld terug te zien bij het Engelstalige media kanaal JRN (Junior Rowing News), dat opvallend veel aandacht besteedt aan onze roeiers van Hollandse bodem. Door die

groeïende internationale focus schuift de aandacht voor de sport langzaam op richting een breder publiek.

Hogere subsidies leidt tot hogere verwachtingen

Meer aandacht en betere prestaties leiden logischerwijs ook tot meer geld. Succes geldt immers als bewijs dat investeringen werken. Zo ontvangt de KNRB sinds de Spelen in Parijs een van de hoogste budgetten van sportkoepel NOC-NSF voor topsportprogramma's, waarmee we het Nederlandse hockey overstijgen. Daarmee groeit niet alleen het budget, maar ook de druk om te blijven presteren.

Met meer geld en hogere verwachtingen worden trainingsprogramma's steeds professioneler. Betere faciliteiten, intensievere begeleiding en een scherpere selectie van roeiers zijn nodig om aan die verwachtingen te voldoen. Roeien ontwikkelt zich daarmee steeds nadrukkelijker tot een topsport met een professioneel ecosysteem. Tegelijkertijd zetten Nederlandse ploegen internationaal de toon als het gaat om trainingmethoden en talentontwikkeling.

“Ja, bij voetbal kennen ze ook de derde helft, maar meestal alleen in de kelderklasse”

Nederlands roeien in een stroomversnelling
Alles bij elkaar lijkt de roeisport in Nederland in een soort stroomversnelling terecht te zijn gekomen. Meer geld leidt tot betere prestaties, die weer zorgen voor meer

media-aandacht en interesse van sponsors. De cyclus blijft zichzelf op deze manier versterken. Niet ondenkbaar is, dat roeien zich gaat ontwikkelen tot een volwaardige wereldsport, met Nederland als een van de kartrekkers. Wat betekent dat eigenlijk voor de identiteit van onze geliefde studentensport? En wellicht nog belangrijker: achten wij, als simpele roeiende studenten, deze ontwikkeling richting wat doet denken aan een internationale volkssport à la voetbal, wel wenselijk?

De eenvoud van het studentenroeien
Roeien neemt binnen de Nederlandse studentencultuur een bijzondere positie in. In tegenstelling tot andere studentenverenigingen draait het bij de studentenroeivereniging

niet enkel om bier en feest, maar ook om een gedeelde (winnaars) mentaliteit en sportief fanatisme. Want laten we wel wezen: of je nu zelf deelneemt aan een wedstrijd of aan de kant staat toe te juichen, ieder lid van een studentenroeivereniging wordt met elkaar verbonden door de

gezamenlijke hoop op overwinning.

Dit werkt ook de andere kant op: niet alleen neemt roeien een bijzondere plaats in binnen de Nederlandse studentencultuur, ook heeft die studentencultuur een bijzondere invloed op het roeien als sport. Studentenverenigingen fungeren nog steeds als belangrijkste instapplaats voor beginnende roeiers en maken van hen, die zonder enige ervaring beginnen, Olympische medaillewinnaars. Geen enkele andere topsport kent dit fenomeen, waarbij studentenverenigingen de kweekvijvers vormen voor Olympisch succes.

De studentencultuur en de roeisport zijn dus onlosmakelijk met elkaar verbonden.

“Juist die nabijheid tussen top en amateur is kenmerkend voor de roeisport en geeft haar een bepaalde studentikoze charme”

Dit vertaalt zich in de manier waarop de top van de roeiers in verbinding blijft staan met hun vereniging en verenigingsgenoten. Zo is het niet ongebruikelijk dat een beginnende competitieroeier een steiger deelt met een Olympisch kampioen, een situatie die je je in het betaalde voetbal bijvoorbeeld nauwelijks kunt voorstellen. Juist die nabijheid tussen top en amateur is kenmerkend voor de roeisport en geeft haar een bepaalde studentikoze charme.

De charme van het studentikoze
Voor veel roeiers schuilt daarin juist de aantrekkingskracht van de sport. Studentenroeien draait niet alleen om prestaties, maar ook om tradities, verenigingsleven en sociale rituelen die de sport een uniek karakter geven.

De Varsity vormt daarvan het bekendste voorbeeld. Deze iconische wedstrijd wordt nog altijd verroeid op verre van ideaal water. Het draait namelijk minstens zo veel om het aanmoedigen langs de kant, traditiegetroouw in Houten, als om de omstandigheden van de race, en de race zelf. Het evenement belichaamt het verenigingsgevoel dat zo kenmerkend is voor de sport: het vertoon van de verenigingsdas, het bijpassende 'brassen' tussen verenigingen om het groepsgevoel kracht bij te zetten, het strepen met bier, en het joelen van verenigingskreten. En niet te vergeten, met als klap op de vuurpijl: nog meer bier zuipen op de kroegjool als passende beloning voor de winnaar.

Ja, bij voetbal kennen ze ook de derde helft, maar meestal alleen in de kelderklasse. Moeten wij willen dat wedstrijden zoals de Varsity straks dat studentikoze karakter verliezen, omdat de roeisport is verworden tot een aangelegenheid van de grote massa?

Waar wij als studentenroeifanaten voor vrezen, is dat de nadruk steeds meer verschuift van gemeenschap naar prestatie, en van beleving naar productie.

Roeien is toegankelijk, doch intiem
De internationalisering en toenemende aandacht voor de roeisport dreigen ook invloed te hebben op de toegankelijkheid en het familiale gevoel dat de sport kenmerkt. Juist de korte banden

binnen de roeiwereld maken de sport bijzonder: supporters zijn vaak (oud-)roeiers, familieleden of leden van verenigingen, in plaats van fans met weinig nauwe betrokkenheid die de sport louter zien als een vorm van amusement. Dit maakt dat de supporters dicht bij de sport staan en er bovendien een integraal deel van uitmaken. Hierdoor zijn de lijnen binnen de sport korter en voelt de sport minder op afstand.

Dat maakt roeien aan de ene kant toegankelijker: de drempel om deel te nemen is relatief laag, en men wordt eerder geïnspireerd door een neef, opa of kennis om aan het roeien deel te nemen, dan door een beroemde atleet

wereldtoneel tillen? Ligt de kracht van het Nederlandse roeien niet juist in de unieke combinatie van topsport, verenigingsleven en studentencultuur, die juist zoveel mogelijk binnen die cultuur gewaarborgd dient te worden en niet moet verdwijnen in de grote zee aan volkssporten waar er al zoveel van zijn?

Naar onze mening dienen wij ervoor te waken dat roeien niet verwordt tot een sport voor puur collectief vermaak, waarbij aanmoedigen enkel een vorm van tijdverdrijf wordt, zoals bij Ajax-fans die doelloos juichen voor hun stad, zonder ooit zelf een voetbalveld te hebben betreden, en daarmee niets wezenlijks aan de sport bijdragen.

die men nooit zal ontmoeten. Aan de andere kant is de roeisport daardoor ook exclusiever en persoonlijker: het is een gedeelde passie binnen een vereniging of familie, die niet volledig met het grote publiek wordt gedeeld. Zo blijft de grens tussen topsport en breedtesport poreus, maar spreekt de sport vooral hen aan die er direct bij betrokken zijn.

De toekomst van het studentenroeien

Bij het lezen van de krantenkoppen die luidkeels verkondigen dat de roeisport een toename in subsidies en aandacht krijgt, wat deels ook zeker positief is, gaat er bij menig roeiend student een lampje branden. Hoewel de erkenning uiteraard terecht is en kan leiden tot positieve groei binnen voornamelijk de top van de sport, vragen wij ons ook af wat deze hoeveelheid geld en media-aandacht nu werkelijk teweeg zal brengen.

De uitdaging voor de toekomst ligt dan ook niet enkel in groei, maar in het behouden van de identiteit van de roeisport als studentensport. Hoe ontwikkel je een sport zonder dat zij haar ziel verliest? Dat is de vraag die boven de roeisport blijft hangen, terwijl het water steeds internationaler wordt.

Meer middelen kunnen leiden tot betere prestaties en een sterkere internationale positie, maar willen wij de enige studentikoze sport die Nederland rijk is wel naar het

Interview met... DE CERESBAND

TEKST JOLEIN DROPPERS
BEELD VICTOR VAN DER KAAIJ

Dat de Varsity niet alleen een roeiwedstrijd is, maar een heel evenement waar door alle Nederlandse studenten reikhalzend naar uitgekeken wordt, is geen nieuws meer. En een goed evenement is natuurlijk niet compleet zonder muziek! Ook dit jaar weer klinken er swingende deuntjes langs de kant van het Amsterdam-Rijnkanaal, afkomstig van de oudste studentenjazzband van Nederland: de Ceresband. Ik ging bij ze langs op de sociëteit van W.S.V. Ceres in Wageningen voor hun optreden in een café in het centrum.

In de kroegzaal van Ceres wordt ik gelijk begroet door de band, bestaande uit de violist Maxime, gitarist en banjoniër Ben, trompettist Mathijs, Coen de bassist, drummer Lucas, pianist Binne, saxofonist David en zanger Joseph. Ze zijn al helemaal klaar voor hun optreden, gekleed in nette donkerblauwe pakken met lichtblauwe hemden en gouden schoenen die je al van een afstandje tegemoet glinsteren. We proppen onszelf in een gezellige maar overvolle achterkamer, drinken een biertje en dan kan het interview echt beginnen.

“Op de Varsity geven we niet alleen een optreden, maar de trompettist speelt ook het Wilhelmus.”

Stel de Ceresband eens voor!

Lucas: “Wij zijn de Ceresband, opgericht in 1922 ter ere van het toenmalige Lustrum van Ceres. Sindsdien zijn wij de oudste studentenjazzband van Nederland die nog steeds speelt. Daarnaast zijn we ook een Dixielandorkest. Dixieland is de voorloper van jazz, het heeft net een hoger tempo. We geven het hele jaar door optredens, zoals op de Varsity!”

Mathijs: “Op de Varsity geven we niet alleen een optreden, maar de trompettist speelt ook het Wilhelmus. Dat is wel echt heel speciaal.”

Oké, dus de band werd opgericht in 1922. Hoe heeft de band zich door de jaren heen ontwikkeld?

Lucas: “De band werd echt opgericht ter ere van het Lustrum. De stijl van de band is toen ook met de tijd mee gegaan, van

Dixieland naar wat meer bebop [jazzstijl] uit de jaren '40, red].”

David: “Maar bebop sloeg niet zo aan. Bebop is namelijk jazz die gaat om akkoord veranderingen en heel snel spelen. Daardoor is het eigenlijk meer luistermuziek dan dansmuziek. Dus als jij op een feestje bebop hoort, dan denk je vooral ‘ik word neurotisch’ in plaats van ‘ik ben lekker aan het dansen’. Dus toen zijn ze daar toch weer vanaf gestapt.”

Het is dus wel altijd jazz gebleven.

David: “Ja, het is een breed genre, dus we doen uitstapjes naar wat meer Caribbean jazz [mengeling van Amerikaanse jazz met ritmes uit het Caribisch gebied zoals salsa en mambo, red]. en ook moderne dinner jazz of cool jazz [ontspannen jazzstijl, red.]. Alles eigenlijk!”

Mathijs: “Tegenwoordig hebben we zelfs Franse chansons erbij, voor optredens in

Frankrijk. Dit jaar gaan we naar Italië, en dan gaan we kijken of we ook wat Italiaanse nummers kunnen doen. Zo hebben we al Bella Ciao erbij gedaan.”

“In Cannes mogen we niet meer spelen.”

Touren jullie veel dan?

Mathijs: “Elke zomer!”

Lucas: “Het is traditie dat we elk jaar naar de Zuid-Franse kust gaan. Dan proberen we door optredens op straat de vakantie terug te verdienen. Maar in Cannes mogen we niet meer spelen. Vorig jaar was de politie daar wel een beetje klaar met ons, dus toen gingen we net de grens over naar San Remo in Italië. Toen bleek het dat ze het daar mooier vonden en dat daar meer geld zat.”

Mathijs: “Vroeger gingen we altijd naar Cannes vanwege het filmfestival, maar dat

kan nu niet meer omdat het midden in het academisch jaar valt. Dus daarom gaan we nu in de zomervakantie. Alleen zijn ze in Cannes heel erg bang voor zakkenrollers.”

Bedoel je dat jullie zakkenrollers aantrekken of dat jullie zelf even zakken gaan rollen?

David: “Nee, ze zijn bang dat als de mensen luisteren, dat ze dan alleen op ons letten en niet op hun persoonlijke spullen.”

Mathijs: “We spelen dus eigenlijk te goed! Maar toen we naar Italië gingen kwamen we gelijk een reporter tegen die een stuk over ons ging schrijven en we ontmoetten een wethouder daar met wie we nummers uitwisselden die heel graag wilde dat we terugkwamen. En dat terwijl we eerst heel nerveus waren! We dachten: ‘shit, we zijn net uit Cannes verbannen, hoe ziet de Italiaanse politie ons?’ Maar die gingen helemaal goed op Bella Ciao!”

Doen jullie verder door het jaar heen nog optredens buiten Wageningen?

David: “Zeker, heel veel! Vorig jaar zijn we een weekend naar Bordeaux gegaan voor een trouwerij. Voor de rest spelen we door heel Nederland heen, vooral op studentengala’s, feesten, festivalletjes, jazzfestivals, tuinfeesten, trouwerijen...”

Mathijs: “Omdat we al 100 jaar bestaan zijn we redelijk bekend in de studentenjazzband-categorie, dus worden we best vaak geboekt door andere verenigingen buiten Wageningen.”

Hebben jullie nog gevierd dat jullie 100 jaar bestonden?

In koor: “Met een album! De titel is HONDERD! en hij staat op Spotify.”

Lucas: “Op Spotify staan ook al onze oude albums, zelfs uit 1933.”

Bestaat zo’n album dan vooral uit zelfgeschreven muziek of zijn het vooral covers?

Mathijs: “Vooral covers, misschien twee of drie originals.”

David: “Dat is ook wel het idee van jazz, dat je juist nummers covert.”

Lucas: “En je er dan je eigen draai aan geeft.”

Maar jullie spelen dus verschillende soorten jazz. Nou weet ik echt helemaal niets van jazz. Kunnen jullie een beetje uitleggen wat jullie dan zoal spelen en wat goed aanslaat bij jullie en bij het publiek?

Mathijs: “Vooral de Dixieklassiekertjes slaan heel erg aan, zoals When the Saints Go Marchin’ In, dat kent echt iedereen. En natuurlijk The Bare Necessities van The Jungle Book.”

David: “En The Monkey Song, ook Jungle Book!”

Lucas: “En wat ook aanslaat is natuurlijk

het enthousiasme! We doen dansjes, we doen een beetje raar, we zijn aan het lachen en dan doet iedereen eigenlijk altijd wel mee. Het is gewoon heel aanstekelijk, denk ik.”

Ahh, nou heb ik voor vanavond een paar huisgenoten opgetrommeld en gaan we samen naar jullie optreden kijken, dus ik ben benieuwd!

Mathijs: “Dat moet je vooral David aanspreken dat hij goed zijn dansjes doet!”

Wat is jullie specialiteit om het publiek echt te pakken?

David: “Interactie! We praten veel met het publiek. We vertellen dingen tussen de nummers door over de liedjes die we spelen. Soms stellen we vragen, of halen we iemand uit het publiek en dan wordt er voor die ene persoon een serenade gezongen. Vooral met Hit the Road, Jack.”

“**Als we onze jasjes uitdoen, dan weet je: nu gaan we echt swingen.**”

En lieve lezers, daar ging het helemaal mis. Het idee dat Hit the Road, Jolein ook een pakkend nummer zou kunnen zijn werd gepland in de creatieve geesten van deze muzikanten. En ja hoor, een paar uur later zou ik tijdens het optreden uit het publiek getrokken worden om deze wereldhit met de band op het podium uit te voeren. Doodsangsten werden uitgestaan, maar ik was aan het eind van de avond wel weer een ervaring rijker. Terug naar het interview.

Passen jullie je setlist dan ook aan op het publiek waar je voor speelt?

Mathijs: “Jazeker. Ik ben de muzikaal leider, dus ik maak voor ieder optreden de setlist. Die moet ik trouwens nu nog maken voor ons optreden van over anderhalf uur, oeps. Maar voor bruiloften moet je bijvoorbeeld niet heel luide muziek spelen, maar meer rustig op de achtergrond. Dus dan doen we bijvoorbeeld de dinner jazz. En we hebben

natuurlijk een feestelijk setje voor als we bijvoorbeeld op het Bevrijdingsfestival optreden, dan doen we onze meest dansbare muziek. Dus we passen ons repertoire zeker aan.”

Kunnen jullie dan al een tipje van de sluier oplichten over wat jullie op de Varsity gaan spelen?

Mathijs: “Op de Varsity spelen we anderhalf tot twee uur lang. Eerst doen we dan altijd iets rustiger aan, want dan zijn er nog minder mensen. Maar we sluiten altijd af met dixie! Dan doen we onze jasjes uit, het teken van echt dansbare muziek, en dan gaan we swingen!”

Lucas: “Een van onze klassieke nummers, Summertime, hebben we helemaal gerevamped. Op de Varsity gaan we deze nieuwe uitvoering zeker spelen!”

David: “En The Bare Necessities! En Strasbourg Saint Denis! Ik kijk er al naar uit om dat voor een groot publiek te spelen.”

Wat maakt optreden op de Varsity nou echt speciaal?

David: “Het aantal mensen sowieso!”

Binne: “De roeiboten.”

David: “Het is echt de hele dag. Je voelt je onderdeel van het hele evenement. En de Varsity is natuurlijk een grote naam!”

Tot slot, wat zijn jullie tips voor de lezers voor een onvergetelijke Varsity? Hoe gaan ze de allerbeste Varsity ooit meemaken?

Binne: “Winnen.”

Mathijs: “Kluiten gooien.”

Lucas: “Ja, kluiten gooien! Iedereen moet kluiten gooien, niet alleen Argonauten!”

David: “Loop rond, en dan ontmoet je allemaal kennissen! Ik ben op de Varsity echt mensen tegengekomen waarvan ik nooit had verwacht ze daar te zien. En ga pootje baden.”

Joseph: “En kom natuurlijk luisteren naar de Ceresband!”

En met deze laatste noot kwam het interview ten einde. De jongens moesten vertrekken naar hun optreden. Snel dronken we onze biertjes op, en kreeg ik een LP van hun laatste album HONDERD! aangereikt. Deze staat nu in volle glorie in mijn kast op mijn kamer, en elke keer als ik ernaar kijk, voel ik het opborrelen: Varsitykoorts. En ik hoop dat u, lieve lezers, er al net zo veel zin in hebt als ik!

De jaren negentig: toen teamnl bobslee een K.N.S.R.B.-kolonie was

De Club van Broekhuizen en de bobslee met wieltjes

TEKST DOUWE THART

Bobsleeën en roeien zijn twee compleet verschillende sporten. Een roei-boot op ijs gaat kapot en een bobslee in het water zinkt onmiddellijk. Een bobsleeër heeft misschien wel moeite met het wennen aan een roei-boot. Maar een roeier in een bobslee...

We spreken Arjen Heere. Hij is gedeeld geestesvader van dit blad, heeft donkerblauw bloed in de aderen én is in de jaren negentig fervent bobsleeër. Niet zomaar voor de leuk, nee: in het nationale team. Heere is in vele opzichten uniek maar in dit opzicht niet: met hem is de helft van het nationale bobslee team een roeier van een van de K.N.S.R.B.-verenigingen Njord, Triton of Aegir. Hoe kan dat zomaar?

De aanloop

In de winter van '91-'92 stopt een deel van de groep Oude Vier roeiers van Triton. Iedereen wil naar de Olympische Spelen, maar niet iedereen is uitgekozen. Johan Leutscher mocht naar Seoul en Pieter van Andel naar Atlanta. Maar René van der Niet, Matthijs Veenemans en Arjen Heere mochten niet. Wat nu? Ze waren nog op hoogststade geweest in het Zwitserse kuuroord St. Moritz, waar de beau monde zich in dure hotels ophield en polo speelde op het ijs in de winter - kennelijk kon hier in de zomer ook degelijk geroeid worden.

De band tussen Utrecht en Leiden is van oudsher goed, dus een belletje vanuit Leiden is op zichzelf niet vreemd. Wel vreemd was het verzoek en de persoon die belde: de coach van de bobsleebond zag wel wat in die fitte Triton roeiers en zocht nog mannen voor in zijn bobslee. Kennelijk waren de roeiers van Njord close met de Leidse bobsleevereniging, werd hier onderling wel eens mee getraind, en ontstond er een behoefte aan nieuwe teamleden nadat twee jongens uit het nationale team ruzie had-

Opening Olympische Bobsleebaan (1993) jaar voor de Spelen in Lillehammer (1994), met Triton en Aegir Oude Vier roeiers!

den gekregen. Zodoende werd naar Utrecht gebeld met de vraag: willen jullie niet naar de Olympische Spelen in de bobslee?

Zo bestond het Nederlands bobsleeteam in de jaren negentig uit twee componenten: de sportschooljongens en de corporale roeiers. Nou ja, alleen Njord en Triton tot dusver. Niet lang daarna kwam hier met behulp van Joris Hutter een groot contingent Aegir roeiers bij. Die waren overigens niet onbekend: de Oude Vier van Aegir logeerde op de vooravond van de Varsity altijd in Utrecht. Met genoeg duursporters en sportschooljongens werd een mooi team samengesteld. En met Aegon en Quaker Oats Cruesli als sponsor (Heere heeft nog jarenlang met zijn huis Quaker cruessli kunnen eten) kon de reis gemaakt worden. Zo

gingen de heren eerst naar de World Cup in St. Moritz in 1993.

Roeiers in een slee

Maar goed - u de lezer vraagt het zich natuurlijk al af: konden deze roeiers een beetje bobsleeën? Volgens Heere ligt de nadruk op "een beetje". De Nederlandse bobsleeploeg is op de World Cup in St. Moritz ingedeeld in startgroep C. Waarbij A de beste landen bevat. Maar goed - aan enthousiasme en moed geen gebrek. Want het is een enge sport. Olympiër Johan Leutscher hadden ze ook maar meegenomen, alleen die durfde niet in de slee: hij was zo groot dat hij bang was dat als ze zouden verongelukken, hij alle klappen zou opvangen. Naast de kracht en lengte van Leutscher vond de rest van het team het ook belang-

rijk dat hij wél een jas met Olympische ringen had - dat stond toch goed.

Van der Niet en Heere zijn ook eens uit de bocht gevlogen in St. Moritz - dat is geen pretje. Maar te veel remmen was volgens Heere ook geen goed idee: "Je hebt daar in St. Moritz baanarbeiders uit een of ander dal die heel secuur die ijsbaan bouwen. Toen we halverwege die race gingen rennen maakten we de halve baan stuk. Dat werd ons niet in dank afgenomen. Gelukkig verstonden we geen Retoromaans."

team uit Bosnië. Ten tijde van de winterspelen in Lillehammer was ook de oorlog in toenmalig Joegoslavië in volle gang. Tien jaar eerder waren de winterspelen nog in Sarajevo geweest en het Bosnisch team wilde maar wat graag - ondanks de oorlog of misschien wel juist daardoor - hun vlag kunnen hijsen in Lillehammer. Probleem? Ze hadden geen slee.

Volgens de wetten van vraag en aanbod werd hier iets moois geboren. De studenten uit Bosnië (wederom studenten!) waren wel gekwalificeerd. Heere niet. Maar hij had wel een slee te leen: en zo geschiedde. Als coach van het Bosnisch nationaal team werd Heere met zijn groep een-na-laatste op de Olympische Winterspelen in 1994 te Lillehammer. Bobsleeën heeft hem nooit helemaal losgelaten. Een tijdje werkzaam geweest bij de legal department van de internationale bobsleebond. Afgelopen winterspelen in Cortina de Olympische fakkel vast gehad: een heuse bobslee carrière voor een roeier uit Utrecht.

Arjen Heere en René van der Niet op de afgelopen winterspelen in Cortina - mét de Olympische fakkel.

Arjen Heere (Triton)
Arend Glas (Aegir)
Johannes van Melle (Triton)
Gert Jan Kempers (Aegir)
Frans Bakker (Aegir)
René van der Niet (Triton)
Rutger Mollee (Aegir)
Andrew Thomson (Njord)

U.B.S.V. DE VLIENDE HOLLANDER - piloot Van der Niet en remmer Heere (beide Triton) tijdens de World Cup in the Horseshoe bocht in St. Moritz. Enkele seconden na deze foto botste het paar tegen een ijsmuur.

De Olympische Winterspelen van 1994 in Lillehammer

Helaas, aan al het moois komt een eind: de roeiers en hun sportschool kameraden wilden maar wat graag meedoen aan de winterspelen in Lillehammer het volgende jaar. En dit had ook gemogen volgens de regels van het Internationaal Olympisch Comité. Alleen de Nederlandse evenknie (NOC) hanteerde veel strengere regels waardoor ze zich niet konden kwalificeren. Einde verhaal? Nee hoor. Heere moest en zou naar die winterspelen gaan.

De landen in de B en C categorie van het bobsleeën (waar Nederland toe behoorde) kenden elkaar goed. Er bleek een goede klik te ontstaan tussen de Nederlanders en het

De Club van Broekhuizen

De vaste lezers van dit blad weten dat een stel roeiers dat ooit op kasteel Broekhuizen (onder de rook van Utrecht) woonde aan de wieg staat van dit blad. In 1997 zag de eerste editie het licht, dat ging destijds als volgt: "Een roeierte van Nereus moest dat blad vormgeven, hij vocht tegen de slaap om het eerste magazine te maken. Hij zat bijna te huilen: 'ik wil slapen en moet morgen de Heineken roeien.' Als slavendrijvers hebben we om die jongen heen gezeten." Gezellige heren daar op het kasteel.

Broekhuizen bleek meer dan de geboorte- grond van het Varsity Magazine: hier werd serieus getraind in de bobslee. De roeiers woonden in het kasteel en sloegen hun

sledes op in de aangelegen orangerie. Om toch te kunnen trainen zijn ze eens naar een smid in Utrecht gegaan, ergens aan het einde van de Oude Gracht bij de zeven steegjes. Hier hebben ze de beste kerel een speciale aanhangwagen voor de bobslee laten vervaardigen én wieltjes. Voor onder die slee. Zo oefende een aanzienlijk deel van het Nederlandse Bobsleeteam in de jaren negentig de aanloop, het aanduwen en het inspringen met een slee op wielen. En dat alles op de oprijlaan van kasteel Broekhuizen. Heere zegt het mooi: bobslee en magazine, prima, maar de vriendschap die stond altijd voorop.

VAN VINEX

BUURTBEWONERS
OVER DE VARSITY

TOT VARSITY

TEKST ROSA-ANNE KOECKHOVEN
BEELD MARIJN VERKERKE

Voor duizenden studenten is de Varsity hét hoogtepunt van het roeiseizoen. Voor de inwoners van Houten is het vooral een dag waarop hun rustige woonwijk plotseling volstroomt met studenten, bier en roeiers. Hoe beleven de mensen die er wonen het jaarlijkse spektakel op het kanaal achter hun huis?

364 dagen per jaar is het de rust zelve: Houten. De kleine stad aan de rand van Utrecht parallel aan het Amsterdam-Rijnkanaal. Datzelfde kanaal verandert één dag per jaar

“Ik zie elk jaar naakte studenten te water gaan en dat vind ik toch wel het leukste beeld”

in een strijdtoneel. Je zou dan bijna vergeten dat rondom het studentengebrul ook een rustige woonwijk ligt. Meerdere buurtbewoners waren uitermate enthousiast om het gesprek over de Varsity aan te gaan en hier kwamen interessante gesprekken uit.

Naakte studenten te water

Truus (74) staat al meer dan dertig jaar paraat op de brug die zich over het Amsterdam-Rijnkanaal buigt. “Vroeger kon je nog wat dichterbij komen,” vertelt ze. “Nu is het allemaal afgesloten en die joelende studenten zijn mij ook te luid hoor”. Vanaf de brug kan ze rustig op een veilige afstand kijken. Truus probeert elk jaar een glimp op te vangen van de studenten maar echt verstand van roeien heeft ze niet. “Ik weet niet hoe dat werkt hoor, het is een kwestie van het snelste bootje volgen”. Wat haar het meeste aantrekt? De spanning, het collectief gejuich en één traditie in het bijzonder: “Ik zie elk jaar naakte studenten te water gaan en dat vind ik toch wel het leukste beeld”, lacht ze. Wellicht plant Truus dit moment elke editie zorgvuldig, of het is puur toeval dat ze zich precies op de brug bevindt bij de winst van de Oude Vieren.

Vissen maakt plaats voor kano's

Aan de andere kant van het parcours staat Hans (78). Geen brug voor hem, maar zijn vaste plek aan de overkant van de overvolle tribunes en velden met studenten. Een veilige afstand als buurtbewoner, zonder bang te hoeven zijn voor stukken grond en sproeiend bier dat je om de oren vliegt. Net als Truus is het voor hem al meer dan dertig jaar een traditie om te komen

kijken. “Ik kom hier elk jaar samen met mijn zoon, hij was 5 toen we voor het eerst aan de zijlijn stonden”. Al begon het voor Hans niet uit pure liefde voor de roeisport. “Ik kwam hier altijd vissen,” zegt hij. “En toen bleek dat ik één keer per jaar mijn stek moest afstaan aan kano's.” Sinds die dag weet Hans van het spektakel af en staat hij elk jaar trouw langs de kant. “Het is indrukwekkend,” geeft hij toe. “Zo hard, zo gelijk en dat geschreeuw vanaf de kant, het is machtig mooi.”

Een dag reuring

Tussen deze doorgewinterde toeschouwers staat ook Erik (38), die nog maar sinds een paar jaar in Houten woont.

Hij ontdekte de Varsity bij toeval toen hij op een zondag zijn hardlooptrondje wilde doen. “Ik dacht dat er een festival was,” lacht hij. Waar Truus vooral geniet van tradities en Hans van het spektakel, ziet Erik vooral het contrast. “Het is fascine-

“En toen bleek dat ik één keer per jaar mijn stek moest afstaan aan kano's.”

rend,” zegt hij. “Normaal hoor je hier alleen wat auto's en soms een binnenvaartschip en dan ineens is dit het middelpunt van roeiend Nederland.” Toch waardeert hij die ene dag reuring. “Het geeft iets bijzonders aan de plek waar je woont”.

Wat alle drie delen, is een soort stille trots. Ja, het is druk. Ja, het is luid en ja, de hekken maken duidelijk dat zij niet tot de kern van het evenement behoren maar één dag per jaar is hún rustige Vinex-stad het decor van Nederlands meest prestigieuze studentenroeiwedstrijd. Alle drie waren het er unaniem over eens dat de Varsity in Houten moet blijven. “Zodra de laatste boot is gefinisht verandert het strijdtoneel immers weer in een doodgewoon kanaal.”

VAN KROKET NAAR WERELDKAMPIOEN

BEGONNEN ALS EJD '21 BIJ A.R.S.R. SKADI EN GEËINDIGD BIJ TEAMNL. LINN VAN AANHOLT HEEFT HET GEWOON EVEN GEFLIKT. WAT ZIT ER IN HAAR ETEN?

TEKST ELISE BONNS

Hier even een korte introductie voor degene die haar nog niet kennen: Linn van Aanholt is begonnen met roeien bij Skadi met het idee om gewoon lekker gezellig een beetje te hangen in de sociëteit. Toen ze uiteindelijk bij EJD '21 terechtkwam, begon het roeien echt voor haar. Hier had ze haar draai helemaal gevonden en later mocht ze de Varsity starten als Dames Vier. In 2023 wist ze de droom van elke wedstrijdroeier waar te maken door de Varsity te winnen! Niet geheel onbelangrijk, maar in 2025 heeft ze ook nog eens het WK in Shanghai gewonnen in de 8 en is ze Rotterdamse Sportvrouw van het Jaar 2025. Naast al dit roeien heeft ze ook nog eens een master afgerond en zit ze te twijfelen of ze misschien toch maar een baan moet zoeken...

Dat eten niet bepaald onbelangrijk is voor topsport, is natuurlijk wel duidelijk. Alleen, wat moet je eten voor zo'n belangrijke wedstrijd? Wat eet je voor herstel? Mej. van Aanholt was zo vriendelijk om een kijkje te geven in haar eet-routines. Wellicht dat de Oude Vier en Dames Vier hier iets van kunnen leren voor wanneer zij de Varsity starten.

Als je een fruit zou zijn, wat zou je zijn en waarom?

"Hmm, dat is wel een goede vraag." "Ik weet niet zo goed wat ik hierop moet antwoorden." Ergens achterin de auto wordt MANGO geschreeuwd door ploeggenoten. "Ja, mango is wel een goede!" "Want een mango heeft veel pit!"

Dat ze pit heeft, is zeker niet te ontkennen. Hoe zou je anders de Varsity willen winnen?

Wat is je favoriete snack voor in de boot? "In de boot krijgen we Maurten gelletjes. Als ik heel eerlijk mag zijn, eet ik toch wel liever Haribo snoepjes"

Geen ontbijtkoek, banaan of een muesli-reep, gewoon een flinke dosis snoep. De gemiddelde moeder zou er een rolberoerte van krijgen.

Dit is dan ook gelijk haar beschamende "cheat meal" "Het feit dat ik snoep eet, is niet bepaald beschamend." "Alleen over de hoeveelheid hoor ik mijn ploeggenoten

“

Eigenlijk gewoon totdat ik misselijk word

”

soms bezorgd over praten."

Niet alleen dit, maar ook borden pasta eten om 10 uur 's ochtends wordt als doodnormaal gezien. Gelukkig staat ze hier niet alleen in en krijgt ze hier geen bezorgde blikken van.

Wat is je ontbijt als je haast hebt voor de training?

"Eigenlijk sinds mijn EJD jaar eet ik hetzelfde ontbijt". "Havermout, melk, aardbei,

Is dit dan ook het eten wat je associeert met het gevoel van goud winnen?

"Niet echt, in China tijdens het WK moesten we heel veel rijst met foe yong hai eten". "Het was niet per se vrijwillig, maarja uiteindelijk wel goud gewonnen". "Ik denk dat dit dan toch wel het beste beschrijft hoe het voelde om te winnen".

Wat ik ook associeer met winnen is het kwarkje wat ik eet voordat ik ga slapen. "Ik moet van mijn coach zo'n kwarkje eten, als ik het dan eet, dan denk ik van: ja nu ben ik echt een topsporter".

Wat had je de avond voor de Varsity gegeten?

"Een broodje kroket...". "Ik had geen tijd om iets te maken dus ik ging maar voor iets makkelijk".

Ik moet toch wel zeggen dat dit een typisch studenten moment is. Ze heeft uiteindelijk wel de Varsity gewonnen, misschien toch maar beginnen met een broodje kroket te beuken voor de wedstrijd.

Kan je ons meenemen hoe het was om de Varsity te winnen?

"Ik kan het bijna niet in woorden omschrijven, het was intens". "Ik kwam aan op Skadi en de Varsity winnen leek onmogelijk, een soort legende".

Maar het is je wel gewoon gelukt.

"Ja, het was echt heel gek om te beseffen dat het niet meer onmogelijk was, niet meer heel klein". "Je volgt gewoon de stappen en opeens win je". "Uiteindelijk was de Varsity maar gewoon een wedstrijd, het kwam heel dichtbij".

Wat ging er nog meer door je heen? Dacht je terug aan je trainingen?

"Echt intens veel dopamine, ook met iedereen die dan uiteindelijk om je heen schreeuwt en bij de boot ligt in het water." Het voelde echt fantastisch. "Trainen is altijd wel leuk maar nooit zo leuk als winnen". "Ik heb het gewoon gedaan."

Heb je nog advies voor de komende Oude Vier en Dames Vier?

"Heb heel veel plezier en geniet van het geluid, wees vooral niet bang". "Geniet ook van alle ellende en stress, het is namelijk zo weer voorbij". "Het is super bijzonder dat je dit met z'n vieren (in geval van de Oude Vier met z'n vijven) mag doen".

BEELD BENEDICT TUFNELL

Linn van Aanholt wint zilver op de wereldbeker in 2025

LINN'S FAVORIETE RECEPT: ORZO MET HALOUMI VAN VEGGILAINE

Wat heb je nodig? (3-4 personen)

- 25 g orzo
- 1 rode ui
- 2 teentjes knoflook
- 30 g verse dille
- 3 el olijfolie
- 1 aubergine
- ½ tl chilivlokken
- 1 tl paprikapoeder
- 1 blik tomatenblokjes
- ½ tl zout en zwarte peper
- 1 handje cherry tomaten
- 100 g kalamata olijven
- 2 el citroensap
- 1 blok halloumi OF (vegan) feta
- Pijnboompitten

Optioneel: granaatappel-melasse (haal je bij de Midden Oosterse supermarkt)

BEELD DYLAN HAZELAGER

De redactie schijnt naast schrijven ook nog eens te kunnen koken. Alleen halverwege het kokkerellen besefte de redactie dat Halloumi helemaal geen vlees is. Noodgedwongen kwam er dus een bezorger in een thuisbezorgd tenue vanuit de dichtstbijzijnde Griek graced. Het gerecht zal vast lekker zijn geweest. Gelukkig hebben we de foto's nog.

Snipper de ui en bak deze in 1 el olijfolie tot de ui glazig is. Snijd de aubergine in reepjes en voeg deze met 1 extra el olijfolie toe aan de ui. Bak op medium vuur tot de aubergine zacht is. Voeg vervolgens de fijngesneden dille (de stengels kan je ook gebruiken) en knoflook toe en bak het geheel nog een paar minuten mee. Bewaar een beetje dille voor de garnering. Voeg de tomatenblokjes, olijven, chilivlokken, paprikapoeder, citroensap, zout, peper en cherrytomaten toe en bak ook deze een paar minuten mee. Kook de orzo en voeg deze toe aan de pan met aubergine. Roer het geheel door en laat nog een paar minuten sudderen. Bak ondertussen de halloumi in wat olijfolie aan beide kanten goudbruin. Serveer de orzo met de gebakken

Amphitrite: Een duik in het verleden

TEKST MAXIM MEIJERINK
BEELD ARCHIEF AMPHITRITE

De Haerlemsche Studenten Roei Vereniging Amphitrite mag dan in 2025 zijn opgeheven, haar verhaal leeft voort in de herinneringen van oud-leden. Van kleine containerloodsen tot ambitieuze wedstrijdacht, de vereniging kende hoogten en dieptepunten die de unieke studentikoze sfeer vormden. Varsity Magazine dook in het verleden om de bloeitijd van Amphitrite opnieuw tot leven te brengen.

Op een zeldzaam zonnige zondagochtend in februari reisde Varsity Magazine af naar Heemstede om daar in gesprek te gaan met twee oud-leden van de in 2025 opgeheven Haerlemsche Studenten Roei Vereniging Amphitrite. Waar andere media mij voor gingen in het veelvuldig benoemen van haar opheffing en, in diezelfde adem, de opheffingsborrel, is het mijn voorrecht u na drie kwartalen van kille stilte juist iets bij te brengen over haar bloeitijd.

Bloei in een keet

De H.S.R.V. Amphitrite werd in 1990 opgericht als ondervereniging van het Spaarne, en was tot 1994 gehuisvest in de mooiste sociëteit der studentenverenigingen te Nederland, die van de K.R.Z.V. Het Spaarne. De meeste kinderen groeien vroeg of laat uit hun schoenen, en zo ging ook Amphitrite uit huis en op kamers aan de Noord-Schalkwijkerweg in Haarlem.

Een onwelgevallige bijkomstigheid was dat de uitzet geen boten, sociëteit of krachthonk omvatte. In de hoek van een kleine containerloods, waar delen uit de buitenmuur gezaagd waren omdat ongedeelde achten er niet pasten, deed een kleine bouwkeet van vijf bij vijf dienst als de sociëteit. Bier werd er louter getapt per meter, en om zichzelf ook weer spoedig als mogelijk te verlossen van de aangegane verplichting stond het onbekenden vrij zich te introduceren bij de vaantjeshouder en

“Amphitrite vormde een plek waar de anders zo van elkaar vervreemde planeten Venus en Mars elkaar ontmoetten”

te verlichten van een biertje. Op deze wijze raakte men al snel vertrouwd en hecht met elkaar.

De geboorte van de Conceptiez

In een ontroerende akte van onderlinge naastenliefde werd voor het verroeven van de RingvaartRegatta een trekker, oplegger en mobiele tap gehuurd, en werd de ongetrainde competitiekiffuse Geeske het gros van de 100 kilometer vergezeld door roeiers uit alle lagen van de vereniging.

Door de algehele afwezigheid van een fysieke afbakening tussen de botenloods

en de krachtruimte op de nieuwe locatie gingen er heel wat uren van de materiaal-commissaris verloren aan het oplappen van boten die óók min of meer één waren geworden met het krachttrainingsmateriaal. In een ander kader van eenwording, een stukje praktische handigheid en een leuke woordspeling deed later de Conceptiez zijn intrede.

De meest gestudeerde richtingen indertijd waren scheepsbouwkunde & vliegtuigbouwkunde, die inmiddels naar Delft en Eindhoven zijn verhuisd, anderzijds de sociale richtingen en Pabo die gebleven zijn. Als ik mijn vrienden van de E.S.R. Thêta, de D.S.R.V. Laga of de D.S.R. P-E spreek, komt er altijd wel een lichtelijk klagerige ondertoon over de vrouwen – of vooral het gebrek daaraan – naar voren. Andersom hoor ik de mannelijke leden in academische steden als Utrecht, Leiden en Nijmegen, waar vrouwen de aanmeldingenlijsten aanvoeren, een stuk minder klagen.

Amphitrite vormde een plek waar de anders zo van elkaar vervreemde planeten Venus en Mars elkaar ontmoetten. De Conceptiez, een zelfgebouwde miniatuurversie van de beruchte ergometer doet heden ten dage nog steeds de ronde in Haarlem en omstreken, en vindt onderdak in de babykamer van het Amphitritestel dat meest recentelijk bevallen is van een kleine.

Nachtelijke capriolen

Zoals de meeste roeiverenigingen in steden zonder corporaal equivalent vertoonde ook de H.S.R.V. corporale trekjes. Waar de Grote Vier hun knorrig identiteit omarmen – en het biggetjesmotief in de bestuursjassen van Orca dat zelfs andersom met hun bestuur doet – kozen de oprichters van Amphitrite bewust voor een naam uit de Griekse mythologie, uit traditie eigenlijk alleen voorbehouden aan verwanten van gezelschappen verenigd in de Algemene Senaten Vergadering.

De meeste zaken die trachten te worden wat ze niet horen te zijn, zijn gedoemd te falen. Zo zullen de goden als blijk van onvrede en furieus machtsvertoon aan de vooravond hebben gestaan van een onheilspellende nacht. Een overloper van Thêta was beladen met de opdracht drie uur 's nachts een fust op te halen van het vlot bij de K.R.Z.V., een kilometer stroomopwaarts. Indertijd vormde het water tussen

“Ambitie vormde de leidraad binnen de vereniging; de bodemloze put aan inzet kon de verhuizing en dalend ledental niet voorkomen.”

beide verenigingen ook een doorvaaroute voor de binnenvaart, en zo klapte het aspirant-lid in het holst van de nacht op een duwbak, die bij godsgratie dusdanig volgeladen was dat overstappen van de C1 op de schuit mogelijk was.

De schipper heeft hem tweeënhalve kilometer verder bij het gemaal van Cruquius afgezet, waar hij de inmiddels in paniek geraakte groensenaat telefonisch een teken van leven gaf, en op de hoogte stelde van de ontstane situatie. Het antwoord op de vraag of er die avond nog uit het betreffende fust gedronken kon worden blijf ik u verschuldigd.

De komst van wedstrijden

Het serieuze wedstrijdroeien nam een toevlucht rond de eeuwwisseling. Theo Haije fietste per toeval langs de oevers van het Spaarne en voerde niet veel later de professionalisering van de coachformatie op de vereniging aan. Zo wilde het lot dat op een ledental van 130 werden liefst twee eerstejaars wedstrijdachten gevuld, en Amphitrite in 2005 zelfs werd vertegenwoordigd door Steven Galema op 's werelds meest prestigieuze roeiwedstrijd in de Diamond Sculls. Ter ere van zijn SA-schap – het behalen van 8 overwinningen in binnenlandse klasserende velden – zou hij tot de opheffing het enige lid zijn met wedstrijdjasje voorzien van een zilveren revers.

Een treurige gewaarwording in het heden is het gebrek aan wedstrijden die dit kalenderjaar op de Bosbaan verroeid zullen worden. De uitgelopen verbouwingen zijn een doorn in het oog van veel Amsterdammers die afstand moeten doen van hun privilege de geringe afstand van de baan naar huis per fiets af te leggen, in het kader van het eerlijker maken van een roeibaan die daarmee ongetwijfeld ook een deel van zijn charme verliest. en soortgelijk voorval had in 2001 plaats, maar omdat de aanleg van de Willem Alexanderbaan nog tot 2012 op zich zou laten wachten, werd de wedstrijdkalender in zijn geheel op de inmiddels gedempte roeibaan Harkstede te Groningen geroeid. Een caravan fungeerde daar als toevluchtsoord voor rust tussen de te varen rondes, maar raakte het daaropvolgende jaar uit de gratie en

diende op last van de gemeente afgevoerd te worden van het verenigingssterrein in Haarlem.

Het verantwoordelijke bestuurslid zal na waarneming van de gepeperde offerte zuchtend over datzelfde terrein uitgekeken hebben, en bij het zien van een olievat, met daarin de nog smeulende resten van het studiemateriaal ener lid wier studie gestaakt was, tot een bijzonder inzicht zijn gekomen. De caravan is niet veel later met behulp van een gehuurde slijptol in zijn geheel in het vat verdwenen en in rook opgegaan.

Bodemloze put aan ambitie

Ambitie vormde de leidraad binnen de vereniging. Door het geringe aantal drinkende leden dat voor baromzet zorgde moest het wiel voor vrijwel alles binnen de vereniging opnieuw uitgevonden worden. Van het op land gebouwde vlot dat vanwege een rekenfout niet met de hand maar met een terreinauto op zijn plaats getrokken moest worden, tot dubieuze financieringsconstructies die de aanschaf van een onsamenhangend geheel van verschillende kleuren boten faciliteerden. De bodemloze put aan ambitie kon de verhuizing van de prominentste studierichtingen, het daaropvolgend dalend ledental, en tot slot de teloorgang van Amphitrite niet voorkomen.

Hoe het verleden zich herhaalt

Met dat laatste treed ik toch kort in de voetsporen mijner voorgangers. Er valt immers een ongemakkelijk parallel tussen verleden en heden te trekken. Diverse verenigingen in de randstad benoemen een afnemend aantal aanmeldingen. Hoewel verenigingen in de periferie bloeien, kan het voor studenten in het centrum als een uitputtingsslag voelen om in tijden van een nijpend woningtekort aan een kamer te komen: de gemiddelde kamerprijs in Amsterdam van €950,- verheft uitwonen tot een rijkeluihobby, en veroordeelt studenten met een minder gevuld exemplaar tot het verlengen van hun lidmaatschap bij de sportvereniging waar zij als middelbare scholier begonnen zijn én tot het uitstellen van de metamorfose tot een waardig stuk lid.

Anderzijds laat de aanwas die wél voet aan de grond weet te krijgen zich, terecht, niet dwingen tot het nuttigen van alcohol, terwijl eerlijkheid gebiedt te zeggen dat dat laatste toch de voornaamste raison d'être van studentenverenigingen is. Weinig zaken zo illustratief voor de afname in alcoholconsumptie als de bruine kroeg die het moet ontgelden ten behoeve van de wildgroei aan modieuze koffiezaken.

Een ongelukkige bijkomstigheid is dat Gen-Z zich ook minder aangetrokken voelt tot het bekleden van functies binnen commissies, terwijl deze juist die ideale omgeving vormen om je sociale vaardigheden te ontwikkelen en iets moois terug te geven aan je vereniging, zonder dat er verregaande consequenties verbonden zijn aan het begaan van een eventuele misstap.

Saillant detail is dat het cruciaal belang van het verfijnen van deze sociale vaardigheden ook geduid werd door de onderwijsinspectie, die een dalend aandeel brugklassers dat een gesprek op gang kan houden, opmerkte.

Blik op de toekomst

Vijf voor twaalf is het voor de gevestigde orde der verenigingen gelukkig nog lang niet, en als er écht nood aan de man is zullen reünisten ongetwijfeld bereid zijn als suikeroom of beleidsadviseur bij te springen. Toch kan iets meer kijken naar wie we zijn, ambiëren te zijn, wat we te bieden hebben en wie we willen aantrekken geen kwaad. Een manusje van alles is immers meester in niets.

VOOR DE TOTSTANDKOMING VAN DIT STUK BEDANK IK MARCO BLAUWHOF EN ALLARD DE BOER.

BOKSEN EN ROEIEN:

TWEE SPORTEN

ÉÉN DISCIPLINE

TEKST ROGIER VET
BEELD LEODE KEIZER

Hoewel roeien en kickboksen op het eerste gezicht totale tegenpolen lijken, zijn de overeenkomsten tussen de sporten goed te zien. Iedere roeier weet hoe het is om een dreun te ontvangen, of dat nou een riem is, een verloren wedstrijd of het gevoel van een teleurgestelde coach.

Wedstrijdroeiers zijn bekend met het vroege opstaan, lange trainingen die je lichaam langzaam volledig uit elkaar trekken en monotone pijn die na een aantal kilometer je trouwe metgezel wordt. Daarnaast is roeien ook een sport van geduld. Millimeters kunnen het verschil maken tussen die perfecte catch of een verkeerde haal die de volledige boot ontregelt. Waarbij iedereen maar moet geloven dat iedere extra training zich ooit zal uitbetalen in die allesbeslissende race.

Precisie boven kracht

Voor de gewone leek, zoals ik, was kickboksen op het eerste gezicht niet meer dan zo hard mogelijk op elkaar inslaan of trappen met de hoop een goede te raken. Maar evenals roeien, is het eigenlijk vele malen complexer. Een stoot is geen lompe klap, maar een precisiewapen. Een combinatie is geen willekeurige reeks van slagen, maar een ingestudeerde choreografie die in enkele fracties van seconden uitgevoerd moet worden. Voetenwerk, dekking, timing: allemaal onderdelen die niet in een dag geleerd, dan wel geperfectioneerd, kunnen

worden. Constante herhalingen, in de hoop dat ze automatisch worden.

Roeiers zijn gewend aan langdurige pijn, niet aan directe klappen. Aan het gestaag opbouwen van melkzuur, niet aan de explosieve kracht van een uppercut. Maar die blik in hun ogen? Die is te herkennen. Dezelfde focus die je ziet bij iemand die de laatste 250 meter ingaat. Dezelfde vastberadenheid. Dezelfde bereidheid om volledig leeg te gaan. Die is onveranderd. Want daar draait het om, bij beide sporten. Discipline. Maanden trainen voor één moment. Voor roeiers is dat moment een race van zes, zeven minuten. Bij hen is het zes minuten in de ring, verdeeld over drie ronden. Andere sport, hetzelfde verhaal: ergens diep graven, verder gaan dan je denkt te kunnen, en dat doen terwijl je vereniging langs de kant, of rondom de ring, staat te schreeuwen.

“Een stoot is geen lompe klap, maar een precisiewapen”

Het Boksgala

20 februari. De Gietijzer verandert van industriële ruimte tot een kolkende arena. Buiten staan de kwibussen rij aan rij geparkeerd, aangereden van heinde en ver. Mannen strak in pak en de vrouwen in hun mooiste jurken stromen naar binnen. Het decor is rauw, de bezoekers zijn dat vanavond niet. De lucht hangt vol met een mengeling van parfum, adrenaline en gezonde zenuwen. De ring is de arena, de studenten zijn gladiatoren van de moderne tijd.

Het boksgala is de Varsity, maar dan met meer blauwe ogen en minder blaren. Riemen worden ingeruild voor bokshandschoenen en confrontatie is onvermijdelijk.

De avond zelf begint al vroeg. In de kleedkamer heerst een gespannen stilte. Trainer naast bokser. Een paar laatste instructies, een blik die meer zegt dan woorden ooit kunnen. Buiten groeit het geluid gestaag aan. Honderden studenten, gekleed in de kleuren van hun vereniging, vullen de zaal. Het bier stroomt al rijkelijk, de sfeer is elektrisch. Maar voor degene die in de kleedkamer staat, bestaat de buitenwereld even niet meer.

De bokser staat er niet alleen voor

Daar, ergens tussen de biertjes, de spandoeken en het geschreeuw van honderden studenten, staat iemand die je kent in een boksring. Misschien is het je ploeggenoot, commissiegenoot, scharrel of gewoon een vage kennis. Hij staat er weliswaar in zijn eentje voor in die ring, maar hij vertegenwoordigt een groter geheel. Evenals aan het Amsterdam-Rijnkanaal wordt de strijd niet alleen binnen de ring gevoerd. Het is niet bokser tegen bokser, maar stad tegen stad. Het boksgala is de Varsity, maar dan met meer blauwe ogen en minder blaren. Riemen worden ingeruild voor bokshandschoenen en confrontatie is onvermijdelijk.

*“Andere sport, hetzelfde verhaal: ergens
diep graven en verder gaan dan je denkt te
kunnen”*

De eerste klap

De scheidsrechter geeft het teken. De bel klinkt. Een oorverdovende stilte vult de zaal, tot het eerste geluid van een handschoen op de kaak. Het eerste gevecht zette gelijk de toon. Een tikje van de handschoenen laten het respect zien tussen de vechters, maar de minuten die daarop volgen schreeuwen het tegendeel. Twee boksers die maandenlang hebben getraind voor dit moment, geven alles wat ze hebben. Elke stoot die landt, elke ontwijing, elke seconde dat iemand overeind blijft terwijl zijn benen protesteren; het publiek voelt het mee. De zaal gilt, sist, moedigt aan. Het is geen beschaafd applaus, het is chaotisch en ongetemd, precies zoals het hoort.

Alles of niets

Ronde na ronde ontvouwt de avond zich. Sommige gevechten zijn tactisch, een schaakspel op twee benen. Andere zijn rauw en direct, twee mensen die zonder omwegen op elkaar afgaan. Maar in elk gevecht zit hetzelfde: iemand die weigert op te geven. Die even wankelt, maar niet valt. Die de tanden op elkaar zet en doorgaat. En dan is er het publiek. De menigte is geen passieve toeschouwer; zij zijn de derde man in de ring. Elke aanmoediging die opstijgt uit de zaal geeft energie aan degene die het nodig heeft. Een naam die geroepen wordt op het juiste moment kan het verschil maken. Dat weet iedere roeier die ooit de laatste honderden meters moest afmaken.

Meer dan winnen

Wanneer de laatste bel heeft geklonken, en de scheidsrechters hun laatste oordeel hebben geveld, kan het feest echt beginnen. Het bier, dat al rijkelijk vloeide, wordt in nog grotere getale afgenomen. Iedereen heeft weliswaar een accessoire aan van hun vereniging, maar de menigte kleurt onder de discolampen allemaal dezelfde kleur. De spanning van de avond lost op in euforie, in omhelzingen, in verhalen die al ter plekke legendarisch worden, tot diep in de nacht. Afsluitend: een boksgala heeft het allemaal. Alle facetten van het studentenroeien komen aan bod. Het sportieve, de discipline, de aanmoediging langs de kant en het verbroederende biertje achteraf. Ongeacht of je nou wint of verliest, de vereniging heeft diep respect voor de geleverde prestatie. Want iedereen die er die avond bij was, weet wat eraan voorafging. Niet de uitslag bepaalt hoe je herinnerd wordt. Maar het feit dat je überhaupt in die ring stapte.

Begint het bij jou ook te kietelen?

DEELNEMERSPROFIEL HIDDE MOLLEE

TEKST DE REDACTIE

Roeiers krijgen vaak de vraag of ze “geen last van hun armen krijgen”. Met jaren roei-ervaring weet de redactie dat dit alleen met een zucht en hoofdschudden te beantwoorden is. Daarom stelde de redactie in dit stuk de vragen waarop de reactie juist wél als positief uit kan komen.

“Ik was vijf jaar oud toen ik voor het eerst met mijn familie de varsity bezocht”

Haarlem

“Ik ben opgegroeid in Haarlem. Ik deed tot mijn 21e triatlon en zat in het Nederlands triatlon-team. Ik besloot eind vorig jaar te wisselen naar roeien. Mijn vader Rutger roeide tweemaal namens Aegir de oude vier op de Varsity. Mijn zusje Teuntje studeert aan de Universiteit van California (Berkeley) en zit daar ook in het roeiteam. Mijn broer Guus zat in het Nederlands roeiteam, nam deel aan de Olympische Spelen van Parijs en won in 2022 de Varsity in de oude vier voor Nereus. Al het sportieve talent in mijn familie komt via mijn moeder Bregje.”

Broer Guus

“Als triatleet was ik wel eens benieuwd hoeveel trainingsuren mijn broer Guus maakte per week. Dat bleek best mee te vallen, dus besloot ik roeien eens uit te proberen. Hij heeft me dus overtuigd om zoveel tijd in roeien te steken.”

Magie

“Komende editie wordt voor mij de eerste keer dat ik zelf mee mag doen. Ik was vijf jaar oud toen ik voor het eerst met mijn familie de Varsity bezocht. De magie rondom de Varsity is mij sindsdien altijd bijgebleven.”

Slecht water

“Een ideale voorbereiding op de Varsity bestaat denk ik uit het varen van trainingen op wat ruiger water. Dat roeit kennelijk nog best anders. De Amstel is alleen vaak spiegelglad...”

7.00 's ochtends

“Ik vroeg me voor het laatst mezelf af: “waarom doe ik dit mezelf aan?” toen ik hoorde dat we zes keer per week om 7:00 uur 's ochtends gingen trainen. Ik begon op dat moment wel te twijfelen, maar eenmaal begonnen bleek dat met onze groep geen probleem te zijn.”

Sociaal

“Wedstrijdroeiers zijn over het algemeen fit én sociaal, dat is een combinatie die niet aan elke andere (top)atleet is besteed.”

Naam

Hidde Mollee

Leeftijd

22

Vereniging

ASR Nereus

Veld

Jonge Acht

Woonplaats

Amsterdam

Studie

International Business Administration

Hoeveelste deelname

1e

Mooiste blik

Head of the River Amstel

Laga

“Nadat we met EJZ de Heineken dit jaar verloren op 0,03 seconden van Laga zijn we gebrand om de Varsity wel te winnen. We hebben zeker wat recht te zetten.”

Creatiefste smoes

“Mijn speed-pedelec was leeg.”

sprintroeien; uit de tijd

of belangrijker dan ooit?

TEKST & BEELD MICHA VAN DER WEL

De dag is 1 juli 1960, op de vooravond van de Koninklijke Holland Beker. De zon straalt over de bosbaan en het water ligt er als een spiegel bij. Wim Cath en Varsity-winnaars Rob Tazelaar, Marten Joustra en Hans van Binsbergen organiseren de eerste editie van de Argo Sprint: het antwoord op het door de roeipers vastgestelde gebrek aan sprintvermogen onder Nederlandse ploegen. Met deze wedstrijd willen de Argonauten ook een nieuw publiek aanspreken, het zogeheten 'voetbalpubliek', door elke start drie minuten na elkaar te laten plaatsvinden. Met de geboorte van deze sprintwedstrijd begon een rijke geschiedenis van sprintroeien in Nederland: in dit artikel duik ik in die geschiedenis en ook in de positie van het sprintroeien in het huidige roeiklimaat.

De Argo Sprint wist na haar eerste editie in 1961 het al gauw voor elkaar te krijgen bij de (toenmalig) NRB om de kamprechtters op de kant te plaatsen in plaats van op volgboten, wat het probleem oploste van constante deining. In Wageningse stijl werd vanaf 1964 gekamprechtterd - op een boerenkar, getrokken door een tractor. Het succes van de 500 meter lange wedstrijd inspireerde ook tot het opzetten van andere sprintwedstrijden, zoals diverse lustrumsprints, de Martini sprint en de welbekende Thetis Sprint. Evenals, niet te vergeten, de befaamde 250 en 750 meter sprints op de sinds 1973 georganiseerde Heineken Roeivierkamp.

In de tijd dat Nereus nog uitsluitend door mannelijke roeiers bevolkt werd, werd in 1933 Thetis opgericht als vrouwelijke roeivereniging, toen nog voor stijlroeien. Sinds de fusie met Nereus in 1969 wordt er ieder jaar een sprint georganiseerd door de dames van Thetis, sinds de fusie een dispuut voor alle vrouwelijke wedstrijdroeiers. De Thetis Sprint was aanvankelijk dan ook alleen voor vrouwelijke ploegen, maar groeide door tot complete wedstrijd.

De populariteit van het sprintroeien heeft sterk gevarieerd door de jaren heen. Waar in de tweede helft van de jaren zestig tot in de jaren zeventig de aanmeldingen overvloedig waren, mede als gevolg van sterke promotie en zelfs tv-uitzendingen, nam het animo aan het eind van dat decennium af. De topploegen bleken door nieuwe trainingmethoden steeds minder te porren voor het sprinten. Met een uitbreidende ARB vroeg Thetis zich af hoe lang haar Sprint nog zou bestaan en ook Argo zag de toekomst roos- noch groenkleurig in. In het blad 'Roeien' werd in 1979 geopperd om een 'Artis' sprint te organiseren: de

volgende editie betoogde het sprintroeien in te korten tot 250 meter en te verroeien als finaleblok van de ARB. Wat betreft de naam: 'Thego' mocht ook.

Hoewel dit plan nooit tot bloei is gekomen, zijn er wel degelijk dingen veranderd. De Argo Sprint verhuisde in 1980 naar de NSRF, toen nog op de bosbaan, en begon daarbij ook met het uitschrijven van damesvelden, wat veel succes bracht. Na de 25e Argo Sprint blikt Tazelaar terug op het originele plan: "[...] het is nooit 'de bedoeling' geweest om nu nog en wie weet hoeveel jaren hierna steeds maar weer een Argo Sprint te organiseren. Het grote voetbalpubliek is niet gekomen. Dat moeten ze zelf maar weten. Ik neem aan dat we tegenwoordig wel wat modernere trainingmethoden zullen gebruiken dan die intervaltraining; en als Nederlandse ploegen nu nog niet kunnen sprinten, dan zullen ze dat wel nooit leren. Alle reden dus om al lang eens met de Argo Sprint gestopt te zijn. Maar de Argo Sprint is meer dan dat alles. [...] Het was ook de wedstrijd waar kamprechtters van de kant moesten toekijken: prettiger voor de roeiers, maar veel minder plezierig voor de HH officials en kon dat dan wel de bedoeling zijn? Ja, dat kon! Als de Argo Sprint nog iets van dat tegendraadse heeft behouden, dan is het de moeite waard om er mee door te gaan!"

Wat betreft het grote publiek lijkt roeien inderdaad niet helemaal de juiste sport. Zeker met de verhuizing van de NSRF slotwedstrijden naar de Willem-Alexander Baan -als gevolg van een succesvolle lobby van Skadi in 2018- valt het toeschouwersgehalte op de Argo Sprint tegen. De sfeer op de WAB is toch net anders dan in het Amsterdamse bos. Wat betreft deelnemers: sprinttrainingen mogen dan beter verwerkt zijn in de zorgvuldig uitgedachte trainingsschema's van de roeiers, maar ruimte voor een wedstrijdje zit daar niet in. Ik sprak verder met Demi Straathof, praeses van de Thetis Sprint: "Het blijft altijd een uitdaging, als Sprint. Er zijn gewoon heel veel wedstrijden in het jaar, waardoor roeiers er weleens eentje over willen slaan. Daarnaast wordt de sport ook steeds professioneler, dat maakt het lastig als sprint omdat je niet de prioriteit bent. Fysiologisch is zo'n vrijdagavond sprint niet perfect, dan zegt de coach snel: 'Mijn roeiers mogen niet starten.'"

De Thetis Sprint heeft inmiddels een nieuw succes gevonden: het Mix2x veld. Vorig jaar goed voor 31 van de 108 inschrijvingen, slaat het gemixt roeien duidelijk aan, ook bij

toproeiers zoals Karolien Florijn. Tussen de inschrijvingen zijn de bijzondere combinatieploegen te vinden. Demi: "Als je dan zo'n eendaagse excursie kan maken naar het Mix2x veld met iemand, is dat net even wat anders, wat het roeien ook gewoon

leuk maakt." Nu ook op de wereldbeker gemixt geroeid wordt, is de Thetis Sprint hiermee wellicht hun tijd vooruit.

De Argo Sprint blijft ondertussen een vast onderdeel van de hekkensluis van het

roeiseizoen, de slotwedstrijden. De warme julidag leent zich goed voor het nuttigen van een drankje en het aanschouwen van het roeigeweld. Een voordeel is dat na de NSRF de roeiers uit training gaan en aan het begin van dit weekend een sprintje

trekken alleen maar als leuke bonus zien. Een nadeel is dat de NSRF voor veel roeiers ook al iets joligs heeft, met een Mix8+ veld, de befaamde 2+ velden en het veelzijdig roeien van niet eerder uitgeteste combinaties. Hoe sterk heerst nog de wens om naar de toch niet zo goed bereikbare WAB te komen voor het roeien van 500 meter?

Toch kijken beide sprintwedstrijden voornamelijk vooruit. Demi: "We zijn constant dingen aan het uitproberen. Zo kijken we nu naar een junioren 2x veld, om te kijken of we junioren iets meer kunnen betrekken." Ook op Argo is men trots op hun sprint en zetten ze die graag door. Met vele verbonden tradities op de vereniging en een groot aantal leden aanwezig blijft de meerwaarde duidelijk. Laat de Argo Sprint vooral haar tegendraadse karakter behouden; misschien dat Argo ook weer haar boerenachtergrond kan omarmen. Dan zien we weer tractors naast de baan en als ik even wat roep: wat dacht je van wat knuffellama's? Ten slotte, met de 1500 meter lange roeibaan op de Spelen van Los Angeles, lijkt dat sprintvermogen van Nederlandse ploegen belangrijker dan ooit tevoren. Misschien moeten onze bondscoaches maar eens op een Sprintwedstrijd gaan scouten.

BRONNEN:

Boris Berg. NSRF Slotwedstrijden: Rotterdam heeft de wedstrijd, Amsterdam pakt de prijs. Erasmus Magazine, (09-07-2018)
Marian Geluk et al. (red.). 1913-1988: 75 jaar W.S.R. Argo. (Wageningen 1988)
Stichting Lustrumboek Argo 100 jaar. 100 jaar W.S.R. Argo. De Rijn stroomt voor ons. (Wageningen 2014)

Op wat nog

Oh die drukte daar is niks voor mij
Al dat modder en dat lompe gedoe
Toch liever een gekoeld glas zonder rij
Dan kragenvliegers op de koop toe.

Ik heb het niet zo op met dat zooien,
Te gevaarlijk en zonder klasse
En ben ook niet van dat kluitjes gooien
Nog stompzinniger dan dat brassen

Ik blijf wel weg van het voetvolk en de drek
Die hele poespas staat me niet aan
Ik bengel nog liever aan mn nek
Dan met een pendelbus te moeten gaan

Proost!

brandt

Maar is dit dan waar wij het tegenwoordig voor doen?
Dat we buigen voor de zwakste der keten?
Moet de traditie wijken voor fatsoen?
Zijn we haar charme nu al vergeten?

Waar is het zoi ponton? Waar is de EHBO-rij?
Waar zijn de kluitjes, de strijd in het gras?
Nog tien jaar en dan is de exclusiviteit voorbij,
En wordt alles inclusief, braaf en in de pas.

Wees liever de klootzak, de trotse hoeder van de vlam,
Dan een grijze schim in de massa, zo bedachtzaam en tam.
Bekrompen ruilt men traditie voor veiligheid en schijn,
Maar zonder rauwe randen zal het geen Varsity meer zijn.

Het is nu tijd van daden, geen woorden
Hakt los die volle kluit!
Pakt een etter ruw bij de boorden,
En leeft u eens doelmatig uit!

Heft het glas en sluit u aan bij de strijd:
Do not go gentle into that knorrige night,
Rage, rage against the dying of the light!

Proost!

VER ONIQ QUE

TEKST BODIL DE JONG
BEELD GIJS HOUTMAN

DOOR BODIL DE JONG

Roei-legende Veronique Meester blikt terug op haar carrière en de Varsity Op een grauwe donderdagochtend loopt Veronique Meester het nog rustige koffiezaakje in de Rivierenbuurt binnen voor een interview met Varsity magazine. De roeister maakte in januari bekend dat ze zou stoppen met roeien op het hoogste niveau. Nu heeft ze in haar (nog altijd drukke) agenda tijd vrijgemaakt om een interview te geven over haar roeicarrière, van kind zonder balgevoel naar Olympisch medaillewinnaar in de twee-zonder. Daarnaast hebben we haar uiteraard gevraagd naar haar ervaringen op de Varsity, en werden we verrast door een bezoekje van haar vader, die zelf ook in de modder in Houten heeft gestaan.

Hoe ben je in de roeisport terecht gekomen?

"Ik kom uit een roeifamilie: mijn oudere zussen roeiden, net als mijn ouders, ooms, tantes, en opa en oma. Dus het leefde heel erg. Ik ging ook mee als mijn vader op zaterdag ging coachen, waar ik vanaf kleins af aan mee mocht op het stuurstoeltje. Elk jaar was er een

pannenkoekentocht, waarbij we met de jeugd een tour gingen roeien en dan pannenkoeken eten. Dat was allemaal hartstikke leuk. Dus ik bracht veel tijd door bij [Cornelis] Tromp (roeivereniging in Hilversum). Ik begon zelf toen ik twaalf was, op een laagdrempelige manier in de weekenden. Ik wilde graag eerder beginnen, maar ik moest wachten tot ik groot genoeg was voor de kleinste skiff."

Voelde je druk vanuit je familie om te gaan roeien?

"Nee, ik heb nooit die druk gevoeld. De wens om te gaan roeien kwam echt vanuit mezelf. Ik was ook niet echt goed in andere sporten. Ik heb van alles geprobeerd: turnen, tennis, Jiu-jitsu, en ook voetbal, maar ik heb totaal geen balgevoel. Maar bij roeien dacht ik: dit zie ik wel zitten, dit ligt mij wel. Ook op de middelbare school, toen het serieuzer begon te worden, 5 à 6 keer per week trainen, stond ik niet bekend als de meest atletische persoon. Ik zat op een hockeyschool, en ik was ook niet goed in hardlopen. Zelfs de gymleraar geloofde niet dat ik roeide."

In welke boot roeide je in die tijd?

"Als kind word je eigenlijk standaard in een skiff of dubbel twee gezet. Je bent dan zo licht, en je gaat niet snel om. We deden eigenlijk geen boordroeien. Het idee was dat je niet te vroeg moest beginnen daarmee, omdat je nog in de groei was. Soms mochten we als uitzondering een keer in de acht roeien. Dat was het einde! Tegenwoordig zie je dat ook junioren steeds vaker boordroeien op wedstrijden. Dat is een ontwikkeling van de laatste jaren. Zelf heb ik pas leren boordroeien in mijn studententijd."

"Ik dacht: wat doen wij hier eigenlijk met elkaar? Maar dat denk ik elke keer als ik de Varsity roei."

Wat was jouw motivatie om door te gaan naar het studentenroeien?

"Ik begon op mijn achttiende met mijn studie geneeskunde in Amsterdam. Ik wilde door met het roeien, ook al blonk ik er niet per se in uit. Ik had ook geen grote ambities toen ik lid werd bij de A.S.R. Nereus. Maar toch wilde ik wel graag bij de besten, dus ik koos bewust voor Nereus. Alle junioren wisten: "Daar gaat het hard, dus daar wil je bij." Mijn plan was om tijdens mijn studie te roeien, en daarna coschappen te gaan lopen. Ik wilde een paar nationale wedstrijden starten, en een leuke tijd beleven. Gewoon meedoen en kijken hoe het zou lopen. Uiteindelijk ben ik er dus nooit meer weggegaan."

Je kwam niet alleen op een nieuwe vereniging, maar ook in een nieuwe boot terecht. Hoe heb je die overgang ervaren van de skiff naar de acht?

"Ik had tegen die tijd een paar grote wedstrijden geroeid in een dubbelvier als junior. Dat was heel erg leuk, en het ging goed. Ik wist toen dus wel een beetje hoe een boot moest lopen en hoe het voelde als je hard ging. Toen ik bij Nereus kwam was dat in eerste instantie een stapje achteruit, want je krijgt het allerslechtste materiaal en je zit plotseling in een boot met meiden die nog nooit een riem hebben aangeraakt. Ik had zelf ook weinig ervaring met boordroeien, maar ik wist hoe het hoorde te zijn. Die eerste maanden liep de boot totaal niet, dat was wennen. In dat eerste jaar ging het ook minder over roeien, maar meer over gezelligheid en plezier met mijn ploeg."

In deze tijd heb je ook meerdere malen de Varsity geroeid. Wat was jouw eerste indruk van dit iconische evenement?

"Mijn eerste Varsity roeide ik gelijk in mijn eerste jaar. Ik wist niet wat mij overkwam. Ik weet nog dat ik dacht: wat doe ik hier op dit vieze, modderige terrein, wat helemaal geen roeiwater is? Het was een grote chaos. En koud. Maar onze Oude Vier won! Dus er was een kroegjool, en ik was die nacht

jarig: het was een groot feest. Ik dacht wel: wat zijn we aan het doen hier met elkaar? Maar dat denk ik elke keer als ik de Varsity roei.

De Varsity is een wedstrijd vol traditie. Hoe was het om die te winnen?

Toen in 2017 de Vier voor de vrouwen weer een hoofdnummer werd, wonnen we gelijk. Ik zat net bij de roeibond en onze mannen wonnen ook dat jaar, dus we hadden een dubbele kroegjool.

"Iedereen wist: "bij Nereus, daar roeien ze hard."

Dat was echt zo vet, om op een kar door Amsterdam gereden te worden. Ik krijg daar nog steeds kippenvel van. De tradities die aan deze wedstrijd verbonden zitten zijn heel bijzonder: dat iedereen met elkaar dat water inspringt en dat je daarna met elkaar bier gaat zuipen. Wat ik nog steeds jammer vind trouwens, is dat er niet mocht worden gezwommen voor de vrouwen toen ik won vanwege veiligheidsredenen in verband met de volgende wedstrijd. Er werd zelfs bedreigd met diskwalificatie als toeschouwers het water in zouden springen. Tegen-

woordig mag het wel, en ik heb daar ook echt voor gepleit. Als je het gelijk wil maken tussen de Dames Vier en de Oude Vier, dan hoort dit er ook bij."

Voor sommige roeiers is het winnen van de Varsity het hoogst haalbare omdat het de ultieme eer is voor de vereniging. Welke overwinning is voor jou belangrijker geweest, de Varsity of Olympisch goud?

[Ze lacht]. "Dan ga ik toch voor de Olympische Spelen. Ik weet dat het een mooi verhaal zou zijn als de Varsity belangrijker voor mij was, maar Parijs is echt het toppunt van mijn carrière. Voor de Varsity begin je een maand van tevoren met trainen, terwijl de Spelen iets zijn waar je jarenlang naartoe gewerkt hebt. Het is een wedstrijd op het hoogste mondiale niveau, en op de Varsity verschilt de competitie per jaar."

"De Varsity? Een grote chaos. En koud."

Ik ben blij dat ik de Varsity heb meege maakt, maar Olympisch goud betekent toch net wat meer voor mij."

Op dat moment loopt de vader van Veronique binnen om de sleutel voor haar nieuwe huis op te halen. Hij gaat haar die dag helpen met de verbouwing, maar eerst komt hij erbij zitten voor een kop koffie. Hij begint te vertellen over zijn eigen ervaring met de Varsity.

"Mijn eerste Varsity was 55 jaar geleden. Het was heel smerig, weet ik nog. Regen, regen, regen. Zelf roei ik al vanaf mijn twaalfde, ik ben nu 71. De hele familie heeft altijd geroeid, ik ken mijn vrouw ook van het roeien. Ik voetbalde toen ik jong was, maar dat kon ik eigenlijk niet, en de roeivereniging zat vlakbij mijn huis." Veronique voegt toe: 'Ik heb het balgevoel van mijn vader.' Haar vader lacht en gaat verder: "Ik roei nog steeds met veel plezier, met jongens die ik al 50 jaar ken, in een dubbelvier. Dat is mijn verhaal, maar dit interview gaat niet over mij."

Je zei dat je nooit de verwachting had om op WK's of de Olympische Spelen te roeien, maar toch ben je daar uiteindelijk terechtgekomen. Hoe verliep de weg van het studentenroeien naar het nationale team en verder?

"In mijn derde jaar bij Nereus begon ik in de twee-zonder, en toen deden

"Ik had in principe alles al gehaald wat ik wilde behalen, dus wat wil je daar dan nog voor laten?"

we het erg goed op het NK klein en werden we SB-kampioen op het NK. Ymkje Clevering en haar partner van A.G.S.R. Gyas werden toen tweede bij dezelfde wedstrijd. Op dat moment zeiden onze coaches tegen elkaar: dit kan een leuk viertje zijn voor het SB-WK. We voeren goede tijden, en toen kwam Hermijntje [Drenth] erbij door seat-racing. We plaatsten ons voor het WK in Rotterdam, waar we brons wonnen. Ik en Ymkje konden het goed met elkaar vinden, en wij bedachten dat we samen in de twee-zonder naar het WK wilden, voordat ik mijn coschappen zou gaan lopen en definitief zou stoppen. Toen kwam zij elk weekend naar Amsterdam om te trainen. Het ging lekker, maar we hadden niet verwacht dat het zo goed zou gaan. Vrij snel wonnen we het NK en verdienden A-status. Ineens hoorden we bij de nationale roeiploeg, en dat allemaal binnen een seizoen."

Dus je hebt in allerlei verschillende boten gezeten. Welke posities had je?

"Ja, bij het WK in Florida zat ik op slag in de acht met Ymkje achter mij. Ik had nog nooit in zo'n grote boot op slag gezeten: bij Nereus was ik altijd boeg. Ik vond het in het begin ook heel spannend, met al die vrouwen van het nationale team waar je tegenop kijkt. Ik dacht: "Nee, waarom zetten ze mij hier neer?". Ik moest ineens leren roeien met een speedcoach, maar zodra ik die getallen zag, raakte ik meteen in de stress. Gelukkig hadden we een goed stuurtje dat mij toen daarmee heeft geholpen. Het was al met al een leerzame tijd. Het voordeel van slag is ook dat je altijd droog blijft. Ik merkte ook: hoe kleiner de boot, hoe minder groot de rol van de slag. In een twee ben je niet aan het voorslaan, dan werk je samen."

Het WK was natuurlijk een hoogtepunt, maar de grote droom van elke sporter is de Olympische Spelen: hoe was jouw eerste ervaring in Tokyo?

"We gingen met de vier-zonder naar de Spelen in Tokyo: ik, Ymkje,

Karolien Florijn en Ellen Hogerwerf. Onze coaches hadden bedacht: "het is makkelijker om een goede vier te bouwen, dan een goede acht." Toen brak corona uit in de maanden voordat het zou plaatsvinden, en ik weet nog dat wij zeiden: als dit invloed gaat hebben op de Spelen, word ik gek. Nou, natuurlijk had dat het wel, want het werd een jaar uitgesteld. Jammer, want wij voelden aan alles: dit is onze combi. Helaas was Tokyo een uitgekledede versie van de Spelen: er was geen publiek en we zaten in onze eigen bubbel. Elke avond moest je een buisje met speeksel inleveren en als er op jouw deur werd geklopt wist je dat er iets niet goed was. De avond voor de finale werd er op onze deur geklopt, en wij keken elkaar bang aan. Iedereen verstijfde en niemand durfde de deur open te doen. Gelukkig was een van de hoofdcoaches besmet, en niet een van ons, maar het bleef extreem stressvol. Toen we hadden gewonnen was er geen huldiging. Toen hebben we maar een sixpack bier gedronken op een

parkeerterrein met de Ierse roeisters. We hebben er toen voor gekozen om een dag eerder terug te vliegen. Vierentwintig uur na onze finale zaten wij in het vliegtuig terug."

Was deze ervaring een motivatie om door te werken naar de Spelen in Parijs?

"Het heeft zeker een rol gespeeld. Ik wilde het hele circus nog eens meemaken. Ik heb eigenlijk nooit getwijfeld of ik nog door wilde gaan na Tokyo, dat voelde gewoon heel logisch. Mijn tweede spelen waren een totaal andere ervaring. Ik was zelfverzekerder. Achteraf hadden we in Tokyo goud kunnen winnen als we meer in onszelf hadden geloofd. Nu wilde ik dat anders doen. Het probleem was dat Karolien Florijn de skiff gevonden had, en we kregen haar daar niet meer uit. Toen waren ik en Ymkje nog over, dus begonnen we in de twee-zonder. Dat voelde voor mij als een ander niveau, veel technischer. Omdat je allebei invloed hebt op een kant van de boot, vereist het een speciale manier van samenwerken. Je kunt niets alleen doen, het is een samenspel van krachten."

Kwamen jullie voor bijzondere uitdagingen te staan tijdens de training voor de Spelen?

"Één keer zijn we omgeslagen. Voor Parijs nog nooit, maar in die trainingsperiode liep ik ook coschappen. Ik was ontzettend moe en ik was er met mijn hoofd niet bij. We waren net ingestapt op de Bosbaan en we wilden afzetten van het vlot toen mijn riem uit de dol schoot. Twee seconden later lagen we beiden in het water. Ik had mijn dol niet goed dichtgedraaid... Twee mensen die zogenaamd de besten ter wereld zijn die omslaan bij het vlot. Ik dacht: wat zijn we hier aan het doen? Het kan dus iedereen overkomen. We zijn ook een keer in een storm terechtgekomen op de Amstel. Als voorbereiding voor de windigerige baan in Parijs gingen we trainen toen het hard woei, maar we lagen in de Omval en wisten niet meer hoe we thuis gingen komen, zo hoog waren de golven. Het water sloeg over de riggers heen. Kwartbank zijn we toen terug geroeid. Dit soort uitdagende situaties zorgen voor afwisseling. We probeerden altijd kleine, gekke oefeningen te bedenken voor onszelf. Dat houdt het spannend."

Uiteindelijk heb je jouw grootste succes behaald met Ymkje in de twee-

zonder, namelijk goud op de Olympische Spelen. Waar hebben jullie die overwinning aan te danken?

"Ymkje en ik zijn een keer op een zondagmiddag samen in een viertje gestapt als experiment, en wij klikten gelijk qua persoonlijkheden. Het ging vanaf het begin heel natuurlijk eigenlijk. Ook al had ik toen nog niet gedacht dat we tien jaar lang met elkaar op de kamer zouden liggen. We waren niet echt in competitie met elkaar, want we waren allebei een andere boord. Zij was in die tijd wel stukken sterker op de ergometer dan ik, maar dat werkte juist motiverend voor mij. Daardoor ontstond in mij een interne

"Ik ga zeker FOMO krijgen dit jaar."

strijd waardoor ik harder wilde gaan. Er ging bij mij een knop om waardoor ik op een gegeven moment Ymkje heb ingehaald qua tijden. Als ik terugkijk op mijn eerste jaren, had ik daarvoor nooit echt hard getraind."

Zaten jij en Ymkje gelijk samen in de twee-zonder, of hadden jullie moeite om elkaar te vinden?

"Bij Gyas hebben ze net een andere haal, dus dat was aanpassen in het begin. Omdat onze coach van Nereus was, moest Ymkje zich net wat meer aanpassen. Toch moest ik ook op mijn techniek letten, want ik deed nooit een derde stop en zij wel. Ik deed eigenlijk alles tegelijkertijd, ik vond die derde stop helemaal niet nodig. Uiteindelijk moest ik er toch aan geloven. Wat grappig is, is dat wij nog steeds dezelfde aandachtspuntjes hebben als acht jaar geleden: ik gooi mijn schouders te vroeg naar achteren, en zij valt te ver door achterin. Iedere nabespreking wisten we al wat er komen ging."

Na zo'n lange tijd een succesvol duo gevormd te hebben met Ymkje, heb je nu toch besloten om een punt te zetten achter jouw topsportcarrière. Waarom heb je die keuze gemaakt?

"Ik merkte dat het dagelijks trainen mij minder gaf, en dat het me meer kostte om dat vol te houden. Het hele jaar alles opzij zetten, daar had ik geen zin meer in. Wat wilde ik nog uit het roeien halen? Ik had in principe alles gehaald wat ik wilde behalen, dus wat wil je daar dan nog voor laten? In januari heb ik de knoop doorgehakt. Ik vond het een heel moeilijk besluit, omdat ik dan voor Ymkje ook de deur zou dichtgooien. Daardoor heb ik nog

heel erg getwijfeld, maar je kan zo iets niet enkel voor iemand anders doen. Je moet het doen omdat je dat zelf wil. Vanaf het begin heb ik mijn twijfels met haar gedeeld; ik wilde niet dat het uit het niets zou komen. Zij is ook de eerste aan wie ik het heb verteld. Toen ik haar appte: zullen we morgen even een koffietje drinken, voelde zij de bui al hangen. Het voelde als een break-up. We hebben allebei een traantje gelaten in die koffietent. Het was ook een bewijs van onze bijzondere band, dat hebben niet alle ploegen.'

Heeft dit invloed gehad op jullie huidige vriendschap?

"Eerst zie je elkaar dagelijks. Je bent gewoon een klodder. Je doet echt alles samen: samen op een kamer, samen eten, samen in de boot zitten. We kennen elkaar zo goed, we wisten

precies waar de ander behoefte aan had. Nu zien we elkaar minder, maar die vriendschap blijft behouden. Het is iets heel sterks wat wij hebben. Wij gaan niet meer van elkaar afkomen."

Hoe ziet de komende tijd eruit voor jou?

"Verbouwen en werken. Maar eerst heb ik een aantal maanden vrij om te ademen. Het is toch een hoofdstuk dat je afsluit: je bent geen topsporter meer. Het is een deel van je identiteit geworden, wat nu plotseling wegvault. Daar neem ik de tijd voor, om dat te verwerken. Komende maand ga ik op zoek naar een baan. Daar ben ik absoluut aan toe, aan nieuwe uitdagingen. Ik merkte tijdens mijn coschappen dat er ook andere leuke dingen waren in het leven buiten mijn roeibubbel. Eerst wil ik een paar

jaar in het ziekenhuis werken, op de spoedeisende hulp bijvoorbeeld, maar uiteindelijk wil ik huisarts worden. Op professioneel vlak heb ik geen grote ambities, en ik zit ook midden in een verbouwing, dus ik ben druk met het tillen van zakken puin. Het is een heel ander leven, maar ik voel me er goed bij. Opgelucht."

Zie je het zitten om ooit andere roeiers te gaan coachen?

"Ik weet niet of ik een goede coach zou zijn, want ik wil het liever zelf doen. Mijn vriend coacht veel en hij ziet wat er goed gaat in een boot. Ik vraag me dan alleen maar af: waarom pikken ze niet in? Hij zegt ook tegen mij: "jij denkt als een roeier." Ik doe het gewoon. Persoonlijk zie ik dus geen coachcarrière in het verschiep liggen. Niet elke goede roeier is ook een goede coach."

Speelt roeien dan geen enkele rol meer in je leven?

"Ik heb sinds mijn besluit in januari niet meer in de boot gezeten. Als ik zou willen, kan ik best een bootje regelen, ook al is mijn skiff van de KNRB al doorgegeven, maar ik heb er nog even geen behoefte aan. Ik verwacht dat het in de zomer wel weer gaat kriebelen, als het water glad is. Ik ga ook zeker FOMO krijgen komende tijd. En met de roeiwereld blijf ik sowieso verbonden. Mijn hele sociale netwerk is uit die wereld opgebouwd en ik heb nog veel vrienden bij de bond en bij Nereus. Soms heb ik spijt, en soms helemaal niet. Ik geef mezelf de ruimte om dat te ervaren. Het zal gek zijn om als toeschouwer langs de kant te staan, maar als ik daar straks in de zon met een wijntje in mijn hand sta, is dat ook geen straf."

Verschil moet

Roeien op het Amsterdam rijnkanaal kan maar 1 keer per jaar. Alleen tijdens de Varsity leggen studenten hun boten in water wat eigenlijk niet door kan als roeiwater. Het water klotst aan alle kanten en de stroming en wind zorgen voor een baan die moeilijker te bevaren is dan de Amstel, Rotte of de Rijn. Dit alles is dan ook wat de Varsity zijn karakter geeft, want het roeien is maar een deel van het spektakel. Het Amsterdam rijnkanaal is niet altijd het decor geweest van de Varsity, deze heeft verschillende locaties gekend voordat deze uiteindelijk neerstreek in Houten.

In 1937 heeft het studentenspektakel plaatsgevonden op de Bosbaan. Hoewel deze baan, in tegenstelling tot het Amsterdam rijnkanaal, is gemaakt om over te roeien, was dit geen daverend succes. Niet alleen omdat er over deze baan geen 3 kilometer kan worden gevaren, of omdat er te veel bekijks was door burgers die zich ook nog gingen bemoeien met het festijn. Maar vooral omdat deze baan niet past bij het karakter van de Varsity. Op de

“Als de wind de ene kant op staat, ontstaat er stroming de andere kant op”

Bosbaan zou het te veel gaan om de show, inclusief tribunes en burgers met een camera. De studenten wilden graag “kou, regen, nargigheid, blazers en strohoeden en een scorebord waar niets van klopt, niet luidsprekers, honderd meter bordjes en andere sportieve bombast”, zo stond na afloop in de krant.

En hoewel het zeker is dat een wedstrijd op de Bosbaan meer over het roeien gaat en minder over wat er op de kant gebeurt (en het karakter van de Varsity niet op de Bosbaan tot zijn recht komt), is het maar de vraag of de Bosbaan veel sportiever

vaarwater is dan het Amsterdam rijnkanaal. Dat er verschil is tussen de banen die op het Amsterdam rijnkanaal worden uitgerold voor de Varsity is geen nieuwe informatie. Maar ook op de Bosbaan is er sprake van boeiverschil, het fenomeen dat de ene baan gunstiger is om in te starten dan een andere door bijvoorbeeld stroming.

De meeste roeiende studenten zullen de Bosbaan wel een keer van dichtbij hebben gezien en weten dat niet alle banen even gunstig zijn. Gelukkig is je lot als deelnemer snel te bepalen met één blik op een instagramkanaal, die dat voor wedstrijden nauwkeurig bijhoudt. Zo weet je hoeveel pech of geluk je hebt want de banen worden in principe geloot. Maar hoeveel maakt het nou echt uit op welke baan je start. Je zou toch verwachten dat de wedstrijden, zeker op een baan waar ook WK's op worden gevaren, redelijk eerlijk zouden moeten verlopen.

Het verschil tussen de banen ontstaat op de Bosbaan voor het grootste deel door de bomen langs de baan. Doordat deze niet op alle plekken staan is er een verschil in de hoeveelheid wind die over elk stuk van de baan gaat. Naast de baan een ligt een dijk waardoor er een zone ontstaat met minder wind, en dat zorgt weer voor minder stroming.

Als er wind de ene kant op staat ontstaat er stroming de andere kant op, en die stroming zorgt voor een verschil tussen de banen. De hoeveelheid stroming die ontstaat is afhankelijk van de wind en zwaartekracht, doordat de wind niet overal gelijk is ontstaat er een horizontale circulatie van het water en hebben sommige banen stroming mee en andere stroming tegen. Dit verschil in stroming is gemiddeld zo over het hele verticaal, in de dunne bovenste laag is de stroming altijd gelijk aan de wind. Om het precieze baanverschil te kunnen bepalen is er in 1998 wetenschappelijk onderzoek gedaan, waar met een model is berekend hoe groot die verschillen zijn afhankelijk van de wind. Voor de verbreding in 2001 kon het verschil voor een gestuurde 4, die in een situatie zonder wind 6 minuut dertig over een afstand van 2 kilometer doet, oplopen tot 4,5 seconden bij windkracht 3-4 en tot meer dan 10 seconde bij windkracht 5. Dit

verschil is gemeten tussen baan 1 en 6, hoeveel verschil er precies is hangt af van de richting van de wind. Na de verbreding is het verschil tussen baan 1 en 6 kleiner geworden. Het verschil tussen baan 3 en de nieuwe baan 8 is groter dan het oorspronkelijke verschil tussen baan 1 en 6.

Voor een helemaal eerlijke baan is het volgens prof. Dr. Ir. Guus Stelling, de professor die dit onderzoek heeft begeleid, nodig de baan twee keer zo breed te maken als alle wedstrijdbanen samen. De baan zodanig verbreden is geen optie en dus houd je het verschil per baan. Door de windrichting zal het verschil niet altijd 4,5 seconde zijn, maar ook een verschil van 1 seconde kan al het verschil betekenen tussen winnen en verliezen, tussen wel of geen podium plek en zelfs wel of geen goud op het WK.

Een verbreding zou dus zorgen dus voor een verbetering van de boeiverschillen, maar is niet de enige maatregel die is voorgesteld. In het onderzoek zijn verschillende maatregelen onderzocht waaronder het verwijderen van bomen langs de zijkant, het toevoegen van hekken, maar ook het verdiepen van de baan. De Bosbaan heeft nu een diepte van 2,2 meter, en volgens de regels van het FISA moet dat eigenlijk 3 meter zijn. Het verdiepen van de baan zou de eerlijkheid ten goede doen, alhoewel er pas echt een significante vermindering van boeiverschil plaatsvindt bij een diepte van 10 meter. Ook een voorstel was het gedeeltelijk verdiepen van de baan, waarbij het middelste deel 4,2 meter diep zou moeten worden, dit zorgt ook al voor een verbetering van bijna 2 seconden.

Hoewel dit onderzoek wel laat zien dat er duidelijke verschillen zijn beschikte de onderzoekers over weinig gemeten data van de Bosbaan. Volgens Stelling moeten voor een echt goede schatting van het boeiverschil eigenlijk constant metingen plaatsvinden, van de stroming en wind per baan. Met die statistieken is het mogelijk de eerlijkheid te kunnen bepalen. Dit gebrek aan data maakt het moeilijk om precies te bepalen hoeveel voordeel een baan geeft en dus welke maatregelen er kunnen en of moeten worden genomen.

TEKST JIP KEMNER
BEELD MERIJN SOETERS

Met de suggesties en maatregelen uit het onderzoek is niets gedaan, terwijl er dit jaar wél het WK op de Bosbaan wordt gevaren. Het verdiepen van de Bosbaan is geen optie, vanwege het materiaal van de bodem. Voor het WK is de baan wel uitgebaggerd, door onder andere wier wordt de baan nog ondieper dan deze al is, dat is dus nu verwijderd.

Door deze werkzaamheden zal de baan weer 2,2 meter diep zijn, maar dit is dus nog steeds 0,8 meter van de eisen van het FISA af. De Bosbaan hoeft niet aan de eisen van het FISA te voldoen omdat het een gemaakte baan is, en daarom worden uitzonderingen gemaakt. Dit betekent dus dat het WK wordt gehouden op een baan waar er boeiverschil is, net als in 2014. Het fairness committee heeft in 2014 daarom dus ook besloten om in een waaivorm te starten, dit zou de eerlijkheid bevorderen.

er zijn, toch?

Maar op basis waarvan bepaal je wanneer je deze maatregel inzet, als er niet genoeg data zijn om het precieze verschil te bepalen? Zet je deze maatregel dan niet altijd te laat in? Met als gevolg dat er wedstrijden en finales worden gevaren op oneerlijk water. Meten de tijdwaarnemers dan het verschil tussen de boten óf het verschil van de banen?

“1 seconde kan al het verschil betekenen”

Het verbreden van de baan tot 2 keer zo breed als alle wedstrijdbanen is niet realistisch, maar zijn er wel oplossingen om de sport (en het WK) eerlijker te maken. Eén oplossing zou zijn om later op de dag te starten, als de wind is afgenomen.

Maar ook starten met een kleiner aantal ploegen naast elkaar zorgt voor een minder verschil tussen de banen.

Deze ingreep zou de opzet van een WK (met voorwedstrijden én finales) wel erg veranderen. Is de eerlijkheid daarin het belangrijkste of hoort het bij deze watersport dat je niet alles in de hand hebt? Voorlopig zal de sport en de Bosbaan niet verder worden aangepast en dus zal iedereen die over die baan roeit nog te maken hebben met boeiverschillen. Dit betekent dat de tijdwaarneming niet alleen het verschil in bootsnelheid maar ook het verschil in stroming per baan. Hoewel dit laatste misschien niet voor hele grote verschillen zal zorgen, kan dit zeker mentaal voordeel geven als je weet dat je op een gunstige baan start. Op de Bosbaan betekent boeiverschil dat je gunstiger start in baan 1 met wind uit het Zuid-westen en Noord-oosten en gunstiger op baan 6 met wind uit het Noord-westen en Zuid-oosten. **Doe er je voordeel mee!**

studentenvereniging

en/

of

roeiopleiding

?

TEKST COEN DE WITT WIJNEN

BEELD JESSICA TURLINGS

Mijn lichtblauwe hart maakte een flink aantal sprongen toen na de trials-week vier roeiers van Njord te horen kregen dat zij onderdeel werden of bleven van TeamNL. Het is een tijd geleden dat Leiden - los van de Die Leythe protégés - zoveel bondsroeiers leverde. Naast een gevoel van trots overviel mij ook het besef dat drie van die vier roeiers op Njord hebben leren roeien. Alleen Lisa Bruijninx kwam met ervaring aan op de Morsweg.

Natuurlijk trok ik meteen de simpele conclusie dat de roeiopleiding van Njord uitstekend is. Blijkbaar kan je aan het Galgewater binnen afzienbare tijd uitgroeien van zoekende student in een C4 tot medaillekandidaat - en -winnaar - op Wereldkampioenschappen en Olympische Spelen.

Meer uitzoomend, even afgedaald van mijn lichtblauwe wolk, zegt het ook iets over roeien als de ultieme studentensport. Ik ken geen andere disciplines waarbij de sterren niet ooit vroeg ontdekt en weggeplukt werden door professionele teams, clubs of bonden. Sterker nog, in veel sporten gebeurt dat tegenwoordig steeds vroeger. Roeien blijft een sport voor de laatbloeiers.

Bij de Bond is de verhouding nu nagenoeg fifty fifty. We hebben natuurlijk de Roos de Jongen, Karolien Florijnen, Ralf en Rik Rienksen en Lucas Keijzers van deze wereld, die als jeugdroeiers al meededen aan World Rowing Junior Championships. Zij stippelden de route naar een bondsplek daar al uit (NB: via studentenroeiverenigingen, uiteraard). Maar er zijn ook Mick Makker en Jan van der Bij, het slagenduo van de Holland Acht. Net als het slagenduo van de Dames Acht, Tinka Offereins en Ymkje Clevering begonnen zij met roeien in hun studententijd en vorig jaar bepaalden ze het tempo in de gouden race in Shanghai.

En ze wonnen de Varsity, dé studentenroeiwedstrijd van Nederland en dus hét hoogtepunt van het roeien als studentensport. Hoe zit het in Houten, bij de Hoofdnummers, met de verdeling tussen jeugdroeiers en studentenroeiers?

Voor het gemak houd ik deze analyse beperkt tot KNSRB-verenigingen, toch de grondleggers van deze zinderende wedstrijd.

Njord

De Leidsche Damesch en Oude Vier kennen maar één jeugdroeier, in de persoon van Hannah Otterloo, die begon bij Die Leythe.

Laga

Alleen in de Oude Vier van Laga zien we één jeugdroeier terug; Gertjan Bruins begon bij de Asser Roeiclub. Alle Damesch leerden roeien op de Schie.

Triton

Beide Utrechtsche boten weten zich gesterkt door één jeugdroeier. Anna Hin begon in Weesp en kwam via RIC bij Triton terecht. Edward den Beer Poortugaal begon zijn roeicarrière bij de burens van Viking.

Nereus

Sinds jaar en dag weten jeugdroeiers de Amsterdamsche Studenten Roei Vereniging goed te vinden, en dat blijkt: alle deelnemers aan de Hoofdnummers begonnen als junior. Dirrik Maitland, Willem Stoop, Fien van Westreenen en Tabo Stekelenburg roeiden bij Willem III; Beer Florijn en Zeno van Rijn bij Die Leythe; Amély Carrière bij Het Spaarne; Liza Kooi bij De Amstel.

Aegir

Aegir kent dezelfde verdeling als Triton. Gunnar van den Hoogen (Wetterwille) en Marit van Ommeren (Tromp) zijn de Groningsche jeugdroeiers van dienst.

Argo

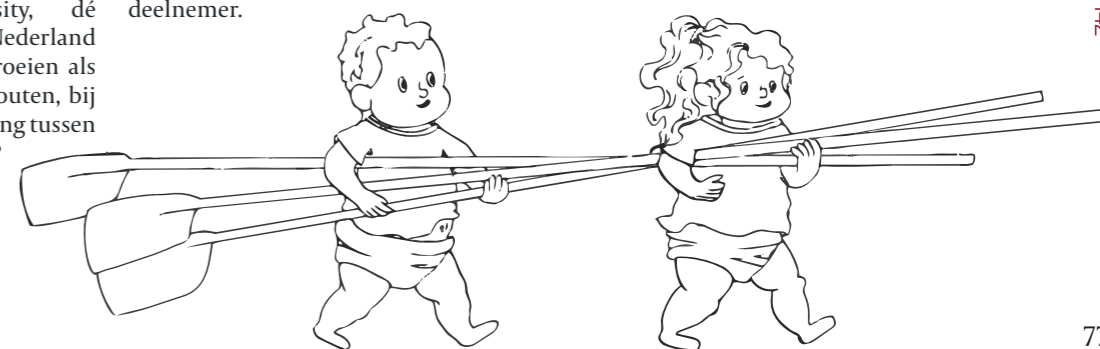
Alle deelnemende roeiers van Argo leerden roeien in Wageningen.

Skadi

De Damesch en Oude Vier uit Rotterdam kennen ook geen enkele jeugdroeierende deelnemer.

Gaat bovenstaande opsomming iets zeggen over de uitslag? Flauw, maar het antwoord is: geen idee. Er speelt op de Varsity natuurlijk veel meer mee dan wie waar en wanneer voor het eerst in een roeiboot stapte en een riem ter hand nam.

Toch is het interessant om te zien dat op deze 142e editie van de Varsity bij de KNSRB-verenigingen driekwart van de deelnemers aan de Hoofdnummers heeft leren roeien in hun studententijd. Dat aandeel zal dit jaar ongetwijfeld wat hoger zijn, bij afwezigheid van bondsroeiers. Het maakt de Varsity juist daarom dit jaar dé plek om het studentenroeien te vieren. Het grootste deel van die driekwart studentenroeiers zal ooit in de introductieweek hun toekomstige roeivereniging binnen zijn gestapt zonder ooit een roeiboot van dichtbij te hebben gezien. Het grootste deel zal zich tijdens de eerste rommelige trainingen in C4'en hebben afgevraagd waar ze precies aan begonnen waren. Het grootste deel had niet voor mogelijk gehouden binnen afzienbare tijd tot de beste (studenten) roeiers van Nederland te behoren en de vooruitgeschoven trots van de vereniging te zijn. Kinderen van de club, producten van de studentenroeiopleiding. We mogen daar trots op zijn!

DEELNEMERSPROFIEL ROSEMARY JANSEN

TEKST DE REDACTIE

Roeiers krijgen vaak de vraag of ze “geen last van hun armen krijgen”. Met jaren roei-ervaring weet de redactie dat dit alleen met een zucht en hoofdschudden te beantwoorden is. Daarom stelde de redactie in dit stuk de vragen waarop de reactie juist wél als positief uit kan komen.

Oegstgeest

“Ik ben opgegroeid in Oegstgeest en ben op mijn negende begonnen met roeien in Leiden bij Die Leythe. Voor die tijd heb ik ook gebasketbald en aan judo gedaan, maar uiteindelijk heb ik gekozen voor het roeien. Mijn ouders hebben allebei op hoog niveau geroeid: mijn moeder in de Blondie-acht bij Cambridge en mijn vader als jeugdroeier in Italië en later ook in de Holland Acht. Mijn twee broertjes en zus hebben het roeien ook geprobeerd, maar hun passie lag uiteindelijk meer bij het basketballen.”

Vriendinnengroep

“Zoveel tijd steken in het roeien, dat is eigenlijk een vrij onbewust proces geweest. Ik zat in een hechte groep meiden, waarmee we onder begeleiding van Theo Noordman en Jaap Kramers steeds serieuzer zijn gaan trainen. Ik denk dat ik ook nooit zo veel was gaan roeien als ik die meiden daar niet had leren kennen. Het roeien vond (en vind) ik voornamelijk leuk omdat ik het altijd met een enorm leuke en gezellige groep mensen heb kunnen doen.”

Kamprechtters

“Mijn eerste Varsity was in mijn EJD-jaar, waarin we in de time trials op minder dan een halve seconde tweede werden. Dat zorgde meteen voor spanning, dus we hebben lekker onze lunch gegeten bij de warme McDonald's. In de finale ging de startvlag al omlaag terwijl wij nog aan het crabben waren om recht te liggen, waarna het vooral een strijd werd om onze tweede plek te behouden en een beetje boos te worden op de kamprechtters.”

Onmogelijk

“Mijn ideale voorbereiding op de Varsity bestaat natuurlijk uit veel trainen; veel eten; veel slapen; weinig studeren; en weinig werken. Helaas moet ik studeren en houd ik van geld dus is het niet altijd haalbaar.”

Vooruitgang als beloning

“Wanneer een training niet lekker gaat of heel zwaar denk ik vaak waarom doe ik dit mezelf aan. Toch ga ik toch altijd door omdat ik de sport en de mensen jaar op jaar op een of andere manier heel leuk blijf vinden. Is ook heel belonend om je progressie te zien en te voelen.”

“We kunnen altijd genieten van een patatje”

Naam Rosemary Jansen, Rosie	Gemis “Ik stel de vraag liever anders: wat hebben andere atleten dat wedstrijdroeiers niet hebben? Een leven buiten roeien.”
Leeftijd 22	Patat “Je kan erop rekenen dat wij straks op het podium staan omdat we super cool, slay en gezellig zijn. Verder roeien we hard, trainen we hard en kunnen altijd genieten van een patatje”
Vereniging Orca	Creatiefste smoes “mijn kleren zijn nog nat dus ik kan niet trainen”- door een niet nader te noemen redactielid van het Varsity Magazine.
Veld Dames Vier	
Woonplaats Utrecht	
Studie Pedagogische Wetenschappen	
Hoeveelste deelname 2	
Mooiste blik Slotblik klassementjaar	

*"Toen ik 10
brandweerauto's zag
staan, besepte ik me:
dit is groter dan ik
dacht"*

De brand verwoestte een groot deel van het clubhuis en meerdere ruimtes zijn nog steeds onbruikbaar. Ondanks de schade probeert de vereniging vooruit te kijken, gesteund door haar leden en andere verenigingen.

Afgelopen december brak er bij de Tilburgse roeivereniging Vidar brand uit wegens een acuut gaslek in de meterkast. Dit maakte destijds veel commotie los in de omgeving en in roeiend Nederland. Waar eerst veel ongeloof was bij het bestuur, bleek het al snel duidelijk te gaan om iets serieus. "Toen ik aankwam en opeens 10 brandweerauto's zag staan, besepte ik: dit is groter dan ik dacht", aldus voorzitter Jasper Los.

Op zoek naar tijdelijke oplossingen

De brand heeft een groot deel van het clubhuis verwoest en de rookschade is nog overal terug te vinden. Veel ruimtes binnen de vereniging zijn hierdoor onbruikbaar geworden en tot de dag van vandaag zo gebleven. "Het was aan het begin een soort loods-boot principe. Je kwam hier, pakte alleen je boot en ging het water op." De rook heeft onder andere de essentiële bestuurskamer geraakt. De bestuursleden zitten sinds afgelopen maanden in een tijdelijke container aan de waterkant van Vidar. Een goede oplossing, maar verre van ideaal. "We missen dat gevoel van een echte bestuurskamer".

Naast de geliefde bestuurskamer heeft de schade ook zijn weg naar de ergo-zolder gevonden. Deze hele ruimte is sinds de brand niet meer in gebruik geweest. De bovenverdieping had de dag voor de brand nog twee nieuwe fietsen mogen ontvangen. Ook deze zijn niet meer geschikt voor het trainen. De leden van Vidar hebben hierom moeten zoeken naar alternatieven om hun conditie op peil te houden. Zo hebben ze de afgelopen tijd bij hun burens, de Tilburgse Open Roeivereniging, kunnen trainen en maken tijdelijk gebruik van sportfaciliteiten van de Universiteit.

VIDAR IN BRAND

TEKST EMMA VAN DER SPAN
BEELD JAMIE KAZEMIER

HET ROEIHUIS

TEKST SOPHIE EEUWIJK

BEELD DOORTJE DE GROOT

Rouw om emotioneel verlies

Naast de duidelijke fysieke schade, bracht het vuur ook emotionele schade met zich mee. Sinds 1961 doet de vereniging al mee met het bemachtigen van blikken en dit wordt geuit door vele attributen verspreid over de vereniging. Ook deze zijn verloren gegaan in het vuur. Daarnaast moesten de leden ook gedag zeggen tegen hun geliefde piano die de borrelruimte gezellig maakte. Voor veel andere voorwerpen is de schade nog steeds onbekend, het is onduidelijk of de voorwerpen nog gerepareerd kunnen worden. En zo ja, gaat dit nog veel tijd kosten. "Het wordt nog de vraag of we alle oude ingelijste foto's kunnen terugvinden".

"Toen de brand net uitbrak, waren we vooral bezig met allerlei grote dingen, achteraf blijkt dat het de kleine borrels zijn die wij zo gemist hebben"

Steun uit omgeving

Maar Vidar was niet alleen. De vereniging werd gesteund door andere roeiverenigingen en de verenigingen in de buurt. "We kregen lieve berichten en iedereen bood hulp aan, iets waar we in de toekomst nog zeker beroep op gaan doen." Ook konden ze hun borrels blijven houden bij Olof, Vidars corps en stamkroeg.

De leden van Vidar waren ieder enthousiast om hun steentje bij te dragen, wat zorgde voor meer verbondenheid. "De brand deed wat met het verenigingsgevoel". Verder werden de leden van Vidar vooral geconfronteerd met wat nou echt belangrijk is: "Toen de brand net uitbrak, waren we vooral bezig met allerlei grote dingen. Achteraf blijkt dat het de kleine borrels zijn die wij zo gemist hebben".

Blik op de toekomst

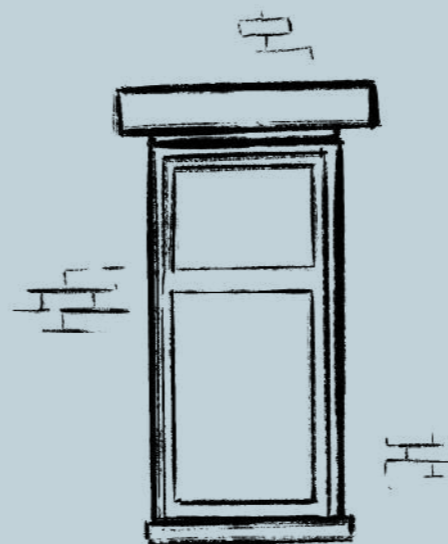
Vidar richt zich nu vooral op de toekomst. Alhoewel de brand inmiddels twee maanden geleden is uitgebroken, blijft het tot heden nog haar gevolgen hebben.

Met de aankomende wedstrijden zoals het Heineken Openingstoernooi, worden alle benodigde maatregelen genomen om alles zo goed mogelijk te laten verlopen. "We zijn alle benodigde ruimte aan het reinigen en de rest volledig aan het afsluiten". De precieze verwachting wanneer alle schade weg is, is nog onbekend. Het bestuur hoopt dat de schade eind dit studiejaar of begin volgend studiejaar opgelost is.

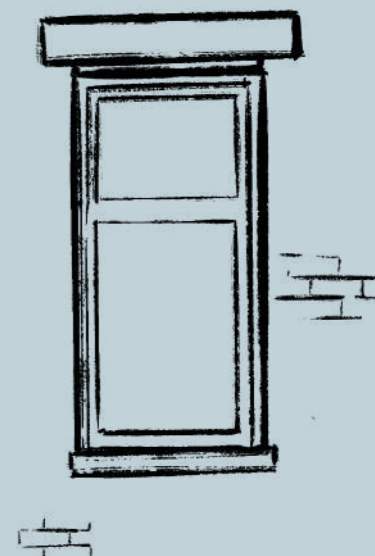
Wie door de Utrechtse Hamburgerstraat fietst, ziet het misschien niet de eerste keer. Pas bij een tweede blik valt het op: aan de gevel van 29Bis hangt een houten riem, gelakt in het donkerblauw en wit van de U.S.R. 'Triton'. Ogenscheinlijk misplaatst, maar te nadrukkelijk om toeval te zijn. Wat doet die riem midden in de stad, zo ver van het Merwedekanaal?

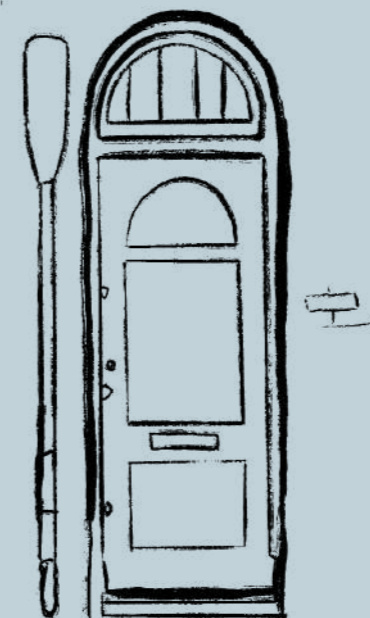
Dit keer werd het beter vastgemaakt aan de gevel; met klemmen die ook voor verkeersborden worden gebruikt. Sindsdien zit hij vast zoals bedoeld, niet louter als grap of een studentikoos idee van versiering, maar als blijvend onderdeel van het straatbeeld.

"Hij was goed zichtbaar, makkelijk bereikbaar en al snel bleek ook meeneembaar"

Op een veiling van de U.S.R. in 1983 kochten huisgenoten Johan Leutscher, Erik Klijn en Willem van 't Geloof de riem. Het leek hen ludiek om hem vast te maken buiten het huis. Ze vestigden het aan de gevel, met weinig meer dan spijkers en touw. Hij was goed zichtbaar, makkelijk bereikbaar en al snel bleek ook meeneembaar. Binnen enkele maanden, na een korte, maar stevige confrontatie met een kroegeigenaar, werd de riem gelukkig teruggebracht.

Opmerkelijk is dat latere bewoners van het pand de riem hebben onderhouden, met nieuwe lagen verf en lak, en dat hij inmiddels is erkend als beschermd stadsgezicht. In de Utrechtse binnenstad is de riem op de Hamburgerstraat niet het enige voorbeeld van een verwaald roeiattribuut. Zo hangen er in Steppin' Out op de Zadelstraat nog drie boordriemen in de kleuren van de U.S.R. en een oude scullriem in de kleuren van Willem III. Dit zijn eveneens stille getuigen aan het rijke roeiverleden dat de stad op onverwachte plekken zichtbaar houdt.

SKADI 2001

ROTTERDAM GAAT ONVERWACHTS TE WATER

TEKST BENTE WASSENAAR / OLAF NEUTEBOOM

Niemand kon het geloven toen de viermet van de A.R.S.R. Skadi in 2001 als eerste het kanonschot liet afgaan. Misschien waren degenen die in de boot zaten wel het meest verbaasd. Zoals David Goliath kon verslaan, overmeesterden derdejaars de Olympische top van Nederland. Het Varsity Magazine blik na 25 jaar terug op de overwinning via verschillende perspectieven.

Één van deze roeiers was Ydo Kleinlugtenbelt. Samen met Michiel van der Horst, Mendel Vergunst, Benjamin Schuurin en stuurvrouw Natalie Santana won hij als underdog de Varsity in 2001. Kleinlugtenbelt neemt ons mee in deze ongelofelijke overwinning.

In februari 2001 vonden ze in Rotterdam dat het weer eens tijd was om de Oude Vier te vormen. Heel veel keuze tussen de roeiers was er niet. De mannelijke wedstrijdroeisectie was niet breed in die tijd. Alhoewel het kwantitatief gezien wat tegenviel, ontbrak het niet aan kwaliteit. Van der Horst en Schuurin hadden allebei hun eerste internationale uitzending behaald. Kleinlugtenbelt en Vergunst waren beiden slechts derdejaars wedstrijdroeiers, maar hun roeicarrière verliep niet beroerd.

Een andere Skadiaan die niet de minste was, Gerard van de Velde, bedankte vriendelijk. Hij achtte de Skiffhead (die in 2001 in hetzelfde weekend plaatsvond) belangrijker; de Varsity was dit jaar toch kansloos.

De vier roeiers die uiteindelijk samen in de boot geplaatst werden, hadden een goede klik. Hoewel hun persoonlijkheden redelijk uit elkaar lagen, vielen de puzzelstukjes van de haal aardig op hun plek.

De voorbereidingen verliepen niet vlekkeloos. Van de vier geselecteerde roeiers roeiden er drie stuurboord en maar één bakboord. Schuurin moest dus omboorden. In de weken voor de grote wedstrijd bleef hij vooral op het vlot. Hier kwam hij om in de bak te roeien. Hopelijk zou hij zijn stuurboordhaal kunnen vertalen naar een bakboordhaal.

"De lichtste dame met enige stuurervaring werd van het vlot geplukt"

Ook namen de roeiers de rol van het stuurtje niet heel serieus. De lichtste dame met enige stuurervaring werd van het vlot geplukt. Ze spraken af dat de stuurvrouw tijdens de race zich alleen maar zou richten op het sturen en geen commando's zou geven. Pas op de ochtend van de wedstrijd werd haar bekend dat er een bocht in het parcours zat.

Pas vlak voor de Varsity merkte Kleinlugtenbelt dat het roeien "best wel aardig" ging. Bij Skadi wordt elk jaar vlak voor de Varsity een spar georganiseerd tussen de Jonghe achtmet en de Oude Vier. Toen deze resultaten niet tegenvielen, groeide het vertrouwen bij de roeiers en de coach. Nog een belangrijker punt, vertelt Kleinlugtenbelt: "We kwamen erachter dat we goed konden roeien met slecht weer."

Zouden ze echter wel kunnen profiteren van hun voordeel? De avond voor de wedstrijd schoven de roeiers aan tafel bij de ouders van Benjamin Schuurin. Onder het genot van een laatste grote avondmaaltijd keken de roeiers door het raam naar buiten. Het meer waaraan de ouders van Schuurin woonden, leek toch meer op een spiegel dan op de klotsbak waar het Amsterdam-Rijnkanaal om bekend staat. "Tja, toen baalden we wel".

Op de dag zelf reden ze naar Houten in het oranje Volkswagenbusje van hun coach. De roeiers en stuurvrouw stapten in de boot, met amper tot geen verwachtingen. Hun belangrijkste tegenstander in de voorwedstrijd, E.S.R. Theta, had meerdere succesvolle olympiërs aan boord. Daarnaast kreeg Theta een ton gedoneerd vanuit de Technische Universiteit Eindhoven om de Varsity te winnen. Met een gloednieuwe boot zouden de Theta-leden

het gouden blik voor het eerst naar Brabant kunnen brengen.

Na het startsignaal roeiden de Skadianen hard weg, en merkten ze dat ze goed meekwamen met de rest van het veld. De stilte van de stuur doorbrekend, gaf Michiel ter Horst de korte, maar bondige aanwijzing: "Cruisen!". Door ontspannen te varen, roeiden de jongens door. Geen paniekvoetbal, maar gewoon doen waar ze prima in waren. Dit wierp zijn vruchten af. Ze kwamen als tweede over de finish.

In het oranje Volkswagenbusje van de coach rustten de roeiers uit tussen de voorwedstrijd en de finale. "We zagen de wind harder en harder worden, er kwamen zelfs golven." Omdat de twee winnaars van beide voorwedstrijden in het midden voeren, hadden zij een baan meer naar de zijkant. De Oude Vier moest daarom in een baan met slechtere condities starten. "We hielden de tegenstander wel in het achterhoofd", maar, benadrukt Ydo, "we startten gewoon keihard weg." Omdat de Vier zo goed waren met roeien met slecht weer maakten ze amper mishalen, "we gleden door de golven". Deze golven bemoeilijkten

het ritme van de tegenstander wel heel erg.

Pas 500 meter voor het einde dacht Ydo: "Dit kunnen we nog wel eens gaan winnen". Ook Ydo wilde zijn zegje doen in de boot: "Doorroeien nu!". Schuurin, de slag, startte de dialoog door te reageren: "Houd je bek!". Met de hoogste bootsnelheid kwam de boot, tegen alle verwachtingen in, als eerste over de finish. Kleinlugtenbelt: "Niemand had dit verwacht, wij niet, de coaches ook niet. Jaren ervoor bakten we er niets van." De roeiers realiseerden zich op de dag zelf ook helemaal niet dat er geen voorbereidingen waren getroffen. De eigenaren van een lokale koets waren niet op de hoogte gesteld dat ze in de avond wellicht paraat moesten staan. Ook stond het R.S.C. niet klaar om hordes mensen te ontvangen voor een kroegjool. De roeiers en stuurvrouw wisten ook niets van de mores af.

Dit blijkt ook uit de acties van de stuurvrouw Santana. Vroeg op de avond wilde ze al snel naar huis, want ze moest nog werken in een Chinees restaurant. De roeiers overtuigden haar gelukkig om nog te blijven. Ze meldde zich ziek. De volgende ochtend trof haar baas Santana op de

voorpagina van de krant. Hij vertelde haar dat hij het helemaal niet erg had gevonden als ze zich vanwege die reden had afgemeld. Santana vertelde dat ze gewoon niet wist dat zo'n overwinning zo belangrijk was.

Deze Varsity-overwinning heeft veel betekend voor Ydo. Ook bij het NK Klein die maand erop won hij de nationale titel van de tweezonder, ook als underdog. In datzelfde jaar (nog steeds zijn derde roei-jaar) belandt hij in de selectie voor de Holland achtmet, die hij succesvol afrondt.

Het jaar erop startte Kleinlugtenbelt weer de Varsity in de Oude Vier. Ze voeren veel beter volgens de uitslagen van de voorafgaande testen die ze op de vereniging deden. Uiteindelijk "bezweken we onder druk". Als boot kan je je dan wel in de ideale omstandigheden bevinden, de druk vanaf de kant kan je doen laten bezwijken. De boot kon dan eigenlijk alleen maar verliezen. Ook zou het nooit mooier kunnen worden dan de winst van het jaar ervoor. Winnen als je niet de favoriet bent: "Dat is de mooiste overwinning die er is", volgens Ydo. Mooier dan de Varsity in 2001 zal het niet meer kunnen worden.

Yves Viegen, de President van de A.R.S.R. Skadi uit het seizoen van 2000-2001, herinnert zich dit verhaal maar al te goed. Die dag won zijn vereniging, tegen alle verwachtingen in, het Hoofdnummer.

“Als bestuur hielden we geen moment serieus rekening met een overwinning. Een van de eerste discussies tijdens de bestuursvergadering ging dan ook over iets onbenulligs, bijvoorbeeld over of de Oude Vier wel of niet twee tempotellers tot zijn beschikking kon krijgen. Ze waren schaars en ze leken me overbodig voor dit project.” Niet iedereen was zo negatief over de prestaties van de roeiers. De commissaris roeien, Peter de Klein, bleef ten minste standvastig. Hij overtuigde de rest ervan dat de ploeg wel het goede materiaal moest krijgen.

Voor de vorm ging Viegen nog langs bij het R.S.C. (Rotterdamsch Studenten Corps). Aan de hand van het draaiboek van bijna negen jaar geleden, uit 1992, bespraken ze wat er moest gebeuren in het geval van een overwinning. “Maar ik kon hen geruststellen. Het zou een rustige avond worden

met de zoveelste verveelde semi-kroegjool in Amsterdam. Of nog erger: Eindhoven.”

Ook op de vereniging zelf waren de verwachtingen laag. Dat bleek onder meer uit de traditionele inschrijflijst voor fusten, waarop je kan intekenen hoeveel fusten je doneert voor de kroegjool mocht Skadi winnen. Dat gebeurde gul. De coach van de Oude Vier, Camiel Notermans, schreef zich bijvoorbeeld in voor vijf fusten, wat voor een student toch een aardige smak geld is.

De president van Skadi mag, vlak voor de Varsity, de ‘Grote Godin’ bezoeken. Al roeiend in een overnaadse skiff eindigde Viegen bij de bron van de Rotte. Terwijl hij een heerlijke maaltijd at, bestaande uit bonen en spek, “verzekerde de Godin mij dat het goed zou komen en dat Skadi zou gaan winnen.”

Ondanks deze profetische woorden van de Godin Skadi vertrok het bestuur op 8 april 2001 richting het Amsterdam-Rijnkanaal. Met een half opgeladen Nokia 6210 en een gevoel van onbezorgdheid reden ze met zijn allen in de bestuursbak. Daar sloeg in de ochtend een hoopvolle paniek toe. Skadi was zonder grote inspanning de op één na snelste geëindigd in de voorwedstrijd achter favoriet Theta. De onbezorgdheid veranderde in een organisatiedrift. Het uitgeprinte draaiboek

uit 1992 werd er weer bij gepakt. Moeten ze alvast een koets met paarden regelen voor de eretocht van station naar de bunker van het R.S.C.? Het nummer uit het draaiboek bleek niet meer te kloppen. Het internet op de mobiel werkte nog nauwelijks. Gelukkig kon Viegen via zijn moeder en de Gouden Gids het telefoonnummer van de koetsier in Gouda bemachtigen. “En jawel, hij was in geval van overwinning bereid om naar Rotterdam te komen.”

Daarna volgde een belletje naar het R.S.C. Was het nog mogelijk om de sociëteit dicht te timmeren? Zijn er genoeg mensen die bardiensten zouden kunnen draaien? Zou de leverancier van bier alvast langs Rotterdam kunnen rijden met hun tankwagen?

Ondertussen groeide de spanning op het Varsityterrein. Was het resultaat van de voorwedstrijd een uitschieter geweest? Hadden andere ploegen hun kruit droog gehouden? Wat niemand had verwacht, gebeurde toch: Skadi won. Na de ploeg eerst gepast gekleed in het water gefeliciteerd te hebben, begon de tweede zorg van de President: alles regelen voor de kroegjool.

“Gelukkig diende men de heren van het R.S.C. niet uit te leggen hoe ze een feestje moeten bouwen.” Maar andere instanties in Rotterdam waren minder bekend met het fenomeen. Dit bleek vooral uit het gesprek met de politicommissaris. Deze man moest diezelfde dag de orde bewaren bij zowel een marathon in de stad als bij een thuiswedstrijd van Sparta. Kortom, de politie had behoefte aan rust. Viegen: “Vol bravoure zei ik echter dat ze die 2000 man die op de kroegjool zou afkomen niet konden tegenhouden”, waarop de politicommissaris reageerde: “Jongeman, als ik ze tegen wil houden, houd ik ze tegen”.

Gelukkig was de batterij van de Nokia 6210 nog net niet leeg, zodat Viegen mevrouw Njiokiktjen van de Erasmus Universiteit kon bellen. Zij nam contact op met oud-Njordroeier en destijds burgemeester van Rotterdam, Yvo Opstelten. Hij begreep wat dit voor Skadi betekende en alles kwam goed met de autoriteiten. Volgens Yves, geheel objectief, “werd het de mooiste kroegjool ooit.”

Soms bepaalt het onverwachte het verloop van een race, en de Varsity van 2001 is daar het perfecte voorbeeld van. Door een landelijke crisis was het publiek minimaal, en slechts enkelen konden de strijd op het water volgen. **Olaf Neuteboom** volgde als een van de weinige de race vanuit een busje

“De omroeper geeft aan dat de boten van start gegaan zijn. De race zal ongeveer tien minuten duren. Met verrekijkers wordt in de verte getuurd. Op het water is nog niets te zien, maar door de speakers klinken voor Thêta onheilspellende woorden. Skadi uit Rotterdam ligt op kop.” Dit schrijft Cursor, het blad van de Technische Universiteit Eindhoven waarin beschreven werd hoe Thêta toch niet de Varsity won. Die omroeper is een van de paar mensen die geheel onverwacht Skadi de koppositie zag innemen.

Epidemie treft Varsity

In 2001 wordt Nederland getroffen door een epidemie van mond-en-klauwzeer (MKZ). Een zeer besmettelijke ziekte die onder andere koeien, schapen, geiten en varkens ernstig ziek maakt. De overheid is een uitroeiingscampagne, “stamping out”, gestart waarbij uiteindelijk honderdduizenden dieren afgemaakt worden. “Preventief geruimd”, zoals dat eufemistisch genoemd wordt. Veehouders in het hele land gaan de deur niet uit, laten hun boodschappen door de burens bezorgen op de erfgrans, en houden hun kinderen thuis.

“Bezoekers moeten hun schoeisel bij binnenkomst ontsmetten door over met in desinfectiemiddel gedoopte matten van stro te lopen”

In Kootwijkerbroek steken boeren een dikke week voor de Varsity auto’s in brand en hangen dode varkens in de bomen om zo hun boosheid op de overheid te uiten. De Varsity mag doorgaan, maar bezoekers moeten hun schoeisel bij binnenkomst ontsmetten door over met in desinfectiemiddel gedoopte matten van stro te lopen. En: niemand mag meefietsen.

Selectief publiek

Uiteindelijk wordt de finale bekeken door een handjevol fietsers en één razende reporter plus chauffeur in een busje van de Universiteit Utrecht. Het busje had onthefing, de razende reporter was toevallig ook veearts.

Waar je normaal van verre de finale aan kunt zien komen door een gigantisch lint van fietsers en waar je vanuit die groep fietsers een kakofonie van geluid hoort, was het nu vrijwel muisstil, met uitzondering van dat Volkswagen busje waar schreeuwend verslag werd gedaan voor alle verzamelde roeiliefhebbers drie kilometer verderop op het Varsity terrein.

Vanuit dat busje zag uw reporter, in zijn geheugen direct onder de wal, (het meefietsen gebeurde nog aan de zuidzijde), hoe Thêta moeite had met het ruwe water en hoe Skadi volledig onverwacht al snel aan kop wist te komen.

Onverwachte winst voor Skadi

Terwijl alle ogen op Thêta waren gericht, bleef Skadi na de eerste kilometer aan de leiding en gaf die niet meer uit handen. Na een minuut of acht kon het publiek ook de strijd zien die tot dat moment aan het zicht onttrokken was en alleen via de radioverbinding te volgen was. Daarmee was die Varsity misschien wel de editie waarbij de minste supporters ooit de race live konden aanschouwen. Dat zou Skadi uiteindelijk een zorg zijn.

Lustrerend Laga Laat Loods Leeg Achter

TEKST STIJNMEIJER

BEELD ARCHITECTENCIE/FUNDA

Met de verhuizing van D.S.R.V. Laga verdwijnt niet alleen een gebouw, maar ook een tijdperk. De oude loods stond symbool voor een gesloten, bijna romantische roeicultuur die langzaam plaatsmaakt voor schaalvergroting en modernisering. Wat blijft, is de vraag wat er verloren gaat wanneer traditie wijkt voor vooruitgang.

“Met de verkoop van het oude Laga wordt de studentenroeivereniging, in klassieke zin, definitief ten grave gedragen”

“Het oude pand was in alles Laga; de muren doordrenkt met 100 jaar rood bloed”

Dat gebouwen emotioneel beladen kunnen zijn weet iedereen. Kerken, voetbalstadions, het ouderlijk huis; de goede verstaander wordt verzwoegen door gevoelens, warm of koud. In studentenroeiend Nederland is dat niet anders. 's Lands loodsen roepen onvermijdelijk uiteenlopend sentiment op.

De charme van Laga

Soms is dat sentiment mededogen. Neem de keren dat ik in het zalencentrum van T.S.R. Vidar was, of bij bezoekjes aan het crematorium genaamd Driewerf. De eerste keer dat ik de schuur van W.S.R. Argo zag, op M.S.R.V. Saurus: soms is dat sentiment walging.

In de keet van G.S.R. Aegir, zeker als de aanduiding 'saphok' gebezigd wordt. Op A.A.S.R. Skoll. In het gedrang aan de Amstedijk, op plakkerige vloeren, in de sigarettewalm, tussen lijstjes met antivandaal schroeven.

Slechts één keer was ik jaloers: in het Amsterdamse-schoolpaleisje aan de Delftse singel. Je kon er koekjes krijgen en cola, van een aftekenlijst. Het moest een plek zijn die bevolkt werd door een onschuldiger menssoort, niet vatbaar voor kleptomane neigingen, krap behuist maar ruim van geest, zwijgzaam, zachtvaardig. Zoiets.

Van ziel naar staal

Dat dergelijke onschuld weerloos is begrijpt iedereen. Na 100 jaar verkiest Laga een blokkendoos, waardig buurman voor het tuincentrum van D.S.R. Proteus, boven het (toegegeven) veel te kleine oude pand. Een geinige reuzentrap, opgetrokken uit gerecycled hardhout, vervangt de schwing van de jaren twintig. Het oude pand was in alles Laga; de muren doordrenkt met 100 jaar rood bloed, de trap uitgesleten door duizenden roeiersvoeten, de windvaan stevig vastgeschroefd. Een heldere visie van wat men in 1926 dacht dat studentenroeien kon zijn. Een zacht soort conservatisme dat, in de wetenschap dat Laga pas in 2002 niet-leden zou toelaten, weinig verbaast. Daarmee was Laga al jaren een bakstenen blinde darm, een rudimentair overblijfsel uit een andere tijd.

enzelfde lot als 'De Hoop'?

Wat er nu met het oude pand gebeuren moet lijkt niemand te weten. In kloeke makelaarstaal doet de verkoper van dienst ongevraagde suggesties. "Deze markante plek in het historisch centrum van Delft leent zich zeer goed als kinderopvang, sportschool of museum."

Bij De Hoop, dat Laga ooit overtrof in Amsterdamse School-pracht, maar het gebouw moest afbreken op last van de Duitsers, rest slecht het architectonische neusje van het pand. Het staat in de kille hal van de jaren-vijftig-doo's die er nu staat; een beest op sterk water, natuurlijke schoonheid in een pot formaldehyde.

Hoewel dit lot Laga bespaard blijft, stemt het alternatief weinig vrolijk. Het is ontegenzeggelijk tragisch. Gebouwen en voorwerpen die hun doel verliezen, achtergelaten in de eeuwige jacht op het nieuwe, en onherroepelijk afsterven. Stilstaande fietsen die roesten, cilinders die stoken zonder verbranding. Het is waarom bootverbrandingen een mooi gebruik zijn: wat gebouwd werd om records te varen, verdient het niet om tot decorstuk te verworden.

De tijd van de massa

Een suggestie: een uitvaartcentrum, de maatschappelijke bestemming bij uitstek. Teloorgang en dood blijft immers niets of niemand bespaard. In overdrachtelijke zin uiterst passend bovendien. Met de verkoop van het oude Laga wordt de studentenroeivereniging, in klassieke zin, definitief ten grave gedragen.

Waar studentenroeien ooit weinig meer dan de obsessieve hobby van een zootje bevlogen studenten in een bedompt gebouw-tje was en slechts een besloten aangelegenheid, triomfeert met het nieuwe Laga een nieuw soort studentenroeien. Het is het studentenroeien van honderden competitieleden, van borrelen, feesten, consumeren, kort-studeren, commissiewerk. De tijd van de massa is nu.

“De moderne tijd is gekomen, maar waar is het karakter?”

in memoriam: nieuwelaan 53, 2611 rr, delft.

TEKST DOUWE THART

Na bijna een eeuw aan de Nieuwelaan verhuist D.S.R.V. Laga naar een nieuw clubgebouw. Met ruimtegebrek als belangrijkste reden verrijst aan de Nieuwe Haven binnenkort de meest duurzame roeiloods van Nederland.

Laga gaat verhuizen

D.S.R.V. Laga gaat verhuizen. Het is bijna exact honderd jaar geleden dat het karakteristieke bakstenen pand aan de Nieuwelaan 53 werd geopend. Twintig lustra later en de locatie is te klein: er zijn te veel leden en te veel boten. In 1991 komt een uitbreiding en in 2008 de wens voor een volgende. De provincie wijst het verzoek af: door de bocht in het water en de recreatie op de Schie komt de veiligheid in het geding, uitbreiden is niet mogelijk.

Het is het begin van een lang proces. Waar dan heen? En niet onbelangrijk: met welk

geld? Met twee grote donatierondes onder oud-leden, steun vanuit de Gemeente en de Technische Universiteit, jarenlang sparen én de kenmerkende Delftse innovatiedrang, is de nieuwbouw een feit: 28 februari jongstleden is de eerste steen gelegd.

Een duurzame toekomst

Het belooft de meest duurzame roeiloods van Nederland te worden. Zonnepanelen en lokale materialen beloven veel goeds. Aan de Nieuwe Haven torent deze zomer een pand met drie lagen Laga, met plek voor 1000 leden en 126 boten. Maar waar is

de ongemakkelijk gevormde wenteltrap, de houten vloer. Waar is Brutus die standvastig de wacht houdt? De moderne tijd is inderdaad gekomen, maar waar is het karakter?

Hierop zegt president Westerling (volgens het boekje) in goed Delfts jargon: “De leden van Laga vormen het karakter, zij zijn de Rode Massa. De oude lijstjes gaan mee, maar de leden en hun ambitie: dat is hetgeen dat telt. Dat heeft ons hier gebracht.”

Mooie woorden en ook ware woorden: het waren afgelopen jaar toch echt de Delftse dames in scharlakenrode vellen die de Varsity wonnen. Ach, zo gek is het ook niet: nieuw pand, oude sfeer!

DEELNEMERSPROFIEL EMMA ERADES

TEKST DE REDACTIE

Roeiers krijgen vaak de vraag of ze “geen last van hun armen krijgen”. Met jaren roei-ervaring weet de redactie dat dit alleen met een zucht en hoofdschudden te beantwoorden is. Daarom stelde de redactie in dit stuk de vragen waarop de reactie juist wél als positief uit kan komen.

“Vroeger altijd gehandbald en tijdens studententijd gaan roeien omdat ik graag een studentensport wilde doen. Toen helaas-helaas uitgeselecteerd als roeier, maar ingeselecteerd als stuurvrouw bij Eerstejaars Dames. Minerva project mannen 8 gestuurd in Boston. Weinig roeiers in de familie maar wel een vader en opa die fanatiek handbalcoach zijn. Het coachen/sturen zit dus wel enigszins in de familie. Mijn nichtje heeft bij Aegir gestuurd.”

Talentenacht

“Mijn coaches toen ik begon met sturen, Jody, Fox en Gaaij, hebben mij overtuigd om zoveel tijd in roeien te steken. Ik liep selectie voor de Talentenacht. Ik werd helaas uitgeselecteerd als roeier maar werd, omdat ik al kon sturen, als stuur gevraagd. Daarna ben ik vooral mezelf goed gaan gaslighten om zoveel tijd in roeien te steken. Ik had gewoon een onwijs leuke ploeg, coaches, en vond het sturen zelf superleuk. Ik werd na de talentenacht periode in geselecteerd in een superleuke EJD. Vanaf dat moment overtuigen mijn ploegen, coaches en uiteindelijk vooral ook ikzelf me om tijd in roeien te steken.

Eerste Varsity

“Golven, wind, hagel”

Zelfverzekerdheid

“Pfoe, als ik de ideale voorbereiding wist... Ik denk dat een goede voorbereiding naast fysiek vooral ook heel mentaal is. Het fysieke is vanzelfsprekend, je wilt fit en sterk zijn. Een aantal weken samen trainen om technisch samen te komen wil je ook wel echt hebben. Maar waar een sterke ploeg zich van een sterker onderscheid zit denk ik heel erg in het mentale. Zelfverzekerde en minder gestreste sporters presteren beter. Weten waar je grenzen liggen en hoe je daar doorheen kan gaan. Ook dat wil je kunnen als ploeg.”

Ochtendzon

“De gedachte ‘Waarom doe ik dit mezelf aan?’ heb ik vrij vaak. Vanochtend bij de 06:30 uitzet. Vorige week; 10 trainingen naast coschappen sturen omdat ik mezelf had wijsgemaakt dat dat wel kon, en vervolgens met 2 achten op de Heinekenvierkamp. Je kiest er dan toch actief voor om door te gaan omdat je weet waarvoor je het doet. Een succesvolle training in de ochtendzon (of regen), een bakkie pleur na de training op Njord voor je weer doorgaat naar studie, een blik op de vierkamp, een goed gesprek met een roeier of coach, de rush van een goede race. Dat maakt het het waard.”

“Tien trainingen naast coschappen sturen omdat ik mezelf had wijsgemaakt dat dat wel kon.”

Naam
Emma Erades

Leeftijd
24 jaar

Vereniging
K.S.R.V. Njord

Veld
Oude vier

Woonplaats
Leiden

Studie
Farmacie

Hoeveelste deelname
3e

Mooiste blik
Heineken Roeivierkamp of Hollandbeker

Strakke broekjes
“Wat alleen wedstrijdroeiers hebben? Eindelooos veel blaren? Eeltnobbels op de handen? Een bizarre hart-long fitness/VO2max? Strakke lange broekjes? De capaciteit om achteruit en tegelijk toch vooruit te gaan. (soms) De wens om aangevoerd te worden door een zo klein mogelijk dictatoriaal persoon. Bizar duur materiaal. De wiskundige vaardigheid om precies te weten hoeveel halen er in een bepaalde afstand zitten. Ga zo nog maar even door. Verder zijn er natuurlijk ook heel veel gelijkenissen.”

Belofte
“Zoals een wijs bestuurslid ooit zei; “Njord wint de Varsity” is geen loze uitspraak, maar een belofte.”

Creatiefste smoes

“Mijn ploeggenoot met: “ik kan dan de hele dag niet trainen, want ik moet naar de kapper.”

HET LAND ZONDER VARSITY

TEKST & BEELD TYGO ROMPA

Hoe bepalend is de Varsity eigenlijk voor de Nederlandse roeicultuur? Pas wanneer je over de grens kijkt, wordt duidelijk hoe uitzonderlijk de Nederlandse situatie is. Een kijkje in België laat zien hoe een roeiland eruit ziet zonder sterke studentencompetitie en hoe groot de invloed van die traditie in Nederland werkelijk is.

In grote delen van de wereld wordt roeien in één adem genoemd met studenten. In Nederland hebben studenten sinds 1874 een sleutelrol gespeeld in de ontwikkeling van de roeisport. Je vraagt je af hoe het Nederlandse roeien er uit zou hebben gezien zonder Varsity. Goede kans dat het vergelijkbaar zou zijn met België. De meeste lezers van dit magazine zullen het Belgische roeien misschien alleen kennen van de May Regatta op de Gentse watersportbaan. Maar hoe zit het roeien nu echt in elkaar in België? De afgelopen maanden mocht ik meetrainen op de Union Nautique de Bruxelles (UNB), één van de vier roeiverenigingen van Brussel, en kreeg zo een inkijkje in de Belgische roeicultuur.

Roeien in België

Roeien in België kent een rijke geschiedenis. Een vroeg hoogtepunt was de overwinning van een Gentse ploeg in de Grand: daarmee waren de Belgen de eerste buitenlandse winnaars op Henley. In diezelfde periode trok de regatta van Terdonk elk jaar tienduizenden toeschouwers. In 1920 vonden in Brussel de roeiwedstrijden van de VIIe Olympiade plaats. Voornamelijk botenhuisen in chaletstijl zoals die van Brugge zijn stille getuigen van die grote jaren.

Honderd jaar later ziet het roeielandschap er heel anders uit. Zoals met veel dingen in België, laat ook hier de taalgrens zich gelden. In feite zijn er twee roeibonden: een Franstalige Roeiliga (LFA), met 1000 leden en €40.000 subsidie, en een Vlaamse Roeiliga met 1700 leden en €460.000 subsidie. Ter vergelijking: bij de KNRB zijn 45.000 mensen lid. Boven deze twee bonden zweeft een federale roeibond, de FRBA/KBR. Deze is verantwoordelijk voor de selectie van het nationale team, maar heeft geen budget en verder ligt alle verantwoordelijkheid bij de communautaire roeiliga's. Het gevolg

is dat België uit niet één, maar twee kleine roeilanden bestaat. En daar zijn de middelen schaars en de organisatie complex. Dit is ook terug te zien bij verenigingen als de UNB.

De vereniging

De club, opgericht in 1874, telt iets meer dan 80 leden en beschikt over een groot oud gebouw aan het kanaal dat Brussel met de Schelde verbindt. Om te kunnen trainen, moeten de leden hun boten eerst over een autoweg tillen. Van daar voert een steile loopplank tot aan het water. Het kanaal is geen ideale roeiplek. Aan de rand van de stad gelegen, zijn de meeste leden lang onderweg om er te komen. Het water is een breed scheepvaartkanaal, aan weerszijden geflankeerd door hoge kademuren. Je roeit er langs fabrieken, energie- of afvalcentrales en distributiecentra. Twee bruggen zijn zo laag dat je er slechts liggend onderdoor kan, mits het water niet te hoog staat. Geregeld wordt het water omgeploegd door grote vrachtschepen.

“Om te kunnen trainen, moeten de leden hun boten eerst over een autoweg tillen”

Ondanks deze hindernissen is de UNB een bloeiende roeivereniging met een divers ledenbestand. Op een gemiddelde zaterdag kan je in het gebouw Fransen, Litouwers, Duitsers, Australiërs en zelfs een enkele Nederlander tegen het lijf lopen. Om gebouw en vloot overeind te houden, is men inventief. Een stuk grond achter de loods wordt aan een padelclub verhuurd, een lokaal achterin het gebouw aan verschillende zeilclubs en de kelder aan een atletiekvereniging. De zaal, die met zijn biljart, houten lambrisering en antieke voorzittersportretten de sfeer van vervlogen tijden ademt, wordt soms verhuurd aan grote gezelschappen. Met deze middelen wordt een kleine, maar kwalitatieve vloot van

skiffs en tweetjes gehandhaafd. Voor het gebouw bestaan zelfs uitbreidingsplannen. Elk weekend is er een actieve groep roeiers, dertigers tot en met vijftigers, die recreatief roeien en geregeld sociale activiteiten organiseren. Een handvol junioren traint in de skiff om de nationale top te bereiken.

Studentenroeien in België

Olivier, president van de UNB, is tegelijkertijd bootsman, bestuurder, technisch directeur van de Franstalige roeibond LFA en de enige coach van de UNB. Mede dankzij zijn inzet is de UNB een van de weinige Franstalige verenigingen die op nationale wedstrijden zichtbaar is. Daar zijn het de Gentse verenigingen die domineren. Doordat België geen studentenroeien kent (de “universitaire” roeivereniging in Brussel bestaat uit vier vijftigers in een C4+) stoppen de meeste junioren met roeien op het moment dat ze naar de universiteit gaan. Voor de enkeling die zijn roeicarrière wil voortzetten, blijft Gent als enige optie

over. Bij de drie Gentse roeiverenigingen (KRCG, KRSG en GRS) roeien relatief veel studenten.

Dat was ook goed te zien op de Belgische trials in Hazewinkel, afgelopen februari. Van de 63 deelnemers waren er 22 senior en de rest bestond uit junioren. Van die 22 kwamen er twintig uit Vlaanderen, waarvan twaalf uit Gent. Slechts twee senioren kwamen uit Franstalig België, waarvan er één eigenlijk bij een Brugse club traint. Op de trials zelf heerste een doodse stilte. Terwijl de roeiers 2000m in de skiff aflegden, fietsten coaches en supporters zwijgend mee. De enige die de stilte doorbrak was een opgewonden Vlaamse coach. Vanuit zijn bestelbus, die hij pal naast de finishlijn had geparkeerd, deelde hij geestdriftig zijn tijdmetingen mee aan iedereen die het maar horen wilde. Bij de heren won de voormalig lichte roeier Tibo Vivey van KR Brugge. Bij de dames was het Mazarine Guilbert van de Gentse RS. Zij won met een verschil van meer dan 20 seconden.

“Als je het mij vraagt, is het de erfenis van onze aloude Varsity.”

De erfenis van de Varsity

Terug naar Brussel. Na drie maanden kwam ik tot de conclusie dat België een mooi en gastvrij roeiland is met een rijke geschiedenis. Maar tegelijkertijd is het ongelofelijk klein, verstrikt in een structuur die iedere vorm van groei belemmert en waarin één stad de sport domineert. Met dat in het achterhoofd mogen we ons gelukkig prijzen met onze Nederlandse roeicultuur. We kennen talloze verenigingen, verspreid over het land. Een succesvol nationaal team en goede verenigingsploegen. Ieder jaar willen meer mensen lid worden van een roeivereniging dan dat er plaatsen zijn. Hoe zijn we zo ver gekomen? Als je het mij vraagt, is het de erfenis van onze aloude Varsity. Uit die competitie tussen studenten is uiteindelijk alles voortgekomen wat het Nederlandse roeien maakt tot wat het is. Houd dat in het achterhoofd, beste lezer, wanneer u dit weekend aan de oevers van het Amsterdam-Rijnkanaal staat. U staat

OP BEZOEK BIJ PELARGOS

TEKST DE REDACTIE

BEELD DYLAN HAAZELAGER

Als redactie hadden we ons dit jaar voorgenomen om elke studentenroeivereniging af te gaan om de borrels daar mee te maken. Maar na vorig jaar bijna een redactielid zijn verloren hebben we dit idee naar even gelaten. Het idee om elke borrelcultuur te ervaren bleef toch hangen. Dus wilden we de borrel meepakken waar we anders écht nooit zouden komen. Waar ga je dan heen?

“Pelargos is *hip and upcoming*. Wij waren erbij”

De redactie begeeft zich in Den Haag. Onze ov-fietsen zoeven over industrieterrein en betonnen platen. We zijn op weg naar de H.S.R.V. Pelargos. Nou ja, de leden van Pelargos althans. Tijdelijk huist de Haagse studentenroeivereniging bij haar burgerlijke evenknie De Laak. Voorzitter Dries Hamers zet twee koude plastic bekers Bavaria voor onze neus; onze avond kan niet meer stuk.

Tussen de internationals, schoolkinderen en VVD-das-dragende Pelargianen zitten wij aan een houten tafel en wachten wij met het bestuur in spanning op de hap en de borrel die gaat beginnen. Voor ons een vraag en voor hen een weet: hoe leeft de Varsity in Den Haag?

Het Varsity gevoel

Voorzitter Dries omschrijft het als volgt: “Vorig jaar was de eerste deelname voor Pelargos aan de Oude Vier. Sinds drie jaar is er een goede middengroep selectie en daar is het idee ontstaan om naar de Varsity toe te werken. Pelargos zou ook niet wakker liggen als het niet zou lukken, maar vier gasten die het mooi vonden om mee te doen, bleek voldoende. Pelargos vaart overall mee, of heeft jaren gehad waar ze in de top vaarden.

“De Varsity is ook belangrijk om Pelargos op de kaart te zetten. En zo zien wij het ook. Naar verluidt zei een (vroeger belangrijke) bal van de corporale roeivereniging in het midden van ons land op de afgelopen Varsity tegen de coach van de Haagse Oude Vier: ‘Voor mij bestaat Pelargos nu opeens’”.

Toekomst

Als Pelargos het Hoofdnummer had gewonnen was de D.S.R. Proteus bereid om de kroegjool-voorzitter Hamers noemt het een ‘kroegjoel’- te organiseren en te faciliteren. Proteus is wegens de geringe afstand en de verenigingscultuur een soort grote broer voor Pelargos. Hoofdcoach Floris moet nog kijken of Pelargos dit jaar

weer de Varsity start. Hij wil geen roeiers offeren. Ziekte en blessure heeft het Haagse getroffen. De afgelopen Varsity zijn de roeiers van de Oude Vier onderkoeld het water af gekomen nadat ze bijna waren gezonken.

Kijken we verenigingsbreed naar Pelargos dan zien we dat met een nieuwe aanwas van vijftig eerstejaars competitie en een eerstejaars zware viermet voorzichtig aan de weg tikkert. Daarbij: ze gaan verbouwen. Samen met De Laak wordt een nieuwe accommodatie uit de grond gestampt. In tegenstelling tot de locatie bij de Haagse Hogeschool heeft deze loods wel een douche en een wc.

ODESA

TEKST ANNELOES VAN DER HOUT

BEELD DINGEMA MOL

Vijftien junioren uit Odesa werden op 1 juli 2025 naar Nederland gehaald voor een zorgeloos roeikamp op de Amsterdamse bosbaan. En het beviel, want aankomende zomer komt er een nieuwe editie. Hoe gaat de organisatie van zo'n roeikamp en wat waren de reacties?

Fanny Bon (28) is een van de organisatoren van deze speciale week. "Het begon allemaal toen we met Boten voor Odesa roeimaterialen brachten naar de gebombardeerde Chornomorets Rowing Club. Daar beseften we dat we deze kinderen een zorgeloze week wilden geven, om hen tegelijkertijd te laten zien dat wij, als roeiend Nederland, achter ze staan."

Zo gezegd, zo gedaan: er werd contact gezocht met een Nederlandse boer in Oekraïne, Kees Huizinga, wiens assistent een

coördinerende rol speelt in het initiatief, en er werden inzamelingsacties en wervingsacties voor vrijwilligers gestart. "We hebben het in Nederland zo vaak over verharding en polarisatie in de maatschappij, dat niemand meer bereid is iets voor een ander te doen. Maar voor dit doel gingen echt alle deuren open."

De kinderen traiden deze week voor de Dutch International Youth Regatta (DIYR), maar buiten het roeien was er ook de tijd "om gewoon lekker kind te zijn". Waar ze aan het begin nog wat verlegen waren, werden ze in de loop van de week mondiger en ontstond er hier en daar zelfs een kussengevecht. Ook werd er geroeid met Olympiërs, die soms zelf ook al even niet geroeid hadden "en hierdoor weer helemaal het plezier in roeien teruggevonden." Buiten het roeien zijn er ook genoeg andere dingen gepland, zoals een bezoek aan het Rijksmuseum.

Gebombardeerde vloot:

Boten voor Odesa bezorgt Oekraïense kinderen een onvergetelijke week

De week zette de vrijwilligers oog in oog met verhalen die zij tot dan toe alleen van het nieuws kenden. Op de laatste dag werd er bijvoorbeeld geroeid met Nederlandse junioren, die net klaar waren met hun eindexamens en waar de wereld aan hun voeten ligt: "Sommigen hadden een beurs naar Amerika, anderen gingen een jaar reizen, anderen gingen studeren. Zij vroegen dan aan die kids, wat ga jij doen? Maar daar moeten jongeren gewoon in het land blijven en is er vanaf je achttiende tot vijftienvingste kans dat je wordt opgeroepen voor het leger."

"Door je zo in te leven in de situatie van deze Oekraïense kinderen, besef je pas hoeveel je eigenlijk over hebt." De kinderen hadden heimwee naar huis, misten hun moeder, maar met dat de kinderen weer weggingen, werd ook Odesa weer gebombardeerd: een schril contrast.

Na het kamp heeft medeorganisator Trude Vroomen, grafisch ontwerper van beroep, een fotoboek gemaakt die de kinderen met kerst opgestuurd kregen. "Zo werd het voor de ouders ook nog tastbaarder wat er die week gebeurd was." Door het succes is gekozen om in 2026 de tweede editie van het Boten voor Odesa Roeikamp te doen. Via de QR code kunt u zelf ook bijdragen om Oekraïense kinderen een zorgeloze week vol roeiplezier te laten beleven.

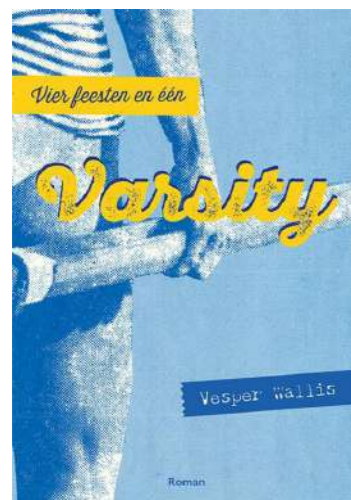

Vier feesten en één Varsity, chicklit of detective?

TEKST OMRI BLANKENSTEIJN

BEELD LINDY THOMAS

Een roman waarin de Varsity een rol speelt: dat klinkt voor een roemagazine als een schot in de roos. Toch blijkt Vier feesten en één Varsity niet helemaal het literaire hoogtepunt waar je op hoopt. Wat begint als een chicklit over studentikoze romantiek verandert onverwacht in iets anders: een kleine detective voor roeiers die proberen te achterhalen op welke vereniging het verhaal zich afspeelt.

Vesper Wallis: *Vier feesten en één Varsity*. Uitgeverij U2pi, 357 blz. €19,95

Na het lezen van de titel 'Vier feesten en één Varsity' en het zien van de kaft-Varsity poster 1984- gaat het hart van een redacteur van het Varsity Magazine sneller kloppen. Een roman waar de bij ons zo geliefde wedstrijd een grote rol speelt, dit belooft wat. Helaas verdween bij mij het enthousiasme snel. Ik werd getroffen door hashtags op de achterflap, een aanbeveling van 'Nietzsche als hij erbij was geweest' en een mysterieuze qr-code die te klein was afgedrukt om te kunnen scannen. Waar het literair geschoolde publiek van dit magazine schrikt van dit soort dingen en zijn hart vasthoudt wat betreft de inhoud is dit niet gek voor het genre van het boek; chicklit. Ik hoor u denken, wat is chicklit? Het genre van eigentijdse romantische verhalen met een jonge vrouw in de hoofdrol. In andere woorden, dat ene boek dat u van uw nichtje kunt lenen als u met familievakantie uw editie van de Ilias al voor de derde keer heeft gelezen en uw tweede koffer gevuld met boeken is zoekgeraakt door de luchtvaartmaatschappij.

Met goede moed begon ik te lezen, het was misschien niet mijn typische eerste keus, maar er is mij wel een Varsity beloofd. Helaas begint het boek nogal traag met ongeveer tachtig pagina's aan

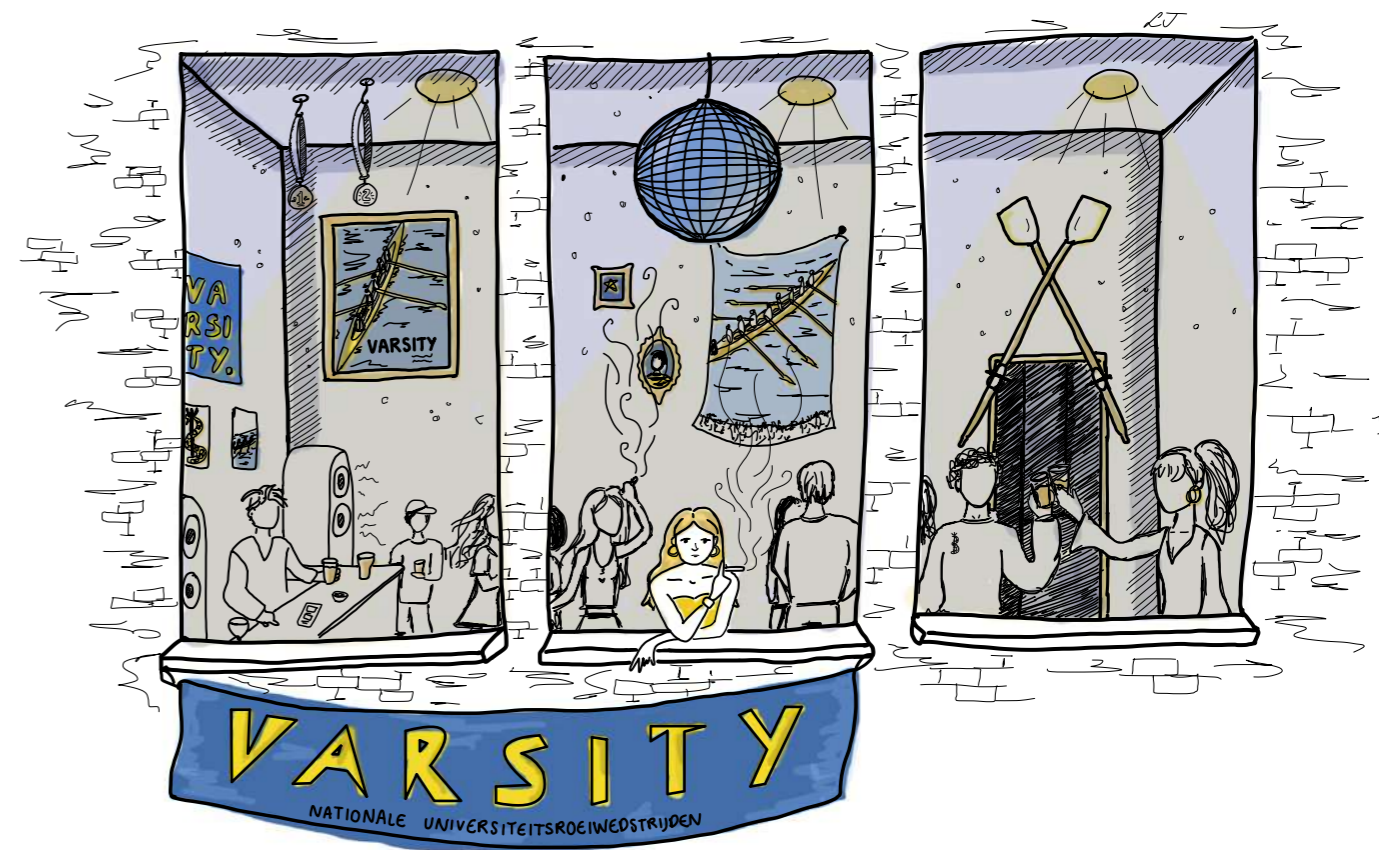
middelbareschoolverliefdheid en het erg uitgebreid introduceren van karakters die later slechts een kleine rol spelen. Het erg uitgebreid beschrijven is een thema wat vaker terugkomt, eigenlijk op elke pagina. Mijn lievelingsvoorbeeld is een ergometer beschrijven als 'een apparaat met een vliegwiel en een rijdend bankje' wat natuurlijk een fijne omschrijving is als je nog nooit een sportschool van de binnenkant hebt gezien. De langdurige omschrijvingen van de geestestoestand en het eindeloos gekuevel van het hoofdkarakter zijn onderdelen van het chicklit genre -zo heb ik mij laten vertellen- maar zouden als het boek met honderd pagina's ingekort werd nog steeds veel van je spanningsboog vragen.

Gelukkig gaat het boek hoe meer je leest meer en meer over roeien en de roeiwereld. Ons hoofdpersonage raakt betrokken bij een eerstejaars damesploeg en wordt langzaam de roeiwereld ingetrokken. Hoe het van twee keer ja zeggen tegen de vraag of je wilt sturen uit de hand loopt tot elk week-

“Mijn lievelingsvoorbeeld is een ergometer beschrijven als ‘een apparaat met een vliegwiel en een rijdend bankje’”

end weer bij een of andere wedstrijd staan, moet veel mensen bekend voorkomen. Wat de meeste mensen naar mijn weten niet herkennen, zijn de vele malen dat deze eerstejaars damesploeg uit-training gaat in

“Hoe het van twee keer ja zeggen tegen de vraag of je wilt sturen uit de hand loopt tot elk weekend weer bij een wedstrijd staan, moet veel mensen bekend voorkomen”

een jaar. Zoals in het boek wordt neergezet gaat deze ploeg vaker uit-training dan dat ze wedstrijden roeien. Wat ook mysterieus blijft in het boek is bij welke roeivereniging ze zitten. Dat dit niet bekend is komt naar mijn weten doordat de schrijver van dit boek anoniem wil blijven en niet al te directe verwijzingen naar het eigen verleden in het boek wil.

Maar 'elk nadeel heb zijn voordeel' en zo presenteert dit boek een uniek iets door de allereerste who dunnit-roman van de studentenroeiwereld te zijn. Waar ik niet gegrepen werd door het eindeloos geklets van de personages, las ik alles zoekende naar hints om te ontdekken op welke roeivereniging het verhaal zich afspeelt.

Een willekeurige naam van een boot die misschien niet gefingeerd is, een oud mos dat slechts in gebruik is op één vereniging, een omschrijving van de borrelzaal van het bijpassende corps; ieder detail doet ertoe in deze zoektocht. Met genoeg kennis van de roeiwereld is het te doen.

Belangrijk om te zeggen is dat ik niet het beoogde lezerspubliek ben voor een chicklit-roman. Immers ik ben geen vrouw en ook niet van plan om dat op enige termijn te worden. Toch is er ook voor anderen iets uit dit boek te halen. De gewoelidige puzzel op welke vereniging speelt dit boek zich af? Ik snap dat dit niet het beoogde doel van dit boek was, maar op het moment dat je als schrijver of kunstenaar je werk de

weld in stuurt is het niet meer van jou. Daarom moeten we ons ook niet schamen als we dit boek lezen als een detectiveroman waar de oplossing geheim van is. Mocht u de oplossing menen te weten mail dan naar vierfeesteneneensvarsityikweetdeoplossingenwildatgraagdelenmetderedactie@varsitymagazine.nl

DE PRIKHAAL

Met Jacob van de Kerhof, Nelson Ritsema, Laila Youssifou en Michiel Oyen

Nelson Ritsema

"Heeft Proteus ook een keer wat"

Oude Vier	Dames Vier
1. Nereus	1. Proteus
2. Skoll	2. Skoll
3. Proteus	3. Euros

Ook dit jaar heeft het Varsity Magazine weer een expertpanel ingevlogen om de deelnemende Oude Vieren en Dames Vieren eens goed tegen het licht te houden. Aan de Weesperzijde strijken wij neer in Café Hesp. Het witbier vloeit. De Johan Derksen, René van der Gijp, Jan Boskamp en Wilfred Genee van de roeiwereld aan één tafel: Varsity Inside kan beginnen. Oud Varsity-winnaar, Triton-legende en expertpanelveteraan Jacob "stagiair" van de Kerkhof is weer terug in een poging zich onsterfelijk belachelijk te maken. Op de Zuidas verdedigt hij badkamers en staat hij dakkapelletjes bij. Hij wordt bijgestaan door roeilegendes Nelson Ritsema en Michiel Oyen (beide Nereus). Oyen heeft een voorliefde voor ringetjes en moertjes en werkt bij de NS: "Bij vertraging mogen jullie me altijd bellen vanuit de file op de A4". Ritsema is boutique consultant. Hij heeft haast en moet zo thuis nog wat "slides maken". Als laatste schuift Laila Youssifou aan. Ze werd op haar twintigste president van Laga en won vorig jaar voor Laga de Dames Vier. Ze schijnt fan te zijn van Laga en een hekel te hebben aan trage mensen.

Man die geen tijd meer had om te wedstrijdroeien zit nu 5 uur per dag op zijn telefoon.

Wat begon als een dappere keuze voor meer balans, is voor Argonaut Jos (21) uitgelopen op een voltijds carrière in doelloos scrollen. De voormalig wedstrijdroeier, die stopte omdat het "allemaal een beetje te veel werd", blijkt inmiddels gemiddeld vijf uur per dag op zijn telefoon door te brengen.

"Trainen, rusten, eten, en dat iedere dag weer. Ik kwam nergens anders meer aan toe," aldus Jos. "Studie, ouders, vriendschappen, mijn nieuwe vriendin – ik schoot gewoon overal tekort."

Met een lege sportagenda ziet zijn leven er inmiddels anders uit: scrollen, rusten, eten en dat iedere dag weer. Jos besteedt nu gemiddeld vijf uur per dag aan AI gegenereerde katten filmpjes op sociale media.

Zijn drie ploeggenoten uit de tweedejaars lichte vier zijn minder ontspannen. Als ze voor april geen vervanger vinden, stoppen ze noodgedwongen met roeien. "We dachten dat hij na twee weken wel terug zou komen uit zijn 'balans', maar een hyperrealistische Maine Coon die macro-economie uitlegt geeft blijkbaar toch meer structuur dan iedere dag samen trainen," aldus de slag.

Ironisch genoeg heeft Jos sinds het stoppen nog steeds geen studiepunten gehaald. "Ik dacht: zonder trainingen houd ik zeeën van tijd over voor mijn tentamens," zegt hij. "Maar ik onderschatte hoeveel tijd er gaat zitten in het analyseren waarom een digitaal gegenereerde kat met een podcaststem grappiger is dan mijn hele bachelor."

Ook zijn ouders merken weinig verschil. "We dachten hem vaker te zien," zegt zijn moeder, "maar blijkbaar is 'meer tijd' vooral iets wat zich afspeelt tussen 23:00 en 02:30 uur, alleen op zijn kamer."

Trump nodigt Nereus en Njord uit voor vredesraad

Zoals Rinus Michels al zei: roeien is oorlog. De situatie tussen Njord en Nereus is al tijden zeer gespannen na de inval van de Amsterdammers van Nereus in het Zwanennest van Njord. Totaal doorgesnoven roeiers stormden het clubhuis binnen, richtten zware vernielingen aan en verwonden Njord leden die hun clubhuis probeerden te beschermen tegen het kwaad uit de hoofdstad. Wat volgde was een lange klucht, waarbij de tuchtcommissie van de roeibond probeerde de partijen tot de orde te roepen, wat faliekant mislukte.

Toenmalig presidentskandidaat Trump liet via zijn Truth Social weten dat hij na zijn aantreden deze roei-oorlog "BINNEN ÉÉN DAG ZAL BEEÏNDIGEN". We weten ondertussen hoe dat afliep: doordat Trump werd geconfronteerd met zoveel oorlogen die hij moest beëindigen moest ook hij prioriteiten stellen waardoor de strijd tussen de twee roei-grootmachten anderhalf jaar bleef voortduren.

Ondertussen heeft Trump een Vredesraad opgericht om efficiënter oorlogen te kunnen beëindigen, vrede te stichten en zichzelf te verrijken. Nereus en Njord zijn ook uitgenodigd.

Praeses Tirza de Groot van Nereus: "Ik zie dit initiatief als een enorme kans voor Nereus op duurzame vrede met Njord, voor herstel van ons imago en als toegang tot een wereldwijd netwerk van autocraten. Daar kunnen we nog veel van leren als het gaat om het bereiken van ons doel: alleenheerschappij op de vaderlandse roeiwateren. We doneren daarom graag een miljard euro aan 'daddy' Trump."

Praeses Max van Til van Njord twijfelt nog over deelname: "Aan de ene kant zitten we graag bij de andere roeigrootmachten aan tafel. Aan de andere kant kunnen we voor de entrance fee ook 16.000 Empacher achten kopen."

Trump zelf reageerde dreigend op dit talmen van Njord: "Omdat LOSER-VERENIGING Njord de vredesraad blijft boycotten heb ik een vliegdekschip naar het Galgewater gestuurd. Er gebeuren HEEL SLECHTE DINGEN met Njord als dat nodig is om vrede te bereiken."

Laila Youssifou

"Altijd al een groot fan van die Delftse vereniging geweest"

Oude Vier	Dames Vier
1. Laga	1. Laga
2. Nereus	2. Skoll
3. Skoll	3. Orca

"Ik vind het kut dat knorrenverenigingen het goed gaan doen"

Jacob van de Kerhof

"Ik moet wel even mijn mond spoelen"

Oude Vier	Dames Vier
1. Proteus	1. Njord
2. Skoll	2. Gyas
3. Theta	3. Skoll

Legal disclaimer
Onze 'legal counsel' heeft ons geadviseerd het volgende te benadrukken: Alle uitspraken van het expert panel zijn volledig op eigen titel en reflecteren op geen enkele wijze de mening van het Varsity Magazine noch die van de stichting Club van Broekhuizen, hoe grappig, provocerend of ridiculiserend ze ook zijn. Ook werd ons geadviseerd om niet te zeggen dat wij flink gestookt hebben, uitspraken hebben uitgelokt en zinsneden volledig uit verband hebben gerukt. Wij melden dan ook expliciet dat wij dat niet gedaan hebben.

Michiel Oyen

"Moet je nagaan wie die jongens heeft gecoacht"

Oude Vier	Dames Vier
1. Nereus	1. Skadi
2. Skoll	2. Laga
3. Triton	3. Orca

DAMES VIEREN

D.S.R.V. Laga

C.J.S. du Croo de Jongh

Positie:	Slag
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Applied Mathematics
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.82
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	6:54 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	1

R. E. van der Weerd

Positie:	3
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Technical Medicine
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.82
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:56 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	1

A. Zuidgeest

Positie:	2
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Architecture, Urbanism and Building Sciences
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.86
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:04 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	1

N. M. van Dok

Positie:	Boeg
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Design for Interaction
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.80
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:01 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	1

Laila: Vorig jaar was een goed jaar voor Laga.
 Nelson: Ze kunnen er gelukkig even op teren.
 Laila: Jaaa haha ik ben fan! Ze zijn wel slim - niet zo sterk.
 Oyen: Bij Laga worden ze liever consultant dan Varsity winnaar.

A.A.S.R. Skoll

Els Hertog

Positie:	Slag
Leeftijd:	26 jaar
Studie:	-
Studiejaar:	-
Lengte:	1.80
Deelname Dames Vier:	3e
2K PR:	6:47 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll
Eigen positie:	1e

Sanne de Kleijn

Positie:	3
Leeftijd:	25 jaar
Studie:	Biomedical Sciences
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.81
Deelname Dames Vier:	3e
2K PR:	6:35 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll
Eigen positie:	1e

Marieke Middag

Positie:	2
Leeftijd:	20 jaar
Studie:	Built Environment (Architectuur)
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.90
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:51 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll
Eigen positie:	1e

Loïs Hoexum

Positie:	Boeg
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Rechtsgeleerdheid en Politicologie
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.73
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:47 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll
Eigen positie:	1e

Laila: Die 2k tijden van de vrouwen zijn best wel prima, 6:35 is hard.
 Jacob: De vrouwen trappen harder dan Michiel Oyen.
 Nelson: Deze vrouwen zijn een gevaarlijke outsider, ze zijn goed.

A.S.R. Nereus

Tabo Stekelenburg

Positie:	Slag
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Geneeskunde
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.84
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:46 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Nereus
Eigen positie:	-

Liza Kooi

Positie:	3
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Biomedische wetenschappen
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.70
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:49 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Nereus
Eigen positie:	1e

Fien van Westreenen

Positie:	2
Leeftijd:	25 jaar
Studie:	Filosofie
Studiejaar:	7e
Lengte:	1.75
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:47 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Nereus
Eigen positie:	1e

Amély Carrière

Positie:	Boeg
Leeftijd:	20 jaar
Studie:	Business Analytics
Studiejaar:	1e
Lengte:	1.74
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:00 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Nereus
Eigen positie:	1e

Jacob: Hebben we het niet over.
 Jacob: Wel heel Gen Z dat die Emoji je uitslag is.
 Laila: Wel import-nerëiden dit.
 Nelson: B-import.
 Laila: Hadden ze niet vorig jaar ook verloren?
 Nelson: Vorig jaar zouden ze toch goed zijn?

A.R.S.R. Skadi

Fleur van der Velden

Positie:	Slag
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Health sciences
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.82
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:54 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	9e

Beatrijs Schipper

Positie:	3
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Psychologie
Studiejaar:	2e
Lengte:	1.88
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:47 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll/Gyas/Nereus
Eigen positie:	-

Vicky Anhaus

Positie:	2
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Neuropsychologie
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.67
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:16 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	6e

Julia Korthals

Positie:	Boeg
Leeftijd:	20 jaar
Studie:	Recht & bedrijfskunde
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.76
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:10 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skadi
Eigen positie:	A-finale

Laila: Skadi wordt het niet dit jaar.

R.S.V.U. Okeanos

Cléo de Rooij

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Fysiotherapie
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.82
Deelname Dames Vier:	3e
2K PR:	7:16 C2
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	2e

Frédérique Pals

Positie:	3
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Master fiscaal recht
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.83
Deelname Dames Vier:	6e
2K PR:	6:46 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Okeanos
Eigen positie:	1e

Maike van de Velde

Positie:	2
Leeftijd:	25 jaar
Studie:	Bewegingswetenschappen & Economie
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.78
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:47 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Okeanos
Eigen positie:	1e

Sterre van Harten

Positie:	Boeg
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Gezondheid en Leven
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.76
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	-
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-

G.S.R. Aegir

Marit van Ommeren
 Positie: Slag
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: -
 Studietoestand: -
 Lengte: -
 Deelname Dames Vier: -
 Vier: -
 2K PR: -
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Guda van Baar
 Positie: 3
 Leeftijd: 20 jaar
 Studie: Biomedical Engineering
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 180
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 6:55
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Rijntje van den Berg
 Positie: 2
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Geneeskunde
 Studietoestand: 4e
 Lengte: 180
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 6:59
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Anne Jonkman
 Positie: Boeg
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Medische Beeldvormende Radiotherapeutische Technieken
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 181
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 7:10
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Laila: Ik wil dat ze winnen; kroegjool in Groningen willen we!

D.S.R. Proteus

Lisa Marie Holbrook
 Positie: -
 Leeftijd: -
 Studie: -
 Studietoestand: -
 Lengte: -
 Deelname Dames Vier: -
 Vier: -
 2K PR: -
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Martine Kamminga
 Positie: -
 Leeftijd: -
 Studie: -
 Studietoestand: -
 Lengte: -
 Deelname Dames Vier: -
 Vier: -
 2K PR: -
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Evie Rademaker
 Positie: -
 Leeftijd: -
 Studie: -
 Studietoestand: -
 Lengte: -
 Deelname Dames Vier: -
 Vier: -
 2K PR: -
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Iris van den Berg
 Positie: -
 Leeftijd: -
 Studie: -
 Studietoestand: -
 Lengte: -
 Deelname Dames Vier: -
 Vier: -
 2K PR: -
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Laila: Een kroegjool is duurder dan een Magazine.
 Nelson: Net als met die concept 2 wedstrijd, kunnen ze niet ook wegblijven van de Varsity?

U.S.R. Triton

Anna Hin
 Positie: Slag
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Fysiotherapie
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.79
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 7:08 | RP3
 Verwachting: Triton
 Winnaar: -
 Eigen positie: 1e

Lotta Tavernier
 Positie: 3
 Leeftijd: 27 jaar
 Studie: Geneeskunde
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 1.83
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 6:48 | RP3
 Verwachting: Triton
 Winnaar: -
 Eigen positie: 1e

Merijn Hilhorst
 Positie: 2
 Leeftijd: 25 jaar
 Studie: Msc Aardwetenschappen
 Studietoestand: 7e
 Lengte: 1.84
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 6:53 | RP3
 Verwachting: Triton
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Lauren van Rijswijk
 Positie: Boeg
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Molecular and cellular
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.81
 Deelname Dames Vier: 3e
 2K PR: 6:59 | RP3
 Verwachting: Euros
 Winnaar: -
 Eigen positie: 2e

Laila: Laatbloeiers.
 Jacob: Het tegenovergestelde van Nelson.

K.S.R.V. Njord

Charlotte Veldkamp
 Positie: Slag
 Leeftijd: 25 jaar
 Studie: Fiscaal recht
 Studietoestand: 6e
 Lengte: -
 Deelname Dames Vier: 3e
 2K PR: 6:43 | RP3
 Verwachting: Njord
 Winnaar: -
 Eigen positie: Kroegjool

Maud de Kok
 Positie: 3
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Bewegingswetenschappen
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 1.88
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 6:35 | RP3
 Verwachting: Njord
 Winnaar: Dubbel
 Eigen positie: familiezege

Hannah Otterloo
 Positie: 2
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Crisis & Security Management
 Studietoestand: 6e
 Lengte: 1.70
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 7:05 | RP3
 Verwachting: Njord
 Winnaar: -
 Eigen positie: Finale

Meike Kroezen
 Positie: Boeg
 Leeftijd: 24 jaar
 Studie: Biologie
 Studietoestand: 7e
 Lengte: 1.77
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 6:59 | RP3
 Verwachting: Njord
 Winnaar: -
 Eigen positie: Winst

Jacob: 6:35, heel rap.
 Nelson: Alle goede roeisters zijn weg.
 Jacob: Hoop dat ze beter sturen dan op de Heineken.
 Nelson: Goede opvulling voor de finale.

Asopos de Vliet

Geertje Sinnige
 Positie: Slag
 Leeftijd: 18 jaar
 Studie: Archeologie
 Studietoestand: 2e
 Lengte: 1.84
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 7:24 | RP3
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Marisa Priester
 Positie: 3
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Rechtsgeleerdheid
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.77
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 7:21 | RP3
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Loes Wormgoor
 Positie: 2
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Msc Education and Child studies
 Studietoestand: 4e
 Lengte: 1.73
 Deelname Dames Vier: 3e
 2K PR: 7:10 | RP3
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Angelique van Bussel
 Positie: Boeg
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Forensic & Legal Psychology EUR
 Studietoestand: 7e
 Lengte: 1.75
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 7:02 | RP3
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Laila: Is dit de mannenploeg of vrouwenploeg? Zij ziet er lief uit, als een Duitse juf.
 Oyen: Ze ziet eruit als Lidewij de Vos.

M.S.R.V Saurus

Chris van der Zanden
 Positie: Slag
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: European Law
 Studietoestand: 4e
 Lengte: 1.76
 Deelname Dames Vier: 2e
 2K PR: 7:31 | C2
 Verwachting: Gyas
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

Lydia Kloos
 Positie: 3
 Leeftijd: 21 jaar
 Studie: Brain Science
 Studietoestand: 2e
 Lengte: 1.82
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 6:53 | C2
 Verwachting: -
 Winnaar: Skoll
 Eigen positie: -

Sophie Verhagen
 Positie: 2
 Leeftijd: 19 jaar
 Studie: Biomedical Science
 Studietoestand: 2e
 Lengte: 1.79
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 7:20 | C2
 Verwachting: -
 Winnaar: -
 Eigen positie: Skoll

Lotte Knoop
 Positie: Boeg
 Leeftijd: 19 jaar
 Studie: Gezondheids- wetenschappen
 Studietoestand: 2e
 Lengte: 1.73
 Deelname Dames Vier: 1e
 2K PR: 7:29 | C2
 Verwachting: Gyas
 Winnaar: -
 Eigen positie: -

D.R.V. Euros

Emma Kempers

Positie:	Slag
Leeftijd:	27 jaar
Studie:	Sustainable Energy Technology
Studiejaar:	Afgestudeerd
Lengte:	1.73
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:23 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll
Eigen positie:	Geen finale

Suze Lynn Balster

Positie:	3
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Industrial Design Engineering
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.68
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:41 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas hopelijk
Eigen positie:	Tea

Elise van Dijk

Positie:	2
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Biomechanical Engineering
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.73
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:23 RP3
Verwachting	
Winnaar:	uhhh
Eigen positie:	pfff

Beeke Schumacher

Positie:	Boeg
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Psychology
Studiejaar:	2e
Lengte:	1.72
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:23 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	Hopefully not last

Laila: Dit is wel echt treurig - behalve dat ze denken dat Laga wint!
Oyen: Ze hebben meer ambitie dan Laga.

A.G.S.R. Gyas

Merlijn Mast

Positie:	Slag
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Geneeskunde
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.79
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	6:38 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	1

Colet de Ruiter

Positie:	3
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Geneeskunde
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.81
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	6:35 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	1

Kim Tijhuis

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Human Movement Sciences
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.72
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	6:41 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	1

Willemijn Muggen

Positie:	Boeg
Leeftijd:	27 jaar
Studie:	Gezonde Samenleving
Studiejaar:	2e
Lengte:	1.92
Deelname Dames Vier:	3e
2K PR:	6:46 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	1

Nelson: Ze hebben het enthousiasme van Rogier B. erin.
Oyen: Is dit wat coaching door Marloes Oldenburg met je doet? Of zijn ze ook geslagen door Rogier B.?
Jacob: Die vrouwen trappen hard, maar ze hebben het duidelijk niet leuk

W.S.R. Argo

Ilse van Hooff

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Animal Sciences
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.88
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:14 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	A-finale

Belle van der Linden

Positie:	3
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Economie en Beleid
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.81
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:34 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	A-finale

Tessa Roosendaal

Positie:	2
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Landschapsarchitectuur
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.88
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	7:15 RP3
Verwachting	
Winnaar:	W.S.R. Argo
Eigen positie:	A-finale

Jet Vermulst

Positie:	Boeg
Leeftijd:	17 jaar
Studie:	Plantenwetenschappen
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.82
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:57 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Argo
Eigen positie:	A-finale

Jacob: Ik vind die truien bij Argo wel vet
Nelson: Perfect voor boer zoekt vrouw
Jacob: Zij krijgt 1000 brieven
Laila: Knappe tijden, maar dan niet positief

T.R.V. Vidar

Laila Mouwen

Positie:	Slag
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Msc communication and information science
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.81
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	7:17
Verwachting	
Winnaar:	
Eigen positie:	A-finale

Toni Salvetti

Positie:	3
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Global law
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.75
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	7:13
Verwachting	
Winnaar:	
Eigen positie:	A-finale

Julia van Grunsven

Positie:	2
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	MSc Strategic management
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.73
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	7:25
Verwachting	
Winnaar:	
Eigen positie:	A-finale

Carien Dekkers

Positie:	1
Leeftijd:	26 jaar
Studie:	Psychologie
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.77
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	7:03
Verwachting	
Winnaar:	
Eigen positie:	A-finale

Nelson: Boten voor Odesa? Boten voor Vidar!
Oyen: Misschien kunnen we wel 3,50 doneren aan ze?
Jacob: Meestal als er in Brabant wat in de fik vliegt is het een drugslab

N.S.R.V. Phocas

Aleksandra Vasilieva

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Human resource management
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.78
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	7:19 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Triton
Eigen positie:	Niet laatste

Sophie Kremers

Positie:	3
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Biologie & medische laboratorium onderzoek
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.83
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:24 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	10e

Claire Lof

Positie:	2
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Geneeskunde
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.74
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	7:03 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	-

Anna Sanders

Positie:	Boeg
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Communicatiewetenschap
Studiejaar:	afgestudeerd
Lengte:	1.80
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	6:52 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	2e

Nelson: Zij zullen net als Dick Schoof aan de zijlijn staan
Jacob: Zo, what the fuck!
Oyen: De Varsity is een brug te ver voor Phocas.

A.U.S.R. Orca

Rosemary Jansen

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Pedagogische wetenschappen
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.89
Deelname Dames Vier:	2e
2K PR:	6:35 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	1

Lydia Knevel

Positie:	3
Leeftijd:	27 jaar
Studie:	-
Studiejaar:	-
Lengte:	1.85
Deelname Dames Vier:	5e
2K PR:	6:42 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	1

Vera Versteegh

Positie:	2
Leeftijd:	25 jaar
Studie:	Cancer, Stem Cells and Developmental Biology
Studiejaar:	7e
Lengte:	1.76
Deelname Dames Vier:	3e
2K PR:	6:45 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	1

Sem Austermann

Positie:	Boeg
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Biologie
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.80
Deelname Dames Vier:	1e
2K PR:	6:57 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Orca
Eigen positie:	1

Jacob: Best prima tijden
Laila: Misschien wordt het wel een knorrenondersje bij de vrouwen?
Oyen: Het lijkt net alsof zij geen armen heeft
Laila: Tijd voor een para-veld op de Varsity

D.S.R. Proteus

A.S.R. Nereus

G.S.R. Aegir

Asopos de Vliet

Andrew Gaard

Vosse Meijssen

Jim Wijngaarde

Wouter Hoelman

Robin Haak

Beer Florijn

Willem Stoop

Zeno van Rijn

Dirrik Maitland

Niove Haritos

Gunnar van de Hoogen

Ijsbrand Cocu

Teun Rienstra

Ties Rijksen

Yannick Deelen

Sam Kaart

Huib Kok

Youri Heintz

Pieter van Bon

Myrthe van der Stappen

Positie: Slag
Leeftijd: 21 jaar
Studie: Bewegingswetenschappen
Studiejaar: 9e
Lengte: 23cm
Deelname Dames Vier: 33e
2K PR: 7:15 | C2
Verwachting
Winnaar: pelargos
Eigen positie: 1
Gewicht: 188,5kg

Positie: 3
Leeftijd: 33 jaar
Studie: HBO tekenen
Studiejaar: 6de
Lengte: 5cm
Deelname Oude Vier: 1e
2K PR: 6:03 | RP3
Verwachting
Winnaar: Die leythe
Eigen positie: 2de
Gewicht: 197,3kg

Positie: 2
Leeftijd: 19 jaar
Studie: Biologie & Medisch Laboratorium
Studiejaar: 15e
Lengte: 17cm
Deelname Oude Vier: 0.1e
2K PR: 7:00 | RP3
Verwachting
Winnaar: Phocas
Eigen positie: 2de
Gewicht: 49kg

Positie: Boeg
Leeftijd: 19 jaar
Studie: Kunstmatige Intelligentie
Studiejaar: 2e
Lengte: 35CM
Deelname Oude Vier: 1e
2K PR: 7:00 | RP3
Verwachting
Winnaar: Nereus
Eigen positie: Winnen
Gewicht: 189,1kg

Positie: Vliegende keep
Leeftijd: 23 jaar
Studie: Psychologie
Studiejaar: 19e
Lengte: 44cm
Deelname Oude Vier: 1/5 (0.25)e
2K PR: 5:59 | RP3
Verwachting
Winnaar: Apesop
Eigen positie: Laatste
Gewicht: 130kg

Positie: Slag
Leeftijd: 22 jaar
Studie: Fysiotherapie
Studiejaar: 1e
Lengte: 1.96
Deelname Oude Vier: 3e
2K PR: 5:58 | RP3
Verwachting Winnaar: Aegir
Eigen positie: 1e
Gewicht: 89kg

Positie: 3
Leeftijd: 23 jaar
Studie: MSc Business Administration en MSc International Economics
Studiejaar: 4e
Lengte: 1.98
Deelname Oude Vier: 1e
2K PR: 5:55 | RP3
Verwachting Winnaar: Aegir
Eigen positie: 1e
Gewicht: 90kg

Positie: 3
Leeftijd: 21 jaar
Studie: Sportkunde
Studiejaar: 4e
Lengte: 2.03
Deelname Oude Vier: 1e
2K PR: 5:55 | RP3
Verwachting
Winnaar: Aegir
Eigen positie: 1e
Gewicht: 101kg

Positie: Boeg
Leeftijd: 24 jaar
Studie: Premaster Technology & Operations management
Studiejaar: 5e
Lengte: 1.96
Deelname Oude Vier: 2e
2K PR: 6:04 | RP3
Verwachting Winnaar: Aegir
Eigen positie: 1e
Gewicht: 89kg

Positie: Stuur
Leeftijd: 23 jaar
Studie: Academische pabo
Studiejaar: 3e
Lengte: 1.70
Deelname Oude Vier: 3e
2K PR: 7:02.1878
Verwachting
Winnaar: Aegir
Eigen positie: 1e
Gewicht: 54kg

Positie: Slag
Leeftijd: 25 jaar
Studie: MSc Chemistry
Studiejaar: 6e
Lengte: 1.98
Deelname Oude Vier: 1e
2K PR: 6:36 | RP3
Verwachting
Winnaar: De Hoop
Eigen positie: Finish
Gewicht: 89kg

Positie: 3
Leeftijd: 23 jaar
Studie: Natuurkunde
Studiejaar: 5e
Lengte: 1.88
Deelname Oude Vier: 2e
2K PR: 6:42 | RP3
Verwachting
Winnaar: Pelargos
Eigen positie: afhankelijk van tegenstand
Gewicht: 85kg

Positie: 3
Leeftijd: 24 jaar
Studie: MSc Chemistry
Studiejaar: 5e
Lengte: 1.95
Deelname Oude Vier: 1e
2K PR: sub 7
Verwachting
Winnaar: Nederland
Eigen positie: Top 20
Gewicht: 95kg

Positie: Boeg
Leeftijd: 21 jaar
Studie: BSc Politicologie
Studiejaar: 3e
Lengte: 1.90
Deelname Oude Vier: 2e
2K PR: 6:53 | RP3
Verwachting
Winnaar: Top c4
Eigen positie: Beter dan het LVG 2x veld
Gewicht: 89kg

Positie: Stuur
Leeftijd: 25 jaar
Studie: Geneeskunde
Studiejaar: 8e
Lengte: 1.73
Deelname Oude Vier: 2e
2K PR: 7:08 | RP3
Verwachting
Winnaar: Argo
Eigen positie: Saurus
Gewicht: 55kg

Jacob: Prima bootje - Andrew heeft WK finale geroeid voor de VS.
Nelson: Zonder Niek maken ze kans
Oyen: Kunnen we Niek van der G. niet roeyeren van de Varsity?
Laila: Wie is Niek van der G.?
Nelson: Vincent Klaassen kan ze leren hoe ze derde moeten worden
Laila: Wie is Vincent Klaassen?

Laila: Ze zouden gecoacht worden door Diederik Simon?
Laila: Ronald Florijn vindt Beer wel de leukste.
Nelson: Die van Zeno is wel echt 17cm, heb ik zelf gezien
Oyen: Als Nereus niet wint - wie dan wel?
Laila: Michiels grote bek stamt nog uit de gloriejden van Nereus.

Nelson: Niove is echt top
Nelson: Ohh nu snap ik het pas, 130A.
Laila: Nereus kroegjool is Peruviaans marceerpoeder op de Vechtstraat.
Jacob: Er is paardenpijnstillers voor nodig om de pijn bij Nereus te verzachten.

Jacob: Waar is Melvin?
Laila: Eierbal!
Oyen: Is Aegir al PFAS vrij?

Oyen: Wart van Zeijl is hun King
Jacob: Tijden je de vrouwselectie niet mee haalt
Jacob: Zelfs Michiel gaat sneller, geen haar op zijn hoofd gaat langzamer.

K.S.R.V. Njord

W.S.R. Argo

D.S.R.V. Laga

A.U.S.R. Orca

Bastiaan van Gerwen

Positie: Slag
 Leeftijd: 25 jaar
 Studie: Fysiotherapie
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.96
 Deelname Oude Vier: 2e
 2K PR: 5:59 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Njord
 Eigen positie: 3-2

Michiel Hardeman

Positie: Slag
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: MSc Environmental Science
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.95
 Deelname Oude Vier: 2e
 2K PR: 5:56 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: -
 Eigen positie: A-finale

D. van der Hoeven

Positie: Slag
 Leeftijd: 24 jaar
 Studie: Engineering and Policy Analysis
 Studietoestand: 7e
 Lengte: 1.97
 Deelname Oude Vier: 4e
 2K PR: 5:57 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Laga
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 93kg

Thijn Renssen

Positie: Slag
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Finance & Control
 Studietoestand: -
 Lengte: 2.00
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: 5:56 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Orca
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 95kg

Niels Ponssen

Positie: 3
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Geneeskunde
 Studietoestand: 6e
 Lengte: 1.92
 Deelname Oude Vier: 1e
 2K PR: 6:14 | C2
 Verwachting
 Winnaar: Tweemaal Njord
 Eigen positie: Winst

Tim van Heeswijk

Positie: 3
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Msc Geo Informatie
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.91
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: 6:04 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: ARGO
 Eigen positie: A-finale

G.R. Bruins

Positie: 3
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Werktuigbouwkunde
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.90
 Deelname Oude Vier: 1e
 2K PR: 5:52 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Laga
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 91kg

Vincent Lagerwerf

Positie: 3
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Finance & Control
 Studietoestand: Tel kwijt geraakt
 Lengte: 2.04
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: 6:01 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Orca
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 95kg

Jochen Hamming

Positie: 2
 Leeftijd: 21 jaar
 Studie: Biologie
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 1.95
 Deelname Oude Vier: 2e
 2K PR: 6:11 | C2
 Verwachting
 Winnaar: Njord
 Eigen positie: Hoog

Chris Zijlstra

Positie: 2
 Leeftijd: 20 jaar
 Studie: International Land & Water
 Management
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 1.89
 Deelname Oude Vier: 1e
 2K PR: 6:03 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: ARGO
 Eigen positie: A-finale

M. J. Lagrand

Positie: 2
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Verpleegkunde
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 1.95
 Deelname Oude Vier: 2e
 2K PR: 5:57 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Laga
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 86kg

Joeri Geelhoed

Positie: 2
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Finance & Control
 Studietoestand: -
 Lengte: 1.89
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: 6:11 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Orca
 Eigen positie: 1
 Gewicht: -

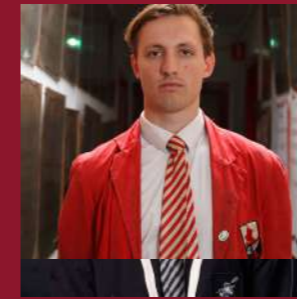
Bor Zweekhorst

Positie: Boeg
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Rechtsgeleerdheid
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.95
 Deelname Oude Vier: 2e
 2K PR: 6:11 | C2
 Verwachting
 Winnaar: Njord
 Eigen positie: Nieuwe zwaan

Rody Schipper

Positie: Boeg
 Leeftijd: 24 jaar
 Studie: Msc International Development
 Studietoestand: 1a
 Lengte: 1.96
 Deelname Oude Vier: 1e
 2K PR: 6:18 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Argo
 Eigen positie: A-finale
 Mooiste blik: Hollandia Praeses skiff

D.B. Drenth

Positie: Boeg
 Leeftijd: 26 jaar
 Studie: Business Information Management
 Studietoestand: 7e
 Lengte: 1.88
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: 5:58 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Laga
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 82kg

Floris van Hal

Positie: Boeg
 Leeftijd: 23 jaar
 Studie: Bestuurs- en organisatiewetenschap
 Studietoestand: tja
 Lengte: 1.88
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: 6:07 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Orca
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 85.5kg

Emma Erades

Positie: Stuur
 Leeftijd: 24 jaar
 Studie: Farmacie
 Studietoestand: 5e
 Lengte: 1.75
 Deelname Dames Vier: 3e
 2K PR: -
 Verwachting
 Winnaar: Njordx2
 Eigen positie: Kroegjool

Eveline Duyster

Positie: Stuur
 Leeftijd: 20 jaar
 Studie: Voeding en Gezondheid
 Studietoestand: 3e
 Lengte: 1.53
 Deelname Oude Vier: 1e
 2K PR: -
 Verwachting
 Winnaar: ARGO
 Eigen positie: A-finale

Vinger link

Positie: Stuur
 Leeftijd: 22 jaar
 Studie: Design for Interaction
 Studietoestand: 5e
 Lengte: -3cm
 Deelname Oude Vier: 2e
 2K PR: 5:23 | RP3
 Verwachting
 Winnaar: Laga
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 53.5kg

Marit Eradus

Positie: Stuur
 Leeftijd: 24 jaar
 Studie: Staats- en Bestuursrecht
 Studietoestand: 8e
 Lengte: 1.57
 Deelname Oude Vier: 3e
 2K PR: -
 Verwachting
 Winnaar: Orca
 Eigen positie: 1
 Gewicht: 56kg

Jacob: Koninklijk.
 Oyen: Dat wordt daar toch afgebroken.
 Laila: Heel degelijk.
 Nelson: Doe het voor Stef!

Oyen: Hij ziet eruit alsof ie dood gaat.
 Laila: Hij lijkt op Ash van Pokémon.
 Jacob: Postbode Siemen wij vervelen ons zo.

Oude Vier:
 Jacob: Komt er bij de mannen wel een echte kroegjool?

Oyen: Ian heeft een dochter gekregen, gaan niet winnen
 Jacob: Ze zien er ook allemaal hetzelfde uit
 Oyen: Kunnen we eindelijk door?
 Nelson: Overgewicht?

T.R.V. Vidar

A.R.S.R. Skadi

M.S.R.V Saurus

E.S.R. Thêta

Guy Joosten

Positie:	slag
Leeftijd:	22
Studie:	E&BI
Studiejaar:	4
Lengte:	195
Deelname Oude Vier:	1
2K PR:	06:27
Verwachting	Euros
Winnaar:	
Eigen positie:	Broodje B-finale
Mooiste blik	

Mathieu de Groot

Positie:	3
Leeftijd:	21
Studie:	Bouwkunde
Studiejaar:	4
Lengte:	182
Deelname Oude Vier:	1
2K PR:	06:35
Verwachting	
Winnaar:	Sköll
Eigen positie:	A finale
Mooiste blik	

Robert-Jan van Rijspoort

Positie:	2
Leeftijd:	21
Studie:	IBA
Studiejaar:	2
Lengte:	194
Deelname Oude Vier:	1
2K PR:	06:23
Verwachting	
Winnaar:	Sköll
Eigen positie:	A-Finale
Mooiste blik	

Jona Toes

Positie:	1
Leeftijd:	22
Studie:	E&BI
Studiejaar:	4
Lengte:	195
Deelname Oude Vier:	1
2K PR:	06:27
Verwachting	Euros
Winnaar:	
Eigen positie:	Broodje B-finale
Mooiste blik	

Yasmine Boudlal

Positie:	Stuur
Leeftijd:	25
Studie:	Verpleegkunde
Studiejaar:	5e
Lengte:	158
Deelname Oude Vier:	2
2K PR:	Nog nooit een 2K
Verwachting	gedaan haha
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	A finale
Mooiste blik	

Maximilian Lopes

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	MSc Econometrie
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.91
Deelname Oude Vier:	2e
2K PR:	6:05 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Pelargos
Eigen positie:	-
Mooiste blik	-

Frederik Kymmell

Positie:	3
Leeftijd:	22jaar
Studie:	Bedrijfskunde
Studiejaar:	2e
Lengte:	1.96
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:13 C2
Verwachting	
Winnaar:	Skadi/Nereus/Skoll
Eigen positie:	Winst
Mooiste blik	-

Bas Berend van de Ven

Positie:	2
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	MSc financial economics
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.95
Deelname Oude Vier:	4e
2K PR:	5:49 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skadi
Eigen positie:	1
Mooiste blik:	-

Marijn Gusing

Positie:	Boeg
Leeftijd:	20 jaar
Studie:	Economie en Bedrijfseconomie
Studiejaar:	1e
Lengte:	1.94
Deelname Oude Vier:	13
2K PR:	6:09 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Boreas
Eigen positie:	2e
Mooiste blik:	-

Bow Schijf

Positie:	Stuur
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Lerarenopleiding Wiskunde
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.72
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	7:59 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skadi
Eigen positie:	A-finale
Mooiste blik:	-

Laurens Steijger

Positie:	Slag
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	European Studies
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.92
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:17 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Aegir
Eigen positie:	A-finale
Gewicht:	80kg

Christian Klein

Positie:	3
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	European Studies
Studiejaar:	1e
Lengte:	1.90
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:16 RP3
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Gewicht:	77kg

Michele Zampaglione

Positie:	2
Leeftijd:	19 jaar
Studie:	EBE (economics & Business Economics)
Studiejaar:	1e
Lengte:	1.80
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:19 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Photaus
Eigen positie:	Winner
Gewicht:	73kg

Lars Hochstenbach

Positie:	B oeg
Leeftijd:	20 jaar
Studie:	Geneeskunde
Studiejaar:	1e
Lengte:	1.84
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:32 C2
Verwachting	
Winnaar:	Aegir
Eigen positie:	A-finale
Gewicht:	69kg

Nele Olejnik

Positie:	Stuur
Leeftijd:	-
Studie:	-
Studiejaar:	-
Lengte:	-
Deelname Dames Vier:	-
2K PR:	-
Verwachting	-
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Gewicht:	-

Jelle Teekens

Positie:	Slag
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	AI & Engineering Systems
Studiejaar:	7e
Lengte:	1.94
Deelname Oude Vier:	3e
2K PR:	5:59 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Thêta
Eigen positie:	1
Gewicht:	90kg

Adam Street

Positie:	3
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Sustainable Innovation
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.93
Deelname Oude Vier:	2e
2K PR:	5:44 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Thêta
Eigen positie:	1
Gewicht:	95kg

Olle van Bohemen

Positie:	3
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Werktuigbouwkunde
Studiejaar:	8e
Lengte:	1.94
Deelname Oude Vier:	4e
2K PR:	5:40 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Thêta
Eigen positie:	1
Gewicht:	93.5kg

Kaspar van Zelst

Positie:	Boeg
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Data Science & Artificial Intelligence
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.94
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:09 C2
Verwachting	
Winnaar:	Thêta
Eigen positie:	1
Gewicht:	95kg

Noa Lindeman

Positie:	Stuur
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Bouwkunde
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.73
Deelname Oude Vier:	3e
2K PR:	8:23 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Thêta
Eigen positie:	1
Gewicht:	55kg

Nelson: Inlezen in Vidar vond ik te ver gaan.
Jacob: Carnaval toch?
Oyen: Hebben ze nog wel boten na die brand?

Nelson: Ik vind de ergotijd van de stuur het meest indrukwekkend.
Laila: Bow Bauw Boew
Nelson: De jaren van Thijs van Luijk zijn terug
Oyen: Misschien moet Thijs weer beginnen

Nelson: Het is te hopen dat ze weer ergens invaren

Laila: Hij is ten minste veertig
Jacob: Waarschijnlijk de afroecoach van Lisa Scheenaard geweest
Jacob: Verder, best prima tijden, behalve Kaspar
Oyen: als Jacob er vertrouwen in heeft weet je dat ze niet gaan winnen

R.S.V.U. Okeanos

A.G.S.R. Gyas

N.S.R.V. Phocas

D.R.V. Euros

Sjoerd Zuiderduin

Positie:	Slag
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Academie voor lichamelijk opvoeding
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.84
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:32 C2
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	voor Saurus
Gewicht:	82kg

Wouter Pinxter

Positie:	3
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Psychologie B
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.97
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:37 C2
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	voor euros
Gewicht:	85kg

Joep Heggen

Positie:	2
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Sociologie
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.88
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:18 C2
Verwachting	
Winnaar:	Triton
Eigen positie:	vóór argooo
Gewicht:	91kg

Hidde Drenth

Positie:	Boeg
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Master Operations Research
Studiejaar:	7e
Lengte:	1.90
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:29 C2
Verwachting	
Winnaar:	Nereus
Eigen positie:	A-finale
Gewicht:	90kg

Fenna Beukema

Positie:	Stuur
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Scheikunde
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.69
Deelname Oude Vier:	3e
2K PR:	-
Verwachting	
Winnaar:	Okeanos
Eigen positie:	1e
Gewicht:	55kg

Robbie Kooistra

Positie:	Slag
Leeftijd:	26 jaar
Studie:	ICT Software Engineering
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.89
Deelname Oude Vier:	2e
2K PR:	6:12 RP3
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Gewicht:	87kg

Nijs van Zoest

Positie:	3
Leeftijd:	21 jaar
Studie:	Technische Natuurkunde
Studiejaar:	4e
Lengte:	2.04
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:02 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Gyas
Eigen positie:	1e
Gewicht:	104kg

Thomas Schreuder

Positie:	3
Leeftijd:	27 jaar
Studie:	American Studies
Studiejaar:	8e
Lengte:	1.84
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:09 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Aegir
Eigen positie:	6e
Gewicht:	90kg

Matthijs Mechielssen

Positie:	Boeg
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Strategic Innovation Management
Studiejaar:	6e
Lengte:	1.95
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:15 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Ik doe niet aan speculeren
Eigen positie:	6e
Gewicht:	84kg

Lotte van Boekel

Positie:	Stuur
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Bewegingswetenschappen
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.63
Deelname Oude Vier:	1e
Verwachting	
Winnaar:	Maar 1 manier om daar achter te komen...
Eigen positie:	GWDV
Gewicht:	55,3kg

Ruben Vlieger

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Computing Science
Studiejaar:	4e
Lengte:	6'8"
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	5:59 RP3
Verwachting Winnaar:	Vidar
Eigen positie:	Met muntje en badjas terug naar Nijmegen
Gewicht:	-

Mark Reinders

Positie:	3
Leeftijd:	26 jaar
Studie:	Econometrie
Studiejaar:	7e
Lengte:	1.87
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:21 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Laga
Eigen positie:	7e
Gewicht:	88kg

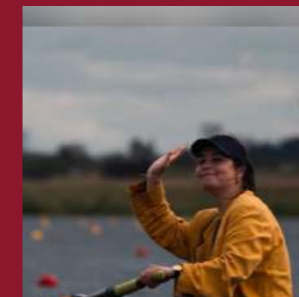
Matthijs de Kool

Positie:	2
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Computing Science
Studiejaar:	-
Lengte:	2.34
Deelname Oude Vier:	4e
2K PR:	5:59 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Rood witte vereniging
Eigen positie:	8e
Gewicht:	123kg

Arend Eijk

Positie:	Boeg
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Geneeskunde
Studiejaar:	5e
Lengte:	1.80
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:21 RP3
Verwachting	
Winnaar:	Skoll
Eigen positie:	1e
Gewicht:	73kg

Thalia Hendricks

Positie:	Stuur
Leeftijd:	24 jaar
Studie:	Rechten
Studiejaar:	6e
Lengte:	-
Deelname Oude Vier:	3e
2K PR:	-
Verwachting	
Winnaar:	Aegir
Eigen positie:	8e
Gewicht:	-

Positie:	Slag
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Mechanical Engineering
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.89
Deelname Oude Vier:	2e
2K PR:	6:20 RP3
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Gewicht:	84kg

Positie:	3
Leeftijd:	20 jaar
Studie:	Mechanical Engineering
Studiejaar:	3e
Lengte:	1.97
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:13 RP3
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Mooiste blik:	84kg

Positie:	2
Leeftijd:	27 jaar
Studie:	Applied Physics/Electrical Engineering
Studiejaar:	8e
Lengte:	1.86
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:23 RP3
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Mooiste blik:	84kg

Positie:	Boeg
Leeftijd:	22 jaar
Studie:	Civiele Techniek
Studiejaar:	4e
Lengte:	1.87
Deelname Oude Vier:	1e
2K PR:	6:21 RP3
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	-
Mooiste blik:	91kg

Positie:	Stuur
Leeftijd:	23 jaar
Studie:	Technische Bedrijfskunde
Studiejaar:	1e jaar Master
Lengte:	Nee
Deelname Oude Vier:	3e
2K PR:	-
Verwachting	
Winnaar:	-
Eigen positie:	14e
Gewicht:	Nee

Oyen: ze kunnen beter naar de Hoop
Oyen: misschien is er hier wel plek voor Finn
Florijn
Laila: ze moeten een Florijn en een Rienks

Oyen: in een andere tijd zou dit ook Francesco
Fossi kunnen zijn
Laila: Spijtknor
Jacob: Jenny zou hem bellen
Jacob: Die mannen moeten zich schamen om dit
in te sturen

Jacob: De tijden van Koen zijn lang geleden, en
dat is maar goed ook.
Oyen: Weinig verwachting dat ze gaan winnen.

Nelson: Geen foto's - dat is misschien maar goed
ook.
Oyen: De euro loopt in op de dollar.
Jacob: Zet dat krat Grolsch maar klaar.

HET ANTWOORD OP

DIE ENE VRAAG:

WIE

WINT

Het Magazine

Hoofdredacteur Max Waterreus
hoofdredacteur@varsitymagazine.nl

Adjunct-hoofdredacteur Douwe 't Hart
adjunct@varsitymagazine.nl

Hoofdredactie Omri Blankestijn, Douwe 't Hart Merlijn Teuben, Max Waterreus

Eindredactie Merel de Bokx (chef), Douwe 't Hart

Webredactie Albert Segers (chef), Merlijn Teuben, Felix Toutant

Audioredactie Annelot ten Berg (chef), Tabe Bakker, Camiel Notermans, Saar Vreugdenhil

Beeldredactie Tessa Broekhof i.s.m. Marjolijn Webb (chef), Liz Oudendijk

Varsityverhalen Mathilde Nabben

Deelnemerskatern Willem van den Eerenbeemt i.s.m. Douwe 't Hart

De Prikhaal Rutger Mollee i.s.m. Olaf Neuteboom

Auteursrecht

De redactie heeft haar uiterste best gedaan om de rechthebbenden op alle beelden in dit magazine te achterhalen. Mocht dit niet zijn gelukt, vloek dan eenmaal, tel vervolgens tot tien en stuur ons daarna een mailtje.

De Club

o.d.z. "Geen Concessies"

'Varsity Magazine' is een uitgave van de Stichting Club van Broekhuizen te Rotterdam
KvK: 2432.8903

Club van Broekhuizen Arjen Heere, Stephan Bon, Jochem Janssen, Pim Vos, Rutger Mollee, Gerdt Kernkamp, Olaf Neuteboom, Johan ten Berg, Frank van der Ploeg en Roos Blaauwendraad.

Aspirant-leden Luitzen de Boer, Michiel van der Horst en Bob Schipper

Erehamel der Oud-hoofdredacteuren Rutger Mollee, Olaf Neuteboom, Johan ten Berg, Bob Schipper, Tjerk Gualthérie van Weezel, Frans Overkleeft, Coen Eggenkamp, Frank van der Ploeg en Wouter de Boer

Contact

Amsteldijk 130A
1078RT Amsterdam
Website varsitymagazine.nl
LinkedIn @varsitymagazine
Instagram @varsitymagazine1
Youtube @Clubvanbroekhuizen
Mail varsitymagazine1997@gmail.com

Meelopen met de redactie?

Stuur een mailtje naar koffie@varsitymagazine.nl waarin u vertelt over uw ervaring op het gebied van schoonmaken, koffiezetten en kalende mannen.

Met bijdrage van

Schrijvers Elise Bons, Merel de Bokx, Jolein Droppers, Sophie Eeuwijk, Anneloes van der Hout, Bodil de Jong, Jip Kenmer, Rosa-Anne Koeckhoven, Stijn Meijer, Maxim Meijerink, Mathilde Nabben, Tygo Rompa, Emma van der Span, Rogier Vet, Yves Viegen, Bente Wassenaar, Micha van der Wel, Coen de Witt Wijnen, Maarten Worm

Fotografen Dylan Hazelager, Gijs Houtman, Jamie Kazemier, Leo de Keizer, Marijn Verkerke

Cartoonisten Doortje de Groot, Rosa-Anne Koeckhoven, Jessica Turlings, Emma van der Span, Lindy Thomas, Jonas Rikmenspoel, Thor de Boer

Meelopers Annelot ten Berg, Willem van den Eerenbeemt

IT-ondersteuning Albert Segers i.s.m. Felix Toutant

Archivaris Johan ten Berg

Financiën Olaf Neuteboom
olafneuteboom@gmail.com

Drukker Drukkerij Tesink, Dinxperlo
Oplage 8 000 (maart 2026)

Donaties

IBAN: NL32 RABO 0142 6450 60,
BIC: RABONL2U,
ter attentie van Stichting Club van Broekhuizen te Rotterdam.

Klachten

Was het fysieke magazine te duur? Is uw anonieme zolderkameradres in de cc meegezonden? Bent u met een nazikopstuk vergeleken? Stuur een mailtje, maar bedenk dat Adolf Hitler 'Mein Kampf' wel gewoon helemaal zelf heeft geschreven. Voor complimenten kunt u bellen naar de spoedlijn 088 142 1997 (50 ct/min).

De Waardering

Een speciaal woord van dank aan alle donateurs (u dus!), alle geïnterviewde personen en andere betrokkenen die aan de totstandkoming van dit Varsity Magazine hebben bijgedragen.

BENT U ER NOG NIET UIT?

LUISTER

In deze podcast gaan we door met het vertellen van verhalen over studentenroeien, met in het bijzonder de Varsity. De verhalen worden verteld door winnaars en toonaangevende roeiers.

DE PODCAST

DE

WAR SITY

